31994R3290

A TANÁCS 3290/94/EK RENDELETE
(1994. december 22.)
a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója során megkötött megállapodások végrehajtásához a mezőgazdasági ágazatban szükséges kiigazításokról és átmeneti intézkedésekről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 43. cikkére,

tekintettel a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1968. június 27-i 805/68/EGK tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 7. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére [2],

mivel a Közösség számos, a közös agrárpolitikára vonatkozó szabályt fogadott el;

mivel a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója során a Közösség különböző megállapodásokat (a továbbiakban „GATT-megállapodások") tárgyalt meg; mivel e megállapodások közül több a mezőgazdaságra vonatkozik, különös tekintettel a mezőgazdasági megállapodásra (a továbbiakban „a megállapodás"); mivel a hazai támogatásra vonatkozó engedményeket az árak és a támogatások megfelelő szinten való meghatározásával is teljesíteni lehet, és nem szükséges külön rendelkezéseket hozni e témában; mivel a megállapodás hatéves menetrendet állapít meg egyrészt a harmadik országokból származó mezőgazdasági termékeknek a Közösség piacára való bejutásának kibővítésére, másrészt a mezőgazdasági termékek exportjához nyújtott közösségi támogatás fokozatos csökkentésére; mivel a harmadik országokkal folytatott kereskedelemre vonatkozó mezőgazdasági jogszabályokat ennek megfelelően kell kiigazítani;

mivel a mezőgazdasági termékek importját korlátozó intézkedések vámokká való átalakítása (tarifikáció) révén, továbbá az ilyen intézkedések jövőbeni alkalmazásának tilalma révén a megállapodás előírja a változó mértékű importlefölözések, valamint a piacszervezés keretében jelenleg meghatározott egyéb intézkedések és importterhek eltörlését; mivel a megállapodásnak megfelelően a mezőgazdasági termékekre alkalmazható vámtételeket a közös vámtarifában kell rögzíteni; mivel azonban egyes termékcsoportok, mint például a gabona, rizs, bor, gyümölcs és zöldség esetében a rögzített vámok beszedésével nem járó, kiegészítő vagy egyéb kereskedelmi mechanizmusok bevezetése eltérésekről rendelkező szabályok elfogadását teszi szükségessé az alaprendeletekben; mivel ezen túlmenően a védintézkedésekről szóló megállapodás szerint a közösségi piacot a szárított szőlő és a feldolgozott cseresznye importjától védő intézkedések öt évig tarthatók fenn; mivel továbbá a közösségi piac ellátási problémáinak megakadályozása érdekében egyes cukortermékek esetében engedélyezni kell a vámok felfüggesztését;

mivel a tarifikációnak a piacra gyakorolt káros hatásaival szembeni minimális védelmi szint fenntartása érdekében a megállapodás megengedi kiegészítő vámok alkalmazását pontosan meghatározott feltételek mellett, de csak a tarifikáció hatálya alá tartozó termékekre; mivel a vonatkozó rendelkezéseket ennek megfelelően be kell illeszteni az érintett alaprendeletekbe;

mivel a megállapodás a jelenlegi és a minimális piacrajutásra vonatkozó intézkedések keretében egy sor vámkontingensről rendelkezik; mivel az ilyen kontingensekre alkalmazandó feltételeket a megállapodás részletesen tárgyalja; mivel a kontingensek nagy számára való tekintettel és azok lehetőség szerinti leghatékonyabb végrehajtásának biztosítása érdekében az irányítóbizottsági eljárást alkalmazva a Bizottság felel a kontingensek megnyitásáért és kezeléséért;

mivel az uruguayi forduló keretében egyes dél-amerikai országokkal kötött, banánról szóló keretmegállapodásból adódó módosításokat be kell építeni a banánpiac közös szervezéséről szóló, 1993. február 13-i 404/93/EGK tanácsi rendeletbe [3];

mivel a védintézkedésekről szóló megállapodás egyértelmű szabályokat állapít meg a piacszervezés keretébe illesztett védzáradé-

[1] HL L 148., 1968.6.28., 24. o. A legutóbb az 1884/94/EK rendelettel (HL L 197., 1994.7.30., 27. o.) módosított rendelet.

[2] 1994. december 14-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

[3] HL L 47., 1993.2.25., 1. o. A legutóbb a 3518/93/EK bizottsági rendelettel (HL L 320., 1993.12.22., 15. o.) módosított rendelet.

kok alkalmazására, ezért e záradékokat ki kell egészíteni a nemzetközi megállapodásokból eredő kötelezettségekre való utalással;

mivel a GATT-megállapodások hatálya alá nem tartozó harmadik országokkal fenntartott kereskedelmi kapcsolataiban a Közösséget nem kötik a közösségi piacra való bejutás előbbiekből adódó megszorításai; mivel annak biztosítása érdekében, hogy meghozzák a szükséges intézkedéseket, ott, ahol az ilyen országokból származó termékekre vonatkozóan ez alkalmazható, a Bizottság megkapja az ehhez szükséges hatáskört, amelyet az irányítóbizottsági eljáráson keresztül gyakorolhat;

mivela megállapodás értelmében az exporttámogatások nyújtása ezek után az abban meghatározott mezőgazdasági termékek bizonyos csoportjaira korlátozódik; mivel ráadásul annak a mennyiség és az érték tekintetében határai is vannak;

mivel az érték tekintetében szabott határok betartását akkor lehet biztosítani, amikor a visszatérítéseket meghatározzák, mégpedig a kifizetések ellenőrzése révén az EMOGA-ra vonatkozó szabályok szerint; mivel az ellenőrzés megkönnyíthető a visszatérítések kötelezően előírt előzetes rögzítésével, a differenciált visszatérítések esetén a meghatározott rendeltetési hely megváltoztatásának egyidejű lehetővé tételével; mivel a rendeltetési hely megváltoztatása esetén a tényleges rendeltetési helyre alkalmazható visszatérítést kell kifizetni, amelynek felső határa az előzetesen rögzített rendeltetési helyre alkalmazható összeg szintje;

mivel a mennyiség tekintetében alkalmazott megszorítások ellenőrzéséhez megbízható és hatékony ellenőrző rendszer bevezetésére van szükség; mivel ebből a célból a visszatérítések nyújtását kiviteli engedélytől kell függővé tenni; mivel a visszatérítések a rendelkezésre álló határ mértékéig nyújthatók minden egyes érintett termék sajátságos helyzetétől függően; mivel e szabály alól kivétel csak a Szerződés II. mellékletében fel nem sorolt feldolgozott termékek esetében engedhető, amelyekre nem vonatkoznak az értékhatárok, valamint élelmiszersegély-műveletek esetében, amelyek minden korlátozástól mentesek; mivel rendelkezni kell a kezelési szabályok szigorú betartásától való eltérésről, amennyiben a visszatérítésben részesülő export valószínűleg nem haladja meg a megállapított mennyiségi határt; mivel a visszatérítés mellett exportált mennyiségeknek a megállapodásban említett gazdasági évek folyamán történő ellenőrzése az egyes gazdasági évekre kiadott kiviteli engedélyek alapján végezhető el;

mivel a közös piacszervezések legtöbbjében az aktív feldolgozási eljárás igénybevételéből való kizárás kizárólag a Tanácsra tartozik; mivel a megállapodásból következő gazdasági feltételek mellett szükséges lehet gyorsan reagálni az említett eljárások alkalmazásából adódó piaci problémákra; mivel e tekintetben hatáskörrel kell felruházni a Bizottságot az időben behatárolt, sürgős intézkedések elfogadására; mivel ezek az intézkedések az 1987. július 13-i 87/373/EGK tanácsi határozat [1] 3. cikkében megállapított eljárás alkalmazásának hatálya alá tartoznak;

mivel biztosítani kell a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás betartását is; mivel ebből a célból a szükséges kikötéseket bele kell illeszteni a borpiac közös szervezéséről szóló, 1987. március 16-i 822/87/EGK tanácsi rendeletbe [2];

mivel az e rendeletben foglalt mezőgazdasági tárgyú jogszabályok módosítása nyomán az alaprendeletekre épülő számos tanácsi rendelet értelmét veszti; mivel a jogi egyértelműség érdekében ezeket hatályon kívül kell helyezni; mivel egyes rendelkezéseket, amelyek már elévültek, jóllehet nincsenek közvetlen kapcsolatban a GATT-megállapodásokkal, ugyancsak hatályon kívül kell helyezni; mivel ugyanez a helyzet egyes, „második generációs"-nak nevezett tanácsi rendeletek esetében, amelyek túlnyomó része beépíthető a szóban forgó alaprendeletekbe;

mivel azonban lehetetlen volt a Tanács védzáradék alkalmazásáról szóló általános szabályait az alaprendeletekbe integrálni; mivel a GATT-megállapodásokat követően az adott területen szükségessé vált módosítások fontosságára tekintettel a szóban forgó rendeleteket nem lehet tovább hatályban tartani; mivel emiatt ezeket hatályon kívül kell helyezni, miközben a helyükbe lépő szabályokhoz jogi alapokról kell rendelkezni;

mivel a mezőgazdaságról szóló megállapodás alkalmazása veszélybe kerülhet, ha az alkalmazott belső eljárások alapvetően eltérnek a különböző ágazatokban; mivel ezért kívánatos ezen eljárások egységessé tétele;

mivel a múltban a Tanács által elfogadott általános végrehajtási szabályok lehetővé tették megfelelő keret biztosítását a piacok irányításához szükséges részletesebb szabályok számára; mivel az említett, mezőgazdaságról szóló megállapodás nem teheti kérdésessé a közös agrárpolitika irányításához szükséges mechanizmusokat és eljárásokat;

[1] HL L 197., 1987.7.18., 33. o.

[2] HL L 84., 1987.3.27., 1. o. A legutóbb a 1891/94/EGK rendelettel (HL L 197., 1994.7.30., 42. o.) módosított rendelet.

mivel egy későbbi szakaszban hasznos lesz majd elemezni mind az e rendelet által létrehozott intézkedések működését, mind pedig a harmadik országok által a GATT-megállapodások végrehajtása érdekében hozott intézkedésekkel szerzett tapasztalatokat; mivel e célból e rendelet alkalmazásának első két éve lejártával a Bizottságnak jelentést kell benyújtania a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez;

mivel az átállás a meglevő rendelkezésekről a GATT-megállapodásokból következőkre olyan alkalmazkodási nehézségeket eredményezhet, amelyekkel e rendelet nem foglalkozik; mivel azért, hogy erre az eshetőségre is legyen megoldás, olyan általános rendelkezést kell tenni, amely lehetőséget ad a Bizottságnak arra, hogy egy bizonyos ideig szükséges átmeneti intézkedéseket hozzon,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Ez a rendelet megállapítja a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója során megkötött megállapodások végrehajtásához a mezőgazdasági ágazatban szükséges kiigazításokat és átmeneti intézkedéseket.

2. cikk

Az 1. cikkben említett kiigazítások az e rendelet mellékleteiben foglaltak.

3. cikk

(1) Amennyiben átmeneti intézkedésekre van szükség a közös agrárpolitika keretében, a jelenlegi rendelkezésekről az 1. cikkben említett megállapodásokból adódó rendelkezésekre való átállás megkönnyítése érdekében az ilyen intézkedéseket a 136/66/EGK rendelet [1] 38. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően vagy adott esetben a mezőgazdasági piacok közös szervezéséről szóló egyéb rendeletek, illetőleg a 3448/93/EK rendelet [2] megfelelő cikkei alapján kell meghozni.

Az ilyen intézkedések meghozatala esetén figyelembe kell venni a különböző mezőgazdasági ágazatok sajátosságait, tekintettel az 1. cikkben említett megállapodásokból fakadó kötelezettségekre.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések az 1996. június 30-án lejáró időszak során hozhatók meg, és azok nem alkalmazhatók az előbbi időponton túl. A Tanács, a Bizottság javaslatára, minősített többséggel eljárva, meghosszabbíthatja ezt az időtartamot.

4. cikk

(1) Amennyiben valamely mezőgazdasági terméket érintő különleges körülményekre tekintettel az exporttámogatásra vonatkozó előírások betartása az 1. cikkben említett megállapodások alapján csak olyan eszközökkel biztosítható, amelyek az e célra előírtnál kevésbé hatékonyak, a Bizottság e terméket mentesítheti az e rendeletben foglalt export-visszatérítésre vonatkozó rendelkezések alkalmazása alól.

(2) E rendelet rendelkezéseinek sérelme nélkül a Bizottság bármilyen szükséges intézkedést megtehet, hogy megvédje a Közösség piacát az olyan harmadik országokból származó mezőgazdasági termékek behozatalától, amelyekkel szemben a Közösségnek nincsenek kötelezettségei az 1. cikkben említett megállapodások értelmében.

(3) Az (1) és (2) bekezdésnek megfelelő intézkedéseket a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

5. cikk

A Bizottság 1997. június 30. előtt jelentést nyújt be a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez az e rendeletből eredő intézkedések működéséről, valamint a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója során megkötött megállapodások végrehajtására harmadik országok által hozott intézkedések révén szerzett tapasztalatokról.

A Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően határoz minden olyan módosításról, amely az említett jelentés eredményeiből és következtetéseiből származik.

6. cikk

(1) Ez a rendelet 1995. január 1-jén lép hatályba.

(2) Rendelkezéseit 1995. július 1-jétől kell alkalmazni.

Azonban:

a) a 3. cikket és a 4. cikk (2) bekezdését 1995. január 1-jétől kell alkalmazni;

b) a mellékletekben foglalt, a behozatali vámokról és a kiegészítő behozatali vámokról szóló rendelkezéseket, amelyek a XIII. és XVI. mellékletben felsorolt termékekre vonatkoznak, és amelyekre belépési ár alkalmazandó, az 1995-ös év során kell alkalmazni a gazdasági év kezdetétől az 1995-ben érintett termékekre vonatkozóan;

[1] HL L 172., 1966.9.30., 3025/66. o.
[2] HL L 318., 1993.12.20., 18. o.

c) az export-visszatérítésekre vonatkozó rendelkezéseket:

– 1995. szeptember 1-jétől kell alkalmazni a II. és XVI. melléklet tekintetében,

– 1995. október 1-jétől kell alkalmazni a IV. melléklet tekintetében,

– 1995. november 1-jétől kell alkalmazni az V. melléklet tekintetében;

d) a XV. mellékletben foglalt rendelkezéseket 1995. január 1-jétől kell alkalmazni;

e) a XVI. melléklet, I.2. pontjában foglalt rendelkezéseket 1996. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1994. december 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

H. SEEHOFER

MELLÉKLETEK JEGYZÉKE

I. melléklet	GABONAFÉLÉK
II. melléklet	RIZS
III. melléklet	SZÁRÍTOTT TAKARMÁNY
IV. melléklet	CUKOR
V. melléklet	OLAJOK ÉS ZSÍROK
VI. melléklet	LEN ÉS KENDER
VII. melléklet	TEJTERMÉKEK
VIII. melléklet	MARHA- ÉS BORJÚHÚS
IX. melléklet	JUH- ÉS KECSKEHÚS
X. melléklet	SERTÉSHÚS
XI. melléklet	BAROMFIHÚS
XII. melléklet	TOJÁS, TOJÁSFEHÉRJE ÉS LAKTALBUMIN
XIII. melléklet	GYÜMÖLCS ÉS ZÖLDSÉG
XIV. melléklet	FELDOLGOZOTT GYÜMÖLCS ÉS ZÖLDSÉG
XV. melléklet	BANÁN
XVI. melléklet	BOR
XVII. melléklet	DOHÁNY
XVIII. melléklet	KOMLÓ
XIX. melléklet	ÉLŐ FÁK ÉS EGYÉB NÖVÉNYEK, HAGYMÁK, GYÖKEREK ÉS HASONLÓ RÉSZEK, VÁGOTT VIRÁGOK ÉS LOMBDÍSZEK
XX. melléklet	MAGVAK
XXI. melléklet	VEGYES RENDELKEZÉSEK
XXII. melléklet	A LEGTÁVOLABBI RÉGIÓK

I. MELLÉKLET

GABONAFÉLÉK

I. *A legutóbb az 1866/94/EK rendelettel (HL L 197., 1994.7.30., 1. o.) módosított, 1992. június 30-i 1766/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 181., 1992.7.1., 21. o.).*

1. A 3. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

2. A 3. cikk (3) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A kukorica és cirokmag májusra érvényes intervenciós ára marad érvényben a következő gazdasági év júliusában, augusztusában és szeptemberében is."

3. A 3. cikk (4) bekezdése második albekezdése első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Az intervenciós ár a gazdasági év egészére vagy részére vonatkozó havi emelések hatálya alá tartozik."

4. Az 5. cikk első és utolsó francia bekezdését el kell hagyni.

5. A II. cím helyébe a következő szöveg lép:

„II. CÍM

9. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe irányuló importja vagy az onnan kifelé irányuló exportja csak behozatali vagy kiviteli engedély bemutatásával lehetséges.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki bármely kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, a 12. és 13. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösség egészére érvényesek. Ezen engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, amennyiben az említett idő alatt nem vagy csak részben kerül sor a behozatalra vagy a kivitelre.

(2) Az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

10. cikk

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés ellenére a kétszeres kivételével a korábbi 1001 KN-kód alá tartozó, az 1002, az 1003, a hibrid vetőmagvak kivételével a korábbi 1005 KN-kód alá tartozó és a hibrid-vetőmagvak kivételével a korábbi 1007 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó behozatali vám egyenlő az e termékek behozatalára érvényes intervenciós árral, 55 %-kal növelve, majd levonva belőle az adott szállítmányra alkalmazandó CIF-importárat. E vám azonban nem haladhatja meg a közös vámtarifa szerinti vámtételt.

(3) A (2) bekezdésben említett importteher kiszámítása céljából:

a) a (2) bekezdésben felsorolt termékekre, amelyek egyetlen szabvány minőségben vannak kifejezve, vagy adott esetben több minőségbe vannak beosztva (közönséges búza: magas, közepes, alacsony; durumbúza; kukorica; egyéb takarmánymagvak), reprezentatív CIF-importárakat kell rögzíteni az e minőségekre vonatkozó világpiaci árak alapján.

E reprezentatív CIF-importárakat rendszeresen kell megállapítani;

b) minden importra szánt szállítmányt be kell sorolni az a) pontban említett szabványminőségek közül a legközelebb állóba.

(4) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

A részletes szabályok meghatározzák különösen:

– az alkalmazandó szabványminőségeket,

– a figyelembe veendő árfolyamokat,

– a (3) bekezdés a) pontjában említett szabványminőségek valamelyikébe besorolt, egyes szállítmányokra vonatkozó importteher kiszámításának módszerét,

– különleges esetekben biztosítva a piaci szereplőknek azt a lehetőséget, hogy még a szóban forgó szállítmány megérkezése előtt alkalmuk legyen megtudni az alkalmazandó vámterhet.

11. cikk

(1) A 10. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10. cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azokat a küszöbárakat, amelyek alatt kiegészítő behozatali vám róható ki, a Közösség a Kereskedelmi Világszervezethez továbbítja.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, többek között az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat az adott szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat össze kell vetni a termék reprezentatív világpiaci áraival vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó áraival.

(4) A Bizottság a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.

12. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékeknek a kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében megkötött megállapodásokból következő vámkontingenseit a 23. cikkben megállapított eljárás szerint elfogadott részletes szabályoknak megfelelően kell megnyitni és kezelni.

(2) A kontingensek kezelése az alábbi módszerek valamelyikének vagy azok kombinációjának a felhasználásával történhet:

– a kérelmek benyújtásának sorrendjén alapuló módszer (az »aki előbb érkezik, előbb kiszolgálják« elv alapján),

– a kontingenseket a kérelmek benyújtásakor kért mennyiségekkel arányban elosztó módszer (az »egyidejű vizsgálat« módszerével),

– a hagyományos kereskedelmi gyakorlatokon alapuló módszer (a »hagyományos/új érkezők« módszerével).

Más megfelelő módszereket is lehet alkalmazni.

El kell kerülni az érintett piaci szereplők közötti diszkriminációt.

(3) Az elfogadott kezelési módszernek, adott esetben megfelelő hangsúlyt kell fektetnie a közösségi piac ellátási igényeire, valamint a piaci egyensúly biztosítása szükségességére, miközben esetleg olyan módszerekhez is folyamodhat, amelyeket a múltban az (1) bekezdésben említetteknek megfelelő kontingensekre alkalmazhattak az uruguayi forduló tárgyalásai keretében megkötött megállapodásokból származó jogok sérelme nélkül.

(4) Az (1) bekezdésben említett részletes szabályok rendelkeznek az éves kontingensek megnyitásáról, szükség esetén az év egészére megfelelően elosztva, meghatározzák az alkalmazandó kezelési módszert és adott esetben rendelkezéseket tartalmaznak:

a) a termék jellegét, származását és eredetét illetően a garanciákra;

b) az a) pontban említett garanciákat igazoló iratok elismerésére vonatkozóan; valamint

c) azokra a feltételekre vonatkozóan, amelyek alapján a behozatali engedélyeket kiadják, és ezek érvényességi idejére vonatkozóan.

A Spanyolországba irányuló 2 000 000 tonna kukorica- és 3 000 000 tonna cirokimport kontingens esetében, továbbá a Portugáliába irányuló 500 000 tonna kukoricaimport kontingense esetében ezek a részletes szabályok magukban foglalják a kontingensek importjának végrehajtásához szükséges rendelkezéseket és adott esetben az érintett tagállamok intervenciós hivatalai által importált mennyiségek közraktározását és azok értékesítését az említett tagállamok piacain.

13. cikk

(1) Az ahhoz szükséges mértékben, hogy az 1. cikkben felsorolt termékeket további feldolgozás nélkül vagy a B mellékletben felsorolt áruk formájában exportálni lehessen e termékek világpiaci árfolyamai vagy árai alapján és a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő határokon belül, az említett árfolyamok és árak, valamint a közösségi árak közötti különbségeket export-visszatérítésekkel lehet fedezni.

Az export-visszatérítések a B mellékletben felsorolt áruk formájában lévő, 1. cikkben felsorolt termékekre nem lehetnek magasabbak, mint a további feldolgozás nélkül exportált ugyanilyen termékekre alkalmazható visszatérítések.

(2) Az export-visszatérítésre jogosult mennyiségek elosztására alkalmazott módszernek:

a) a lehető legjobban kell illeszkednie a termék jellegéhez és az adott piac helyzetéhez, valamint lehetővé kell tennie a rendelkezésre álló erőforrások lehető leghatékonyabb felhasználását, figyelembe véve a közösségi exportok hatékonyságát és szerkezetét a nagy és kis szereplők közötti különbségtétel nélkül;

b) a piaci szereplők számára adminisztrációs szempontból a legkevésbé terhesnek kell lennie, figyelembe véve az adminisztrációs követelményeket;

c) kerülnie kell bármiféle diszkriminációt az érintett piaci szereplők között.

(3) A visszatérítések a Közösség egészére nézve ugyanazok. Eltérhetnek a rendeltetési hely szerint, amennyiben a világpiaci helyzet vagy egyes piacok speciális követelményei ezt szükségessé teszik.

A visszatérítéseket a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni.

A visszatérítések rögzíthetők:

a) szabályos időközönként;

b) pályázati felhívással azon termékeknél, amelyek tekintetében a múltban erről az eljárásról rendelkeztek.

A szabályos időközönként rögzített visszatérítéseket szükség esetén a közbenső időszakban, valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére a Bizottság kiigazíthatja.

(4) Az 1. cikkben felsorolt és további feldolgozás nélkül exportált termékekre csak kérelemre és a vonatkozó kiviteli engedély bemutatása után nyújtható visszatérítés.

(5) Az 1. cikkben felsorolt és további feldolgozás nélkül exportált termékekre alkalmazható visszatérítés megegyezik az engedély iránti kérelem benyújtása napján, differenciált visszatérítés esetén pedig az ugyanazon a napon alkalmazható azon visszatérítéssel, amely:

a) az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre; vagy adott esetben,

b) ha az nem azonos az engedélyen feltüntetettel, a tényleges rendeltetési helyre vonatkozik. Ebben az esetben az alkalmazható összeg nem haladhatja meg az engedélyen szereplő rendeltetési helyre alkalmazható összeget.

Megfelelő intézkedések fogadhatók el az e bekezdés rugalmasságából adódó visszaélések elkerülésére.

(6) A (4) és (5) bekezdéseket alkalmazni lehet az 1. cikkben felsorolt és a B mellékletben felsorolt áruk formájában exportált termékekre is, a 3448/93/EK rendelet 16. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

(7) A (4) és (5) bekezdéstől el lehet tekinteni az 1. cikkben felsorolt azon termékek esetében, amelyekre a visszatérítést élelmiszersegély-műveletek keretében fizetnek, a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(8) A 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelő egyéb rendelkezés hiányában, az 1. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt termékekre a visszatérítést az (5) bekezdésnek megfelelően ki kell igazítani az intervenciós árra, illetve adott esetben annak változásaira alkalmazott havi emelések szintjével összhangban.

Korrekciós összeget lehet rögzíteni a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően. A Bizottság azonban szükség esetén módosíthatja a korrekciós összegeket.

Az első és második albekezdés részben vagy egészben alkalmazható az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában felsorolt termékekre, valamint az 1. cikkben felsorolt és a B mellékletben felsorolt áruk formájában exportált termékekre. Ebben az esetben az első albekezdésben említett kiigazítást az alaptermék mennyisége és az exportált termékben található vagy az exportált árukban felhasznált feldolgozott termék mennyisége közötti arányt kifejező együtthatónak a havi emelésre történő alkalmazásával korrigálni kell.

A gazdasági év első három hónapjára az előző gazdasági év végén raktáron levő vagy az akkor készleten levő árpából készült malátára alkalmazható visszatérítés megegyezik azzal, amelyet az előző gazdasági év utolsó hónapja alatti exportokra vonatkozóan a szóban forgó engedélyek tekintetében kellett volna alkalmazni.

(9) Amennyiben szükséges figyelembe venni az egyes, gabonafélékből nyert alkoholtartalmú italokra jellemző termelési sajátságokat, az (1) bekezdés szerinti export-visszatérítés nyújtásának kritériumait és az ellenőrzési eljárásokat hozzá lehet igazítani e sajátos helyzethez.

(10) A Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartását az azokban foglalt és az érintett termékekre alkalmazható referencia-időszakra kiadott kiviteli engedélyek alapján kell biztosítani. A mezőgazdasági megállapodás alapján előálló kötelezettségek betartásának tekintetében a referencia-időszak végetérte nem érinti a kiviteli engedélyek érvényességét.

(11) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, beleértve a kiosztatlan és felhasználatlan mennyiségek újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket, különösen a (9) bekezdésben foglalt kiigazításra vonatkozókat, a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni. A B mellékletet ugyanezen eljárásnak megfelelően kell módosítani. Azonban a (6) bekezdésnek az 1. cikkben említett, és a mellékletben említett áruk formájában exportált termékekre való alkalmazásának részletes szabályait a 3448/93/EK rendelet 16. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

14. cikk

(1) A gabonapiac közös szervezésének megfelelő működéséhez szükséges mértékben a Tanács a Bizottság javaslatára a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően részben vagy egészben megtilthatja az aktív feldolgozási eljárás alkalmazását:

– az 1. cikkben felsorolt, az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában felsorolt áruk gyártására szánt termékek tekintetében, és

– különleges esetekben, az 1. cikkben felsorolt, és a B mellékletben felsorolt áruk gyártására szánt termékek tekintetében.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az (1) bekezdésben említett helyzet kivételesen sürgős, és az aktív feldolgozási eljárás zavarja vagy zavarhatja a Közösség piacát, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre dönt a szükséges intézkedésekről; a Tanácsot és a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amelyek legfeljebb hat hónapig lehetnek érvényben, és azonnal alkalmazandók. Ha a Bizottsághoz kérés érkezik valamely tagállamtól, a kérés kézhezvételét követő egy héten belül arról határoznia kell.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítés napjától számított egy héten belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács, minősített többséggel eljárva, a bizottsági határozatot megerősítheti, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti. Ha a Tanács az ügyben nem jár el három hónapon belül, a Bizottság határozatát hatályon kívül helyezettnek kell tekinteni.

15. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

16. cikk

(1) Ha a világpiaci árfolyamok vagy árak az 1. cikkben felsorolt termék vagy termékek tekintetében elérik a közösségi árak szintjét, és ha ez a helyzet előreláthatólag tovább folytatódik, vagy esetleg rosszabbodik, és ezáltal zavarja vagy zavarral fenyegeti a közösségi piacot, megfelelő intézkedéseket lehet hozni.

(2) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

17. cikk

(1) Ha a behozatalban vagy a kivitelben tapasztalható növekedés miatt az 1. cikkben felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni”.

6. Az A melléklet a következőkkel egészül ki:

KN-kód	Leírás
2306	Zöldségek, zsírok vagy olajok párlásából származó olajpogácsa és egyéb szilárd üledékek, darálva, darálatlanul vagy labdacsok formájában, amelyek nem tartoznak a 2304 és 2305 alá:
2306 90	– Egyéb: – – Egyéb:
2306 90 91	– – – Kukoricacsírából.

II. *Az 1975. október 29-i 2729/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 281., 1975.11.1., 18. o.).*

A „lefölözés” és a „lefölözések” szavak helyébe a „vám” és a „vámok” szavak lépnek.

III. *Az 1993. december 22-i 3670/93/EK tanácsi rendelet (HL L 338., 1993.12.31., 35.* o.).

A fenti rendelet hatályát veszti.

II. MELLÉKLET

RIZS

I. *A legutóbb az 1869/94/EGK rendelettel (HL L 197., 1994.7.30., 7. o.) módosított, 1976. június 21-i 1418/76/EGK tanácsi rendelet (HL L 166., 1976.6.25., 1. o.).*

1. A 4. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 27. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően a következőket kell meghatározni:

a) az érintett tagállamokkal való konzultációt követően a (4) bekezdésben említett intervenciós központokat;

b) a hántolt rizs hántolatlan rizzsé alakításának árát vagy fordítva;

c) a hántolt rizs teljesen vagy félig hántolt rizzsé alakításának árát vagy fordítva; továbbá

d) a (3) bekezdés alkalmazásához figyelembe veendő feldolgozási költségeket és melléktermék-értékeket."

2. II. cím helyébe a következő szöveg lép:

„II. CÍM

Harmadik országokkal folytatott kereskedelem

10. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala vagy az onnan történő kivitele behozatali vagy kiviteli engedély bemutatásához kötött.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki a kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, a 14. és 15. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösség egészére érvényesek. Az engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, ha az említett idő alatt az import vagy az export nem vagy csak részben valósult meg.

(2) Az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

11. cikk

(1) Támogatás határozható meg a francia Réunion tengerentúli megyébe irányuló, ottani fogyasztásra szánt, az 1006 KN-kód alá tartozó (a 1006 10 10 kódon kívüli) termékek szállítmányaira, amelyek a tagállamokból érkeznek és a Szerződés 9. cikkének (2) bekezdésében említett helyzetek valamelyikében vannak.

Ezt a támogatást Réunion piacának ellátási igényeit figyelembe véve, az érintett termékek világpiaci árfolyama vagy ára és ugyanezen termékek közösségi piaci árfolyama vagy ára, illetve szükség esetén a Réunionba leszállított termékek ára közötti különbség alapján kell megállapítani.

A támogatás nyújtása az érintett fél kérelmére történik. A támogatást adott esetben pályázati eljárás útján is meg lehet határozni. A pályázati eljárásnak a támogatás összegére kell vonatkoznia.

A támogatást szabályos időközönként a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell meghatározni. Szükség esetén azonban, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre, a közbenső időszakban is megváltoztathatja a támogatást.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt támogatásra a közös agrárpolitika finanszírozásának szabályait kell alkalmazni.

(3) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

12. cikk

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés ellenére a behozatali vám:

a) az 1006 20 KN-kód alá tartozó hántolt rizs esetében megegyezik az indiai rizsre és a japán rizsre behozatalkor érvényes intervenciós árral, amelyhez hozzá kell adni:

   – indiai rizs esetében 80 %-ot, és

   – japán rizs esetében 88 %-ot,

   és le kell vonni belőle a behozatali árat; továbbá

b) az 1006 30 KN-kód alá tartozó teljesen hántolt rizs esetében megegyezik a behozatali árral csökkentett és a kiszámítandó százalékkal növelt, behozatal idején érvényes intervenciós árral.

Ez a vám azonban nem haladhatja meg a közös vámtarifa vámtételét.

A b) pontban említett százalékot az a) pontban említett megfelelő százaléknak az átváltási árfolyam, a feldolgozási költségek és a melléktermékek értékének alkalmazásával történő kiigazításával kell kiszámítani, majd ehhez hozzá kell adni az ipar védelmét szolgáló összeget.

(3) Az (1) bekezdés ellenére:

a) nem vethető ki vám az 1006 10, 1006 20 vagy 1006 40 00 KN-kód alá tartozó termékeknek a Réunion francia tengerentúli megyébe irányuló, ottani fogyasztásra szánt importjára;

b) az 1006 30 KN-kód alá tartozó termékeknek a Réunion francia megyébe, ottani fogyasztásra szánt importjára felszámítandó tengerentúlivámot meg kell szorozni egy 0,30-as együtthatóval.

(4) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni. Az említett részletes szabályok meghatározzák különösen a (2) bekezdésben említett importált rizsfélék közti különbségtétel kritériumait, rögzítik az ipar védelmét szolgáló összeget és tartalmazzák a behozatali árak meghatározásához és kiszámításához, valamint hitelességük ellenőrzéséhez szükséges előírásokat.

13. cikk

(1) A 12. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10. cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azokat a küszöbárakat, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség a Kereskedelmi Világszervezethez továbbítja.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(4) A Bizottság a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.

14. cikk

(1) Az ahhoz szükséges mértékben, hogy az 1. cikkben felsorolt termékeket további feldolgozás nélkül vagy a B mellékletben felsorolt áruk formájában exportálni lehessen e termékek világpiaci árfolyamai vagy árai alapján és a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő határokon belül, az említett árfolyamok és árak, valamint a közösségi árak közötti különbségeket export-visszatérítéssel lehet fedezni.

Az export-visszatérítések a B mellékletben felsorolt áruk formájában lévő, 1. cikkben felsorolt termékekre nem lehetnek magasabbak, mint a további feldolgozás nélkül exportált ugyanilyen termékekre alkalmazható visszatérítések.

(2) Az export-visszatérítésre jogosult mennyiségek elosztására alkalmazott módszer az a módszer, amelyik:

a) a lehető legjobban illeszkedik a termék jellegéhez és az adott piac helyzetéhez, lehetővé téve a rendelkezésre álló erőforrások lehető leghatékonyabb felhasználását, figyelembe véve a közösségi exportok hatékonyságát és szerkezetét a nagy és kis szereplők közötti különbségtétel nélkül;

b) a piaci szereplők számára adminisztrációs szempontból a legkevésbé terhesnek kell lennie, figyelembe véve az adminisztrációs követelményeket;

c) kerülnie kell bármiféle diszkriminációt az érintett piaci szereplők között.

(3) A visszatérítések a Közösség egészére nézve ugyanazok. Eltérhetnek a rendeltetési hely szerint, amennyiben a világpiaci helyzet vagy egyes piacok speciális követelményei ezt szükségessé teszik.

A visszatérítéseket a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni.

A visszatérítések rögzíthetők:

a) szabályos időközönként;

b) pályázati felhívással azon termékeknél, amelyek tekintetében a múltban erről az eljárásról rendelkeztek.

A szabályos időközönként rögzített visszatérítéseket szükség esetén a közbenső időszakban, valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére a Bizottság kiigazíthatja.

Az 1. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett termékekre szabályos időközönként rögzített visszatérítést legalább havonta rögzíteni kell.

(4) A visszatérítések rögzítésénél a következőket kell figyelembe venni:

a) a fennálló helyzet és a jövőbeli trendek, tekintettel:

   – a közösségi piacon a rizs és a tört rizs áraira és beszerezhetőségére,

   – a rizs és a tört rizs áraira a világpiacon;

b) a közösségi rizspiac szervezésének céljai, azaz az egyensúly és az árak természetes fejlődésének biztosítása ezen a piacon;

c) a Szerződés 228. cikke értelmében megkötött megállapodásokból következő korlátok;

d) a közösségi piacon a zavarok elkerülésének igénye;

e) a tervezett exportok gazdasági szempontjai.

A visszatérítés összegének megállapításakor különösen figyelembe kell venni az egyensúly megteremtésének szükségességét a harmadik országokba feldolgozott áruként exportált alapvető közösségi mezőgazdasági termékek felhasználása és az aktív feldolgozásra engedélyezett, ezekből az országokból származó alapvető mezőgazdasági termékek felhasználása között.

(5) Az 1. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt termékekre a visszatérítést a következő különleges szempontok szerint kell meghatározni:

a) az ezekre a termékekre vonatkozó árak a Közösség különböző reprezentatív exportpiacain;

b) az importáló harmadik országok különböző piacain jegyzett legkedvezőbb árfolyamok; és

c) az értékesítési költségek valamint az a) pontban említett közösségi piacokról az ezeket a piacokat szolgáló exportkikötőkbe vagy egyéb közösségi exporthelyekre történő legkedvezőbb szállítási költségek, továbbá az áruk világpiacra juttatása során felmerült költségek.

(6) Ha a visszatérítések meghatározása pályázati eljárással történik, a pályázati eljárásnak a visszatérítés összegére kell vonatkoznia.

(7) Az 1. cikkben felsorolt és további feldolgozás nélkül exportált termékekre csak kérelemre és a vonatkozó kiviteli engedély bemutatása után nyújtható visszatérítés.

(8) Az 1. cikkben felsorolt és további feldolgozás nélkül exportált termékekre alkalmazható visszatérítés megegyezik az engedély iránti kérelem benyújtása napján, differenciált visszatérítés esetén pedig ugyanazon a napon alkalmazható azon visszatérítéssel, amely:

a) az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre; vagy adott esetben,

b) ha az nem azonos az engedélyen feltüntetettel, a tényleges rendeltetési helyre vonatkozik. Ebben az esetben az alkalmazható összeg nem haladhatja meg az engedélyen szereplő rendeltetési helyre alkalmazható összeget.

Megfelelő intézkedések fogadhatók el az e bekezdés rugalmasságából adódó visszaélések elkerülésére.

(9) A (4) és (5) bekezdéseket alkalmazni lehet az 1. cikkben felsorolt és a B mellékletben felsorolt áruk formájában exportált termékekre is, a 3448/93/EK rendelet 16. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

(10) A (4) és (5) bekezdéstől el lehet tekinteni az 1. cikkben felsorolt azon termékek esetében, amelyekre a visszatérítést élelmiszersegély-műveletek keretében fizetik, a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(11) A 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelő egyéb rendelkezés hiányában, az 1. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt termékekre a visszatérítést az (5) bekezdésnek megfelelően ki kell igazítani az intervenciós árra, illetve adott esetben, annak változásaira alkalmazott havi emelések szintjével összhangban.

Korrekciós összeget lehet rögzíteni a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően. A Bizottság azonban szükség esetén módosíthatja a korrekciós összegeket.

Az első és második albekezdés részben vagy egészben alkalmazható az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában felsorolt termékekre, valamint az 1. cikkben felsorolt és a B mellékletben felsorolt áruk formájában exportált termékekre. Ebben az esetben az első albekezdésben említett kiigazítást az alaptermék mennyisége és az exportált termékben található vagy az exportált árukban felhasznált feldolgozott termék mennyisége közötti arányt kifejező együtthatónak a havi emelésre történő alkalmazásával korrigálni kell.

(12) A visszatérítést kompenzációs összeggel lehet növelni a Közösségben aratott, a gazdasági év végén rendelkezésre álló és annak az évnek a termését képező hántolatlan rizs és az abból nyert hántolt rizskészletek tekintetében, amelyek további feldolgozás nélkül kivitelre kerülnek teljesen hántolt rizs vagy félig hántolt rizs formájában a következő gazdasági év kezdete és később meghatározásra kerülő időpontok között. Minden év július 1-je előtt a Tanács szükség esetén a Bizottság javaslatára, minősített többséggel eljárva meghatározza azokat termékeket, amelyekre az előző albekezdés rendelkezéseit alkalmazni kell.

A kompenzációs összeg:

– hántolt rizs esetén megegyezik a gazdasági év utolsó hónapjában érvényes irányár és az új gazdasági év első hónapjában érvényes irányár közötti különbséggel,

– hántolatlan rizs esetén az előbbi különbséggel, az átváltási árfolyamok szerint kiigazítva.

Ezt az összeget azonban csökkenteni kell a már kifizetett átvitt kifizetés összegével, a 8. cikknek megfelelően.

Kompenzációs összeg csak akkor nyújtható, ha a készletek minimális szintet érnek el.

(13) Az 1. cikk a) és b) pontjában említett termékekre visszatérítés csak akkor fizethető, ha igazolják, hogy:

– a termékek, a hántolatlan és a hántolt rizs esetében, a Közösségből származnak, kivéve ha a (14) bekezdés alkalmazandó,

– a termékek kivitele a Közösségből már megtörtént;

– differenciált visszatérítés esetén a termékek már elérték az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyet vagy azt az egyéb rendeltetési helyet, amelyre a visszatérítést rögzítették, a 8. cikk b) pontjának sérelme nélkül. A 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kivétel tehető ez alól a szabály alól, amennyiben olyan feltételek kerülnek megállapításra, amelyek azonos garanciákat nyújtanak.

A 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően további rendelkezéseket lehet elfogadni.

(14) Nem nyújtható visszatérítés a harmadik országokból importált és oda újrakivitelre kerülő hántolatlan és hántolt rizsre, kivéve ha az exportőr igazolja:

– hogy az exportálandó termék és az előzőleg importált termék egy és ugyanaz, továbbá

– hogy a behozatal során a terhek beszedése megtörtént.

Ilyen esetekben az egyes termékre vonatkozó visszatérítés megegyezik az importálás során beszedett vámokkal, amennyiben az utóbbiak alacsonyabbak, mint az alkalmazható visszatérítés; amennyiben az importálás során beszedett vámok magasabbak, mint e visszatérítés, ott az utóbbit kell alkalmazni.

(15) A Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartását az azokban foglalt és az érintett termékekre alkalmazható referencia-időszakra kiadott kiviteli engedélyek alapján kell biztosítani. A mezőgazdasági megállapodás alapján előálló kötelezettségek betartásának tekintetében a referencia-időszak végetérte nem érinti a kiviteli engedélyek érvényességét.

(16) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, beleértve a kiosztatlan és felhasználatlan mennyiségek újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket, különösen a (11) bekezdésben foglalt kiigazításra vonatkozókat, a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni. A B mellékletet ugyanezen eljárásnak megfelelően kell módosítani. Azonban a (7) bekezdésnek az 1. cikkben említett és a mellékletben említett áruk formájában exportált termékekre való alkalmazásának részletes szabályait a 3448/93/EK rendelet 16. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

15. cikk

(1) A rizspiac közös szervezésének megfelelő működéséhez szükséges mértékben a Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően, különleges esetekben részben vagy egészben megtilthatja az aktív vagy passzív feldolgozási eljárás alkalmazását az 1. cikkben felsorolt termékek tekintetében.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az (1) bekezdésben említett helyzet kivételesen sürgős, és az aktív feldolgozási eljárás zavarja vagy zavarhatja a Közösség piacát, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre dönt a szükséges intézkedésekről; a Tanácsot és a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amelyek legfeljebb hat hónapig lehetnek érvényben és azonnal alkalmazandók. Ha a Bizottsághoz kérés érkezik valamely tagállamtól, a kérés kézhezvételét követő egy héten belül arról határoznia kell.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítés napjától számított egy héten belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács, minősített többséggel eljárva, a bizottsági határozatot megerősítheti, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti. Ha a Tanács az ügyben nem jár el három hónapon belül, a Bizottság határozatát hatályon kívül helyezettnek kell tekinteni.

16. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

17. cikk

(1) Ha a világpiaci árfolyamok vagy árak az 1. cikk a) és b) pontjában felsorolt termék vagy termékek tekintetében elérik a közösségi árak szintjét, és ha ez a helyzet előreláthatólag tovább folytatódik, vagy esetleg rosszabbodik, és ezáltal zavarja vagy zavarral fenyegeti a közösségi piacot, megfelelő intézkedéseket lehet hozni.

(2) A világpiaci árfolyamok vagy árak akkor tekintendők úgy, hogy elérték a közösségi árak szintjét, amikor megközelítik vagy meghaladják az indiai és japán rizs:

– az indica rizs esetében 80 %-kal, és

– a japonica rizs esetében 88 %-kal

megnövelt intervenciós felvásárlási árát.

(3) Az (1) bekezdésben említett helyzetet akkor lehet tovább folytatódónak vagy rosszabbodónak tekinteni, ha nincs egyensúly a kínálat és a kereslet között, és ez a kiegyensúlyozatlanság az előrelátható termelési és piaci ár trendek fényében valószínűleg továbbra is fennáll.

(4) A közösségi piac akkor tekinthető zavartnak vagy zavarral fenyegetettnek az előző bekezdésekben említett helyzet eredményeképpen, ha a nemzetközi kereskedelmi árak olyan magasak, hogy akadályozzák az 1. cikkben felsorolt termékek behozatalát a Közösségbe, vagy előidézik azok kivitelét a Közösségből, ezáltal veszélyeztetve a piac stabilitását vagy az ellátás biztonságát.

(5) Amennyiben fennállnak az e cikkben leírt feltételek, a következő intézkedések tehetők:

– exportlefölözés alkalmazása; ezenkívül pályázati eljárással különleges exportlefölözést lehet meghatározni rögzített mennyiség tekintetében,

– határidő meghatározása a kiviteli engedélyek kiadására,

– a kiviteli engedélyek kiadásának teljes vagy részleges felfüggesztése,

– a folyamatban lévő, kiviteli engedélyek kiadása iránti kérelmek teljes vagy részbeni elutasítása.

Ezeket az intézkedéseket hatályon kívül kell helyezni, legkésőbb, amikor megállapítják, hogy három egymást követő héten át a (2) bekezdésben leírt feltétel már nem áll fenn.

(6) A következőket kell figyelembe venni az 1. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt termékek exportlefölözésének rögzítésekor:

a) a fennálló helyzet és a várható irányzat, tekintettel:

  – a rizs árára és beszerezhetőségére a közösségi piacon,

  – a rizs és a rizságazatban feldolgozott termékek világpiaci áraira;

b) a rizságazat piaca közös szervezésének céljai, amelyek az ellátás és a kereskedelem egyensúlyát hivatottak biztosítani;

c) a Közösség piacának zavarai elkerülésének szükségessége;

d) a kivitel gazdasági szempontja.

(7) Amikor az 1. cikk (1) bekezdésének c) pontjában felsorolt termékekre rögzítik az exportlefölözést, a (6) bekezdésben felsorolt tényezőket kell alkalmazni. Ezenkívül a következő különleges tényezőket kell figyelembe venni:

a) a Közösség különböző piacain a tört rizsre rendelkezésre álló árak;

b) a szóban forgó termékek gyártásához szükséges tört rizs mennyisége és adott esetben a melléktermékek értéke;

c) a szóban forgó termékek értékesítési lehetőségei és feltételei a világpiacon.

(8) Ha a világpiaci helyzet és egyes piacok különleges követelményei megkívánják, az exportlefölözés differenciálható.

(9) A kivetésre kerülő exportlefölözés megegyezik a kivitel napján alkalmazandóval. Azonban ha ezt a kérvényező az engedély kérelmezésekor az engedély érvényességi ideje alatt lebonyolítandó exporthoz kéri, az engedély iránti kérelem benyújtásának napján érvényes lefölözést kell alkalmazni.

(10) Nem alkalmazható lefölözés a 25. cikk szerinti élelmiszersegély-eljárások keretében történő kivitelre.

(11) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni:

Ugyanezen eljárásnak megfelelően és minden egyes termékre:

– határozatot kell hozni az (5) bekezdésben felsorolt intézkedések megállapításáról és ugyanazon bekezdés második és harmadik francia bekezdésében felsorolt intézkedések befejezéséről,

– rendszeres időközönként rögzíteni kell az exportlefölözést.

Szükség esetén a Bizottság állapítja meg vagy módosítja az exportlefölözést.

(12) Sürgős esetekben a Bizottság megteheti az (5) bekezdés harmadik és negyedik francia bekezdésében említett intézkedéseket. Döntéséről értesíti a tagállamokat, és azt közzéteszi a székhelyén található hirdetőtáblákon. Az ilyen döntés eredményeképpen hozott intézkedéseket az érintett termékekre az e célból meghatározott időponttól kezdve kell alkalmazni, amely az értesítés időpontja utánra kell essen. Az (5) bekezdés harmadik francia bekezdésében említett intézkedésekről hozott határozat legfeljebb hét napig alkalmazható.

18. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikkben felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni."

II. *Az 1976. június 21-i 1423/76/EGK tanácsi rendelet (HL L 166., 1976.6.25., 20. o.).*

A 3. cikket el kell hagyni.

III. *Az 1976. június 21-i 1428/76/EGK tanácsi rendelet (HL L 166., 1976.6.25., 30. o.).*

Az 1976. június 21-i 1431/76/EGK tanácsi rendelet (HL L 166., 1976.6.25., 36. o.).

Az 1976. június 21-i 1432/76/EGK tanácsi rendelet (HL L 166., 1976.6.25., 39. o.).

Az 1976. június 21-i 1433/76/EGK tanácsi rendelet (HL L 166., 1976.6.25., 42. o.).

Az 1978. június 12-i 1263/78/EGK tanácsi rendelet (HL L 156., 1978.6.14., 14. o.).

A fenti rendeletek hatályukat vesztik.

III. MELLÉKLET

SZÁRÍTOTT TAKARMÁNY

A legutóbb a 3496/93/EGK rendelettel (HL L 319., 1993.12.21., 17. o.) módosított, 1978. május 22-i 1117/78/EGK tanácsi rendelet (HL L 142., 1978.5.30., 2. o.).

1. A II. címben a következő cikket kell beilleszteni a 7. cikk elé.

„6a cikk

Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni."

2. A 7. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő lép:

„(2) Amennyiben e rendelet vagy egy belőle következő előírás másként nem rendelkezik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása."

3. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

(1) Ha a behozatalban vagy a kivitelben tapasztalható növekedés miatt az 1. cikkben felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni".

IV. MELLÉKLET

CUKOR

I. *A legutóbb a 133/94/EK rendelettel (HL L 22., 1994.1.24., 7. o.) módosított, 1981. június 30-i 1785/81/EGK tanácsi rendelet (HL L 177., 1981.7.1., 4. o.).*

1. A II. cím helyébe a következő szöveg lép:

„II. CÍM

Harmadik országokkal folytatott kereskedelem

13. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdése a), b), c), d), f), g) és h) pontjában felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala vagy az onnan történő kivitele behozatali vagy kiviteli engedély bemutatásához kötött.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki a kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, a 16. és 17. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösségen egészére érvényesek. Az engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, ha az említett idő alatt az import vagy az export nem vagy csak részben valósult meg.

(2) A 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően:

a) az e cikkben foglalt eljárás kiterjeszthető az 1. cikk (1) bekezdésének e) pontjában felsorolt termékekre is;

b) az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait, amelyek különösen határidőt állapíthatnak meg az engedélyek kiadására, el kell elfogadni.

14. cikk

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, abból a célból, hogy a közösségi piacnak az 1. cikk (1) bekezdése a) pontjában (az 1701 11 10 és 1701 12 10 KN-kódon belüli finomításra szánt nyerscukor) és az 1. cikk (1) bekezdése c) pontjában (melasz) felsorolt termékekkel való megfelelő ellátottságának biztosítása érdekében harmadik országokból származó behozatal révén, a Bizottság a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően részben vagy egészben felfüggesztheti e termékekre a behozatali vámok alkalmazását, és megállapíthatja az e felfüggesztésre vonatkozó rendelkezéseket.

A felfüggesztés arra az időszakra alkalmazható, amelynek során a közös vámtarifa szerinti behozatali vámmal növelt világpiaci ár:

– nyerscukor esetén meghaladja a termék intervenciós árát,

– melasz esetén meghaladja a melasz értékesítéséből származó jövedelem 4. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerinti meghatározásához alapként használt melasz árának megfelelő árszintet a szóban forgó gazdasági évben.

15. cikk

(1) Egyes mezőgazdasági termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek közös vámtarifában megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azokat a küszöbárakat, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség a Kereskedelmi Világszervezethez továbbítja.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(4) A Bizottság a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.

15a cikk

Melasz esetében:

– az 14. cikk (2) bekezdésében említett világpiaci árat, illetve

– a 15. cikk (3) bekezdésében említett reprezentatív árat

kell alkalmazni a szabvány minőségre.

A szabvány minőséget a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően lehet meghatározni.

16. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékeknek a kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében megkötött megállapodásokból következő vámkontingenseit a 41. cikkben megállapított eljárás szerint elfogadott részletes szabályoknak megfelelően kell megnyitni és kezelni.

(2) A kontingensek kezelése az alábbi módszerek valamelyikének vagy azok kombinációjának alkalmazásával történhet:

– a kérelmek benyújtásának időrendi sorrendjén alapuló módszer (az »aki előbb érkezik, előbb kiszolgálják« elv alapján),

– a kérelmek benyújtásakor kért mennyiségeket arányosan elosztó módszer (az »egyidejű vizsgálat« módszerével),

– a hagyományos kereskedelmi gyakorlatokat figyelembe vevő módszer (a »hagyományos/új érkezők« módszerével).

Más megfelelő módszereket is lehet alkalmazni.

El kell kerülni az érintett piaci szereplők közötti diszkriminációt.

(3) Az elfogadott kezelési módszernek adott esetben megfelelő hangsúlyt kell fektetnie a közösségi piac ellátási igényeire, valamint a piaci egyensúly biztosítása szükségességére, miközben esetleg olyan módszerekhez is folyamodhat, amelyeket a múltban az (1) bekezdésben említetteknek megfelelő kontingensekre alkalmazhattak, az uruguayi forduló tárgyalásai keretében megkötött megállapodásokból származó jogok sérelme nélkül.

(4) Az (1) bekezdésben említett részletes szabályok rendelkeznek az éves kontingensek megnyitásáról, szükség esetén az év egészére megfelelően elosztva, meghatározzák az alkalmazandó kezelési módszert és adott esetben rendelkezéseket tartalmaznak:

a) a termék jellegét, származását és eredetét illetően a garanciákra;

b) az a) pontban említett garanciákat igazoló iratok elismerésére vonatkozóan; valamint

c) azokra a feltételekre vonatkozóan, amelyek alapján a behozatali engedélyeket kiadják, és ezek érvényességi idejére vonatkozóan.

17. cikk

(1) Az ahhoz szükséges mértékben, hogy az 1. cikk (1) bekezdése a), c) és d) pontjában felsorolt termékeket további feldolgozás nélkül vagy az I. mellékletben felsorolt áruk formájában exportálni lehessen e termékek világpiaci árfolyamai vagy árai alapján, és a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő határokon belül, az említett árfolyamok és árak, valamint a közösségi árak közötti különbségeket export-visszatérítésekkel lehet fedezni.

A nyerscukorra nyújtott export-visszatérítés nem haladhatja meg a fehér cukorra nyújtott visszatérítést.

(2) Rendelkezni lehet az 1. cikk (1) bekezdése f), g) és h) pontjában felsorolt és további feldolgozás nélkül vagy az I. mellékletben említett áruk formájában exportált termékek tekintetében az export-visszatérítésről.

A visszatérítés összegének a szárazanyag minden egyes 100 kg-jára való meghatározásakor különös tekintettel kell lenni:

a) a Kombinált Nómenklatúra 1702 30 91 alszáma alá tartozó termékek kivitelére alkalmazandó visszatérítésre;

b) az 1. cikk (1) bekezdése d) pontjában említett termékek kivitelére alkalmazandó visszatérítésre;

c) a tervezett kivitel gazdasági szempontjaira.

(3) Az 1. cikkben felsorolt, az I. mellékletben felsorolt áruk formájában exportált termékekre alkalmazott export-visszatérítés nem lehet magasabb, mint a további feldolgozás nélkül exportált ugyanilyen termékekre alkalmazott visszatérítés.

(4) Az export-visszatérítésre jogosult mennyiségek elosztására alkalmazott módszer az a módszer, amelyik:

a) a lehető legjobban illeszkedik a termék jellegéhez és az adott piac helyzetéhez, lehetővé téve a rendelkezésre álló erőforrások lehető leghatékonyabb felhasználását, figyelembe véve a közösségi exportok hatékonyságát és szerkezetét a nagy és kis szereplők közötti különbségtétel nélkül;

b) a piaci szereplők számára adminisztrációs szempontból a legkevésbé terhesnek kell lennie, figyelembe véve az adminisztrációs követelményeket;

c) kerülnie kell bármiféle diszkriminációt az érintett piaci szereplők között.

(5) A visszatérítések a Közösség egészére nézve ugyanazok. Eltérhetnek a rendeltetési hely szerint, amennyiben a világpiaci helyzet vagy egyes piacok speciális követelményei ezt szükségessé teszik.

A visszatérítéseket a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni. A visszatérítések rögzíthetők:

a) szabályos időközönként;

b) pályázati felhívással azon termékeknél, amelyek tekintetében a múltban erről az eljárásról rendelkeztek.

A szabályos időközönként rögzített visszatérítéseket szükség esetén a közbenső időszakban, valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére a Bizottság kiigazíthatja.

A felhívásra benyújtott pályázatok csak letét elhelyezése után vehetők figyelembe. *Vis maior* esetének kivételével a letét részben vagy egészben elvész, ha az ajánlattevők nem vagy csak részben teljesítették a rájuk háruló kötelezettségeket.

Az 1. cikk (1) bekezdése a), c) és d) pontjában felsorolt, nem denaturált és további feldolgozás nélkül exportált termékekre vonatkozó 17a, 17b és 17c cikk rendelkezéseit is alkalmazni kell.

(6) A visszatérítés összegének megállapításakor különösen figyelembe kell venni a harmadik országokba feldolgozott áruként exportált alapvető közösségi mezőgazdasági termékek felhasználása és az aktív feldolgozásra engedélyezett, ezekből az országokból származó alapvető mezőgazdasági termékek felhasználása közötti egyensúly megteremtésének szükségességét.

(7) Az 1. cikkben felsorolt és további feldolgozás nélkül exportált termékekre csak kérelemre és a vonatkozó kiviteli engedély bemutatása után nyújtható visszatérítés.

(8) Az 1. cikkben felsorolt és további feldolgozás nélkül exportált termékekre alkalmazható visszatérítés megegyezik az engedély iránti kérelem benyújtása napján, differenciált visszatérítés esetén pedig az ugyanazon a napon alkalmazható azon visszatérítéssel, amely:

a) az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre, vagy

b) ha az eltér engedélyen feltüntetettől, a tényleges rendeltetési helyre vonatkozik. Ebben az esetben az alkalmazható összeg nem haladhatja meg az engedélyen szereplő rendeltetési helyre alkalmazható összeget.

Megfelelő intézkedések fogadhatók el az e bekezdésben foglalt rugalmassággal való visszaélések elkerülésére.

(9) A (7) és (8) bekezdéseket alkalmazni lehet az 1. cikkben felsorolt és az I. mellékletben felsorolt áruk formájában exportált termékekre is, a 3448/93/EK rendelet 16. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

(10) A (7) és (8) bekezdéstől el lehet tekinteni az 1. cikkben felsorolt azon termékek esetében, amelyekre a visszatérítést élelmiszersegély-műveletek keretében fizetnek, a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(11) A visszatérítés kifizetésére annak igazolását követően kerülhet sor, hogy:

– a termékek kivitele a Közösségből megtörtént, és

– differenciált visszatérítés esetén a termékek elérték az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyet vagy azt az egyéb rendeltetési helyet, amelyre a visszatérítést rögzítették a 6 bekezdés b) pontjának sérelme nélkül. Azonban, 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően ez alól a szabály alól kivétel tehető, amennyiben olyan feltételek kerülnek megállapításra, amelyek azonos garanciákat nyújtanak.

A 41. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően kiegészítő rendelkezéseket lehet megállapítani.

(12) Az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, nem denaturált termékek természetes állapotban történő exportjára nem nyújtható visszatérítés, amennyiben, az esettől függően, azokat:

a) a Közösségen belül termelt cukorrépából vagy cukornádból nyerték;

b) a 33. cikknek megfelelően importálták a Közösségbe;

c) a b) pont rendelkezései szerint importált valamely termékből nyerték.

(13) Az 1. cikk c) és d) pontjában említett, nem a Közösségből származó vagy nem a 12. cikk b) pontjának rendelkezései szerint a Közösségbe importált cukorból, vagy a 12. cikk c) pontjában említett termékekből nyert, nem denaturált termékek természetes állapotban történő exportjára nem nyújtható visszatérítés.

(14) A Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartását az azokban foglalt és az érintett termékekre alkalmazható referencia-időszakra kiadott kiviteli engedélyek alapján kell biztosítani.

(15) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, beleértve a kiosztatlan és felhasználatlan exportálható mennyiségek újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket és az I. melléklet módosítását a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni. Azonban a (6) bekezdésnek az 1. cikkben említett, és a mellékletben említett áruk formájában exportált termékekre való alkalmazására vonatkozó szabályokat a 3448/93/EK rendelet 16. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

17a cikk

(1) Ezt a cikket kell alkalmazni az 1. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett, természetes állapotban exportált nem denaturált termékekre vonatkozó visszatérítések rögzítésére.

(2) Az 1. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett termékekre vonatkozó visszatérítések rendszeres időközönként történő rögzítésére tekintettel:

a) a visszatérítéseket kéthetente rögzíteni kell.

Azonban a rögzítés megszakítható a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, ha megállapításra kerül, hogy a Közösségben nincs a világpiaci árak alapján történő exportra rendelkezésre álló cukortöbblet. Ebben az esetben visszatérítés nem nyújtható;

b) a visszatérítés rögzítésekor a cukor közösségi és világpiaci helyzetét és különösen a következőket kell figyelembe venni:

– a legnagyobb többlettel rendelkező közösségi terület fehércukorra vonatkozó intervenciós ára, vagy a nyerscukor kivitelében reprezentatívnak tekinthető közösségi terület e cukorra vonatkozó intervenciós ára,

– a cukornak az első francia bekezdésben említett területekről a Közösség kikötőibe vagy egyéb exporthelyeire való szállításának költségei,

– a kereskedelmi költségek, valamint a cukor világpiacra juttatása során előforduló minden átrakás, szállítás és csomagolás költségei,

– a cukor világpiacon jegyzett árfolyamai és árai, továbbá

– a tervezett exportok gazdasági szempontja.

(3) Amennyiben az 1. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett termékre a visszatérítést pályázati eljárás útján állapítják meg:

a) a pályázat célja a visszatérítés összegének meghatározása;

b) a tagállamok illetékes hatóságai írják ki a pályázati felhívást olyan jogi eszköz útján, amely mindegyik tagállamot köti. Ez eszköz állapítja meg a pályázati felhívás feltételeit. E feltételeknek egyenlő hozzáférést kell garantálniuk a Közösségen belül letelepedett minden személy számára;

c) a pályázati felhívás feltételei tartalmazzák a pályázat benyújtásának határidejét. A szóban forgó felhívás maximális visszatérítésének összegét a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni a határidő lejárta utáni három munkanapon belül, a beérkezett ajánlatok fényében. A maximális összeg kiszámításánál figyelembe kell venni a Közösségen belüli ellátási helyzetet és árakat, a világpiaci árakat és potenciális elhelyezési területeket és a cukor exportja közben keletkezett költségeket.

Ugyanezen eljárásnak megfelelően rögzíteni lehet a maximális fuvardíjat is.

d) amennyiben a kivitel olyan visszatérítés alapján hajtható végre, amely alacsonyabb, mint az, amely a világpiaci és közösségi árak közti különbséget veszi tekintetbe, továbbá ahol az exportoknak meghatározott rendeltetési helye van, ott a tagállamok illetékes hatóságai különleges pályázati felhívás kibocsátására kötelezhetők, amelynek feltételei tartalmazzák:

– a pályázatnak a pályázati eljárás lezárásáig bármikor történő benyújtásának lehetőségét, valamint

– a visszatérítés maximális összegét, a szóban forgó kivitel követelményeinek fényében kiszámítva;

e) amennyiben a visszatérítésnek az ajánlatban feltüntetett összege:

– meghaladja a megállapított maximumot, a tagállamok illetékes hatóságai elutasítják az ajánlatot,

– nem haladja meg a maximumot, az említett hatóságok a visszatérítés összegét a szóban forgó ajánlatban szereplő visszatérítéssel azonos összegben határozzák meg.

(4) A nyerscukorra vonatkozó visszatérítés:

a) a 431/68/EGK rendeletben meghatározott szabvány minőségre meghatározott kell legyen;

b) a (2) bekezdés a) pontjának megfelelően rendszeres időközönként rögzítve:

– nem haladhatja meg az ugyanerre az időszakra a fehércukor visszatérítésének 92 %-át. Azonban ez a korlátozás nem alkalmazható a kandiscukorra meghatározott visszatérítésekre,

– minden egyes szóban forgó exportműveletre meg kell szorozni egy átváltási tényezővel, amelyet a 431/68/EGK rendelet 1. cikkének rendelkezései szerint kiszámított exportált nyerscukorhozam 92-vel történő elosztásával kapunk;

c) a 3. cikk c) pontja szerint rögzített maximális összege az ajánlat keretén belül nem haladhatja meg a fehércukornak az említett bekezdés szerint ugyanabban az időpontban rögzített visszatérítésének 92 %-át.

17b cikk

(1) A visszatérítéseket 1. cikk (1) bekezdése c) pontjában felsorolt, természetes állapotban exportált, nem denaturált termékekre havonta rögzíteni kell, figyelembe véve a következőket:

a) a 4. cikk (2) bekezdésének megfelelően a szóban forgó cukortermelő évben a melasz értékesítéséből származó bevételek meghatározására szolgáló melasz ára;

b) a melasz árai és potenciális elhelyezési területei a közösségi piacon;

c) a melasz világpiacon jegyzett árfolyamai és árai, továbbá

d) a tervezett kivitel gazdasági szempontja.

Azonban a rögzítés megszakítható a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, ha megállapításra kerül, hogy a Közösségben nincs a világpiaci árak alapján történő exportra rendelkezésre álló melasztöbblet. Ebben az esetben visszatérítés nem nyújtható.

(2) Különleges körülmények esetén a visszatérítés összege meghatározott mennyiségekre és a Közösség meghatározott területeire pályázat útján is rögzíthető. A pályázat célja a visszatérítés összegének meghatározása.

A tagállamok illetékes hatóságai pályázati felhívást tesznek közzé olyan felhatalmazással, amely megállapítja a pályázati felhívás feltételeit. Ezeknek a feltételeknek garantálniuk kell az egyenlő hozzáférést minden Közösségben letelepedett személy számára.

17c cikk

(1) A visszatérítés alapösszegét az 1. cikk (1) bekezdésének d) pontjában felsorolt, természetes állapotban exportált, nem denaturált termékekre havonta rögzíteni kell.

Azonban az ilyen időszakos rögzítés megszakítható a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, ha a további feldolgozás nélküli fehércukor visszatérítésének rendszeres rögzítését felfüggesztik. Ebben az esetben visszatérítés nem nyújtható.

(2) A visszatérítés alapösszege az (1) bekezdésben említett termékekre, a szorbóz kivételével, megegyezik a következők figyelembevételével megállapított összeg egy századával:

a) az alapösszeg rögzítésének hónapjában a legnagyobb többlettel rendelkező közösségi terület fehércukor intervenciós ára és a fehércukor világpiacon jegyzett árfolyamai vagy árai közötti különbség;

b) az egyensúly megteremtésének a szükségessége az alábbiak között:

– a közösségi alaptermékek felhasználása a harmadik országokba irányuló exportra szánt, feldolgozott áruk gyártásában, és

– az aktív feldolgozásra engedélyezett, harmadik országból származó termékek.

(3) Szorbóz esetében a visszatérítés alapösszege megegyezik az 1010/86/EGK rendeletnek megfelelő visszatérítésnek a rendelet I. mellékletében felsorolt termékekre vonatkozó termelési visszatérítés egy századdal csökkentett alapösszegével.

(4) A visszatérítés alapösszegének alkalmazását korlátozni lehet az 1. cikk (1) bekezdésének d) pontjában felsorolt egyes termékekre.

18. cikk

(1) A cukorágazat piacai közös szervezésének megfelelő működéséhez szükséges mértékben a Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően megtilthatja az aktív feldolgozási eljárás alkalmazását:

– az 1. cikk (1) bekezdésének a) és d) pontjában felsorolt termékek tekintetében, és

– különleges esetekben, az 1. cikk (1) bekezdésében és az I. mellékletben felsorolt áruk gyártására szánt termékek tekintetében.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az (1) bekezdésben említett helyzet kivételesen sürgős, és az aktív feldolgozási eljárás zavarja vagy zavarhatja a Közösség piacát, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre dönt a szükséges intézkedésekről; a Tanácsot és a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amelyek legfeljebb hat hónapig lehetnek érvényben, és azonnal alkalmazandók. Ha a Bizottsághoz kérés érkezik valamely tagállamtól, a kérés kézhezvételét követő egy héten belül arról határoznia kell.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítés napjától számított egy héten belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács, minősített többséggel eljárva, a bizottsági határozatot megerősítheti, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti. Ha a Tanács az ügyben nem jár el három hónapon belül, a Bizottság határozatát hatályon kívül helyezettnek kell tekinteni.

19. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

20. cikk

(1) Ha a cukor világpiaci ára meghaladja az intervenciós árat, rendelkezni lehet exportlefölözés alkalmazásáról a szóban forgó cukor tekintetében. Ezt a lefölözést akkor kell alkalmazni, ha a fehér vagy a nyers cukor CIF-ára magasabb, mint az intervenciós ár 10 %-ával és az adott gazdasági évben alkalmazott tárolási díjjal növelt intervenciós ár.

Az exportlefölözést pályázati eljárással is meg lehet határozni. A pályázati eljárás esetének kivételével a kivetett lefölözés megegyezik a kivitel napján alkalmazott lefölözéssel.

(2) Ha a fehér vagy a nyers cukor CIF-ára magasabb, mint az intervenciós ár 10 %-ával és az adott gazdasági évben alkalmazott tárolási díjjal növelt intervenciós ár, a Tanács a Bizottság javaslatára a Szerződés 43. cikk (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően importtámogatást nyújthat a szóban forgó termékre.

Ha megállapítást nyer, hogy:

a) a Közösségbe irányuló készletek; vagy

b) a Közösség főbb fogyasztási régióiba irányuló készletek

közösségi készletekből nem biztosíthatók, a Tanács a Bizottság javaslatára a Szerződés 43. cikk (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően határoz importtámogatás nyújtásáról, és meghatározza annak alkalmazásának feltételeit. Ezek a feltételek különösen a támogatással érintett fehér vagy nyerscukor mennyiségére, a támogatás időtartamára, továbbá adott esetben az importáló régiókra vonatkoznak.

(3) A 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően határozni kell a következőkről:

a) az (1) és (2) bekezdésben említett CIF-árakról;

b) az e cikk végrehajtására vonatkozó egyéb intézkedésekről.

Az 1. cikk (1) bekezdésének b), c), d), f), g) és h) pontjában említett termékek esetében az (1) és (2) bekezdésben foglaltakhoz hasonló rendelkezések fogadhatók el a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(4) Az e cikk alkalmazásából eredő összegeket a Bizottság határozza meg. Azonban a pályázati eljárás útján meghatározott exportlefölözéseket a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell meghatározni.

21. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikkben felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni."

2. A 26. cikk szövege a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdésben az utolsó mondat helyébe a következő mondat lép:

„A 8., 9., 17. és 20. cikk nem alkalmazható az ilyen cukorra, a 9., 17. és 20. cikk pedig az ilyen izoglükózra és inzulinszirupra."

b) A (2) bekezdésben a „18. cikk"-re való hivatkozás helyébe a „20. cikk"-re való hivatkozás lép.

3. A 35. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő lép:

„(1) A preferenciális cukorra nem alkalmazható behozatali vám."

b) A (2) bekezdésben a „21. cikk (2) bekezdésében említett" szövegrész helyébe „a 19. cikk (2) bekezdésében említett" szövegrész lép.

II. *Az 1968. április 9-i 431/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 89., 1968.4.10., 3. o.).*

A 2. cikket el kell hagyni.

III. *A legutóbb az 1489/76/EGK rendelettel (HL L 167., 1976.6.26., 13. o.) módosított, 1968. június 18-i 766/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 143., 1968.6.25., 6. o.).*

Az 1968. június 18-i 770/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 143., 1968.6.25., 16. o.).

Az 1972. január 31-i 226/72/EGK tanácsi rendelet (HL L 28., 1972.2.1., 3. o.).

Az 1972. március 23-i 608/72/EGK tanácsi rendelet (HL L 75., 1972.3.28., 5. o.).

A fenti rendeletek hatályukat vesztik.

V. MELLÉKLET

OLAJOK ÉS ZSÍROK

I. *A legutóbb a 3179/93/EK rendelettel (HL L 285., 1993.11.20., 9. o.) módosított, 1966. szeptember 22-i 136/66/EGK tanácsi rendelet (HL L 172., 1966.9.30., 3025. o.).*

1. Az I. cím helyébe a következő lép:

„I. CÍM

Kereskedelem

2. cikk

(1) Az 1. cikk (2) bekezdése c) pontjában felsorolt vagy a 0709 90 39, a 0711 20 90, a 2306 90 19, az 1522 00 31 és az 1522 00 39 KN-kód alá tartozó termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala behozatali engedély bemutatásához kötött.

Az olívaolaj Közösségből történő kivitele kiviteli engedély bemutatásához kötött.

Az 1 cikk (2) bekezdésében felsorolt egyéb termékek Közösségből történő kivitele kiviteli engedély bemutatásához köthető.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki a kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, a 3. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösségen egészére érvényesek. Az engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, ha az említett idő alatt az import vagy az export nem vagy csak részben valósult meg.

(2) Az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait a 38. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

2a cikk

Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

2b cikk

(1) A 10. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10. cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azokat a küszöbárak, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezethez küldött értesítésben szereplők.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(4) A Bizottság a 38. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.

3. cikk

(1) Az ahhoz szükséges mértékben, hogy az olívaolajat és a káposztarepce-, valamint réparepcemagot exportálni lehessen e termékek világpiaci árfolyamai vagy árai alapján, és a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő határokon belül, az említett árfolyamok és árak, valamint a közösségi árak közötti különbségeket export-visszatérítéssel lehet fedezni.

(2) Az export-visszatérítésre jogosult mennyiségek elosztására alkalmazott módszer az a módszer, amelyik:

a) a lehető legjobban illeszkedik a termék jellegéhez és az adott piac helyzetéhez, lehetővé téve a rendelkezésre álló erőforrások lehető leghatékonyabb felhasználását, figyelembe véve a közösségi exportok hatékonyságát és szerkezetét a nagy és kis szereplők közötti különbségtétel nélkül;

b) a piaci szereplők számára adminisztrációs szempontból a legkevésbé terhesnek kell lennie, figyelembe véve az adminisztrációs követelményeket;

c) kerül bármiféle diszkriminációt az érintett piaci szereplők között.

(3) A visszatérítések a Közösség egészére nézve ugyanazok.

Eltérhetnek a rendeltetési hely szerint, amennyiben a világpiaci helyzet vagy egyes piacok speciális követelményei ezt szükségessé teszik. Az olívaolaj esetében a visszatérítést a minőség és a kiszerelés szerinti különböző szinteknek megfelelően is rögzíteni lehet, amennyiben a világpiaci helyzet vagy egyes piacok különleges igényei ezt szükségessé teszik.

A visszatérítéseket a 38. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni. Olívaolaj esetében a visszatérítések rögzíthetők, különösen:

a) szabályos időközönként;

b) pályázati felhívással, ha a piaci helyzet ezt kívánja. Az olívaolaj esetében a pályázati felhívás egyes rendeltetési országok, mennyiségek, minőségek és kiszerelések vonatkozásában korlátozható.

A pályázati felhívással meghatározott visszatérítés kivételével a visszatérítés összegét legalább havonta egyszer rögzíteni kell. Szükség esetén a közbenső időszakban a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre, kiigazíthatja a visszatérítéseket.

(4) Az olívaolajra a visszatérítéseket a következők fényében kell rögzíteni:

a) a helyzet és a valószínű trendek:

   – a közösségi piacon, az olívaolajárak és -ellátás tekintetében,

   – a világpiacon, az olívaolaj-árak tekintetében;

b) a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő korlátozások.

Amikor azonban a világpiaci helyzet nem teszi lehetővé az olívaolaj legkedvezőbb árainak meghatározását, figyelembe lehet venni a főbb konkurens növényi olaj piacán tapasztalható árat és az ezen ár és az olívaolaj ára közötti, reprezentatív időszak során jegyzett árrést.

A visszatérítés összege nem haladhatja meg az olívaolaj közösségi piaci ára és világpiaci ára közötti különbséget, adott esetben a termékeknek az arra a piacra történő exportálása költségeinek figyelembevételével kiigazítva.

(5) A káposztarepcére és a réparepcemagra vonatkozó visszatérítéseket a következők fényében kell rögzíteni:

a) a Közösségben a különböző reprezentatív piacokon a feldolgozásra és az exportra vonatkozóan rendelkezésre álló árak és a káposzta- és réparepcemag piaci árszintjei a Közösségben, valamint ezeknek az áraknak a várható trendjei;

b) ezeknek e termékek ellátási helyzete a Közösségen belül a kereslet viszonylatában;

c) az importáló harmadik országok különböző piacain jegyzett legkedvezőbb árak;

d) a világpiaci szállítási költségek;

e) a tervezett kivitel gazdasági szempontja;

f) a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő korlátozások.

(6) Visszatérítés csak kérelemre és a megfelelő kiviteli engedély bemutatása esetén nyújtható.

(7) Az olívaolaj és a káposztarepce és réparepcemag exportjára alkalmazható visszatérítés megegyezik az engedély iránti kérelem benyújtása napján alkalmazott visszatérítéssel, differenciált visszatérítés esetén pedig az ugyanazon a napon alkalmazottal:

a) az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre; vagy adott esetben

b) a tényleges rendeltetési helyre, ha az eltér az engedélyen feltüntetettől. Ebben az esetben az alkalmazható összeg nem haladhatja meg az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre alkalmazható összeget.

Megfelelő intézkedések tehetők az e bekezdés rugalmasságából adódó visszaélés megelőzésére.

(8) A (6) és (7) bekezdésektől el lehet tekinteni az olyan olívaolaj és káposztarepce-, illetve réparepcemag esetében, amelyekre a visszatérítést élelmiszersegély-műveletek keretében fizetik, a 38. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(9) A Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartását az azokban foglalt és az érintett termékekre alkalmazható referencia-időszakra kiadott kiviteli engedélyek alapján kell biztosítani. A mezőgazdasági megállapodás alapján előálló kötelezettségek betartásának tekintetében a referencia-időszak végetérte nem érinti a kiviteli engedélyek érvényességét.

(10) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, beleértve a kiosztatlan és felhasználatlan exportálható mennyiségek újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket a 38. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

3a cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

3b cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni".

2. A 4. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Közösségre nézve minden évben meg kell állapítani a termelési irányárat, az intervenciós árat és a reprezentatív piaci árat az olívaolajra.

Amikor azonban a gazdasági év során az olívaolaj reprezentatív piaci árának meghatározásához alkalmazott tényezők olyan változáson mennek át, amelyek a 38. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően megállapított kritériumok alapján alapvető fontosságúaknak tekinthetők, akkor az említett eljárás szerint határozni kell a reprezentatív piaci árnak a gazdasági év során történő kiigazításáról.

Ilyen esetekben a 11. cikk (5) és (6) bekezdésében említett fogyasztási támogatás szintje ugyanezen eljárásnak megfelelően kiigazítható."

3. A 9., 14., 15., 16., 17., 18. és 19. cikket el kell hagyni.

4. A 20. cikk helyébe a következő lép:

„20. cikk

(1) Amennyiben az olívaolajat harmadik országokba exportálják, és a világpiaci árak magasabbak a közösségi áraknál, a különbség fedezésére lefölözés vethető ki.

(2) A finomítási eljárás alá nem került olívaolajra a lefölözés összege nem haladhatja meg az olívaolaj 4. és 6. cikk szerint meghatározott reprezentatív piaci árral csökkentett CIF-árát. A CIF-árat a legkedvezőbb világpiaci beszerzési lehetőségek alapján kell meghatározni, az árakat az adott termékek elnevezése vagy minősége tekintetében előálló különbségekkel kiigazítva.

A finomítási eljáráson keresztülment olívaolajra a lefölözés összege nem haladhatja meg az első albekezdésben említett, a reprezentatív piaci árral csökkentett CIF-árat, ahol a különbséget súlyozni kell, adott esetben, a 100 kg finomított olívaolaj előállításához szükséges szűz olívaolaj mennyiségét képviselő 111-tel, vagy a 100 kg finomított olívamaradék-olaj előállításához szükséges nyers olívamaradék-olaj mennyiségét képviselő 149-el.

(3) Az exportlefölözést a Bizottság határozza meg.

(4) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 38. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni."

5. A 20a cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20a cikk

(1) Az 1604 KN-kód alá tartozó konzervált hal, a 1604 30 alszám kivételével, az 1605 KN-kód alá tartozó konzervált rák és puhatestű, valamint a 2001, 2002, 2003, 2004 és 2005 KN-kód alá tartozó konzervált zöldségek előállításához használt olívaolaj a termelés visszatérítési rendszer előnyeiben részesül.

(2) A visszatérítés összegét a világpiacon és a közösségi piacon rendelkezésre álló árak közti különbség alapján kell meghatározni. Ebből a célból a következőket kell figyelembe venni:

– az 1509 90 00 KN-kód alá tartozó olívaolajra a referencia-időszak alatt alkalmazott importteher,

– az 1509 90 00 KN-kód alá tartozó olívaolajra a referencia-időszak alatt alkalmazott export-visszatérítések meghatározása során figyelembe vett tényezőket.

Ahol azonban a konzervek gyártásához használt olívaolaj a Közösségben készült, a visszatérítés megegyezik az előző albekezdésben említett és a visszatérítés iránti kérelem benyújtásának napján alkalmazott fogyasztási támogatással növelt összeggel.

(3) Az előzetesen rögzített visszatérítést fenn kell tartani, ha a különbség a visszatérítés és az új között nem halad meg egy később meghatározásra kerülő összeget.

(4) A visszatérítés érvényességi idejének kezdetén a reprezentatív piaci árban bekövetkező jelentős változás esetén figyelembe lehet venni a visszatérítés megállapítása során az új reprezentatív ár és az előzőleg érvényes közötti különbséget.

(5) A visszatérítéshez való jogosultságot akkor lehet megszerezni, amikor az olajat felhasználják a konzervgyártásban. A tagállam ellenőrző rendelkezések alkalmazásával biztosítja, hogy a visszatérítést kizárólag az (1) bekezdésben említett konzervek gyártásához használt olívaolajra nyújtsák.

(6) A termelési visszatérítést a Bizottság kéthavonta rögzíti.

(7) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, különösen az (5) bekezdésben említett ellenőrző rendelkezésekre vonatkozó szabályokat a 38. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni."

6. A 20b és 28. cikket el kell hagyni.

II. *A legutóbb a 2429/72/EGK rendelettel (HL L 264., 1972.11.23., 1. o.) módosított, 1967. június 21-i 142/67/EGK rendelet (HL L 125., 1967.6.26., 2461. o.).*

A legutóbb a 2077/71/EGK rendelettel (HL L 220., 1972.9.30., 1. o.) módosított, 1967. június 21-i 143/67/EGK rendelet (HL L 125., 1967.6.26., 2463. o.).

A legutóbb a 2429/72/EGK rendelettel (HL L 264., 1972.11.23., 1. o.) módosított, 1968. december 20-i 19/69/EGK rendelet (HL L 3., 1969.1.7., 2. o.).

Az 1969. december 18-i 2596/69/EGK rendelet (HL L 324., 1969.12.27., 12. o.).

Az 1971. május 25-i 1076/71/EGK rendelet (HL L 116., 1971.5.28., 2. o.).

A legutóbb a 2560/77/EGK rendelettel (HL L 303., 1977.11.28., 1. o.) módosított, 1972. február 29-i 443/72/EGK rendelet (HL L 54., 1972.3.3., 3. o.).

A legutóbb a 2206/90/EGK rendelettel (HL L 201., 1990.1.31., 11. o.) módosított, 1972. július 20-i 1569/72/EGK rendelet (HL L 167., 1972.7.25., 9. o.).

Az 1978. november 23-i 2751/78/EGK rendelet (HL L 331., 1978.11.28., 5. o.).

A legutóbb a 2903/89/EGK rendelettel (HL L 280., 1989.9.29., 3. o.) módosított, 1979. március 26-i 591/79/EGK rendelet (HL L 78., 1979.3.30., 2. o.).

A legutóbb az 1321/90/EGK rendelettel (HL L 132., 1995.5.23., 15. o.) módosított, 1983. június 14-i 1594/83/EGK rendelet (HL L 163., 1983.6.22., 44. o.).

A legutóbb az 1724/91/EGK rendelettel (HL L 162., 1991.6.26., 35. o.) módosított, 1985. május 23-i 1491/85/EGK rendelet (HL L 151., 1985.6.10., 15. o.).

A legutóbb az 1725/91/EGK rendelettel (HL L 162., 1991.6.26., 37. o.) módosított, 1985. július 25-i 2194/85/EGK rendelet (HL L 204., 1985.8.2., 7. o.).

Az 1986. május 26-i
1650/86/EGK rendelet (HL L 145., 1986.5.30., 8. o.).

A fenti rendeletek hatályukat vesztik.

VI. MELLÉKLET

LEN ÉS KENDER

I. *A legutóbb az 1557/93/EGK rendelettel (HL L 154., 1993.6.25., 26. o.) módosított, 1970. június 29-i 1308/70/EGK tanácsi rendelet (HL L 146., 1970.7.4., 1. o.).*

A 7. és 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

8. cikk

(1) Ezt a rendeletet a tagállamok által elfogadott szigorúbb rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

(2) Az 5302 10 00 KN-kód alá tartozó és harmadik országból származó valódi kender nyersen csak akkor importálható, ha a termék megfelel a 4. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek, és igazolják, hogy tetrahidrocannabinol-tartalma nem magasabb a 4. cikk (4) bekezdésében említettnél.

(3) Csak az olyan 1207 99 10 KN-kód alá tartozó és harmadik országból származó vetőmag- vagy kenderfajták importálhatók, amelyek a 4. cikk (1) bekezdésében foglalt garanciákat nyújtják, és amelyek szerepelnek a később összeállításra kerülő listán. Ezt a listát a 4. cikk (4) bekezdésének megfelelően megállapított feltételeknek megfelelően kell összeállítani.

(4) A (2) és (3) bekezdésben meghatározott termékek közösségi importját ellenőrzéseknek kell alávetni annak megállapítására, hogy e cikk feltételei teljesülnek-e.

Amennyiben teljesülnek az említett feltételek, az importáló tagállam erről igazolást állít ki.

(5) Az 1207 99 91 KN-kód alá tartozó kendermag importálására csak a következők kaphatnak engedélyt:

– kutatószervezetek és -intézetek,

– olyan természetes vagy jogi személyek, akik igazolni tudják az érintett ágazatban kifejtett megfelelő szintű tevékenységüket.

(6) Az (5) bekezdés második francia bekezdésében említett személyek által az abban a bekezdésben említett magok behozatala ellenőrzési rendszer alá esik, amely addig alkalmazandó, amíg e magvakat a vetéstől eltérő célra fel nem használták.

(7) A tagállamok közlik a Bizottsággal az általuk elfogadott intézkedéseket a (6) bekezdésben foglalt ellenőrzés biztosítása érdekében, azok alkalmazása előtt. Ha e rendelkezések nem teszik lehetővé az ellenőrzés hatékony végrehajtását, a 12. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meg kell határozni azokat a módosításokat, amelyeket az érintett tagállamnak végre kell rajta hajtania.

(8) E bekezdés végrehajtásának részletes szabályait a 12. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

8a cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikkben felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni".

II. *A legutóbb a 2058/84/EGK rendelettel (HL L 191., 1984.7.19., 5. o.) módosított, 1982. május 18-i 1430/82/EGK tanácsi rendelet (HL L 162., 1982.6.12., 27. o.).*

A 2. cikket el kell hagyni.

III. *Az 1984. július 16-i 2059/84/EGK tanácsi rendelet (HL L 191., 1984.7.19., 6. o.)*

A 2., 3. és 4. cikket el kell hagyni.

IV. *Az 1972. május 19-i 1054/72/EGK tanácsi rendelet (HL L 120., 1972.5.25., 1. o.)*

A fenti rendelet hatályát veszti.

VII. MELLÉKLET

TEJTERMÉKEK

I. *A legutóbb a 2807/94/EK rendelettel (HL L 298., 1994.11.19., 1. o.) módosított, 1968. június 27-i 804/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 148., 1968.6.27., 13. o.).*

1. A 4. cikket el kell hagyni.

2. A III. cím helyébe a következő szöveg lép:

„III. CÍM

Harmadik országokkal folytatott kereskedelem

13. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala behozatali engedély bemutatásához kötött. Az ilyen termékek Közösségből történő kivitele kiviteli engedély bemutatásához köthető.

(2) Az engedélyeket a tagállamok adják ki a kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, a 16. és 17. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösség egészére érvényesek. Az engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, ha az említett idő alatt az import vagy az export nem vagy csak részben valósult meg.

(3) A 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a következőket kell megállapítani:

a) azon termékek listáját, amelyek tekintetében kiviteli engedély szükséges;

b) az engedélyek érvényességi idejét; valamint

c) e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait.

14. cikk

Ha e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

15. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10. cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azok a küszöbárak, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezethez küldött értesítésben szerepelnek.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(4) A Bizottság a 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.

16. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékeknek a kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében megkötött megállapodásokból következő vámkontingenseit a 30. cikkben megállapított eljárás szerint elfogadott részletes szabályoknak megfelelően kell megnyitni és kezelni.

(2) A kontingensek kezelése az alábbi módszerek valamelyikének vagy azok kombinációjának alkalmazásával történhet:

– a kérelmek benyújtásának időrendi sorrendjén alapuló módszer (az »aki előbb érkezik, előbb kiszolgálják« elv alapján),

– a kérelmek benyújtásakor kért mennyiségeket arányosan elosztó módszer (az »egyidejű vizsgálat« módszerével),

– a hagyományos kereskedelmi gyakorlatokat figyelembe vevő módszer (a »hagyományos/új érkezők« módszerével).

Más megfelelő módszereket is lehet alkalmazni.

El kell kerülni az érintett piaci szereplők közötti diszkriminációt.

(3) Az elfogadott kezelési módszernek adott esetben megfelelő hangsúlyt kell fektetnie a közösségi piac ellátási igényeire, valamint a piaci egyensúly biztosítása szükségességére, miközben esetleg olyan módszerekhez is folyamodhat, amelyeket a múltban az (1) bekezdésben említetteknek megfelelő kontingensekre alkalmazhattak, az uruguayi forduló tárgyalásai keretében megkötött megállapodásokból származó jogok sérelme nélkül.

(4) Az (1) bekezdésben említett részletes szabályok rendelkeznek az éves kontingensek megnyitásáról, szükség esetén az év egészére megfelelően elosztva, meghatározzák az alkalmazandó kezelési módszert, és adott esetben rendelkezéseket tartalmaznak:

a) a termék jellegét, származását és eredetét illetően a garanciákra;

b) az a) pontban említett garanciákat igazoló iratok elismerésére vonatkozóan; valamint

c) azokra a feltételekre vonatkozóan, amelyek alapján a behozatali engedélyeket kiadják, és ezek érvényességi idejére vonatkozóan.

17. cikk

(1) Az ahhoz szükséges mértékben, hogy az 1. cikkben felsorolt termékeket további feldolgozás nélkül vagy a mellékletben felsorolt áruk formájában, ha azok az 1. cikk a), b), c), d), e) és g) pontjában felsorolt termékek, exportálni lehessen e termékek világpiaci árfolyamai vagy árai alapján és a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő határokon belül, az említett árfolyamok és árak, valamint a közösségi árak közötti különbségeket export-visszatérítésekkel lehet fedezni.

Az 1. cikkben felsorolt, a mellékletben szereplő áruk formájában lévő termékekre vonatkozó export-visszatérítés nem haladhatja meg a további feldolgozás nélkül exportált ilyen termékekre alkalmazható visszatérítést.

(2) Az export-visszatérítésre jogosult mennyiségek elosztására alkalmazott módszer az a módszer, amelyik:

a) a lehető legjobban illeszkedik a termék jellegéhez és az adott piac helyzetéhez, lehetővé téve a rendelkezésre álló erőforrások lehető leghatékonyabb felhasználását, figyelembe véve a közösségi exportok hatékonyságát és szerkezetét a nagy és kis szereplők közötti különbségtétel nélkül;

b) a piaci szereplők számára adminisztrációs szempontból a legkevésbé terhesnek kell lennie, figyelembe véve az adminisztrációs követelményeket;

c) kerül bármiféle diszkriminációt az érintett piaci szereplők között.

(3) A visszatérítések a Közösség egészére nézve ugyanazok.

Eltérhetnek a rendeltetési hely szerint, amennyiben a világpiaci helyzet vagy egyes piacok speciális követelményei ezt szükségessé teszik.

A visszatérítéseket a 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni:

a) szabályos időközönként;

b) pályázati felhívással azon termékek esetében, amelyeknél erről az eljárásról rendelkeztek a múltban.

A pályázati eljárás kivételével az export-visszatérítésben részesülő termékek listáját és az ilyen visszatérítés összegét négyhetente legalább egyszer meg kell állapítani. A visszatérítés összege azonban négy hétnél tovább is ugyanazon a szinten tartható, és szükség esetén, valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre a Bizottság által a közbenső időszakban kiigazítható. Azonban az 1. cikkben felsorolt és a mellékletben felsorolt áruk formájában exportált termékekre a visszatérítést a 3448/93/EK rendelet 16. cikkében említett eljárásnak megfelelően meghatározott másik menetrend szerint is meg lehet állapítani.

(4) Az 1. cikkben felsorolt és további feldolgozás nélkül exportált termékekre adható visszatérítések megállapításakor a következőket kell figyelembe venni:

a) a fennálló helyzet és a várható irányzatok, tekintettel:

   – a tej és tejtermékek árára és beszerezhetőségére a közösségi piacon,

   – a tej és tejtermékek világpiaci áraira;

b) a legkedvezőbb értékesítési költségek és szállítási költségek a közösségi piacoktól a közösségi kikötőkig vagy egyéb exportáló helyekig a célországba történő továbbítás költségeivel együtt, a közösségi piaci kereslet;

c) a tej és tejtermékek piaca közös szervezésének céljai, amelyek kiegyensúlyozott helyzetet és természetes fejlődést hivatottak biztosítani az árakat és e piacok kereskedelmét illetően;

d) a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó korlátozások;

e) a Közösség piacának zavarai elkerülésének szükségessége;

f) a kivitel gazdasági szempontja.

Különösen figyelembe kell venni az egyensúly megteremtésének szükségességét a harmadik országokba feldolgozott áruként exportált alapvető közösségi mezőgazdasági termékek felhasználása és az aktív feldolgozásra engedélyezett, ezekből az országokból származó alapvető mezőgazdasági termékek felhasználása között.

(5) Az 1. cikkben említett és így exportált termékekre:

a) az (1) bekezdésben említett közösségi árakat azon uralkodó áraknak a figyelembevételével kell meghatározni, amelyek az export tekintetében a legkedvezőbbek;

b) az (1) bekezdésben említett világpiaci árakat különösen a következők figyelembevételével kell meghatározni:

   a) az árak a harmadik országok piacain;

   b) a harmadik országbeli importnál a rendeltetési hely harmadik országának legkedvezőbb árai;

   c) az exportáló harmadik országokban jegyzett termelői árak, adott esetben, figyelemmel az ezen országok által adott szubvencióra;

   d) a határparitásos ajánlati árak.

(6) Az 1. cikkben felsorolt termékekre csak kérelemre és a vonatkozó kiviteli engedély bemutatása után nyújtható visszatérítés.

(7) Az 1. cikkben felsorolt és így exportált termékekre alkalmazható visszatérítés megegyezik az engedély iránti kérelem benyújtása napján, differenciált visszatérítés esetén pedig az ugyanazon a napon alkalmazható azon visszatérítéssel, amely:

a) az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre; vagy adott esetben

b) ha az eltér engedélyen feltüntetettől, a tényleges rendeltetési helyre vonatkozik. Ebben az esetben az alkalmazható összeg nem haladhatja meg az engedélyen szereplő rendeltetési helyre alkalmazható összeget.

Megfelelő intézkedések fogadhatók el az e bekezdésben foglalt rugalmassággal való visszaélések elkerülésére.

(8) A (6) és (7) bekezdéseket alkalmazni lehet az 1. cikkben felsorolt és a mellékletben felsorolt áruk formájában exportált termékekre is, a 3448/93/EK rendelet 16. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

(9) A (6) és (7) bekezdéstől el lehet tekinteni az 1. cikkben felsorolt azon termékek esetében, amelyekre visszatérítést élelmiszersegély-műveletek keretében fizetnek, a 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(10) A visszatérítés kifizetésére annak igazolását követően kerülhet sor, hogy:

– a termékek közösségi eredetűek, kivéve amikor a (11) bekezdés alkalmazandó,

– a termékek kivitele a Közösségből megtörtént, és

– differenciált visszatérítés esetén a termékek elérték az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyet, vagy azt az egyéb rendeltetési helyet, amelyre a visszatérítést rögzítették a (7) bekezdés b) pontjának sérelme nélkül. Azonban, a 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően ez alól a szabály alól kivétel tehető, amennyiben olyan feltételek kerülnek megállapításra, amelyek azonos garanciákat nyújtanak.

(11) Nem nyújtható visszatérítés a harmadik országokból importált és oda újrakivitelre kerülő termékekre, kivéve ha az exportőr igazolja:

– hogy az exportálandó termék és az előzőleg importált termék egy és ugyanaz, továbbá

– hogy a behozatal során a behozatali terhek beszedése megtörtént.

Ilyen esetekben az egyes termékre vonatkozó visszatérítés megegyezik az importálás során beszedett lefölözéssel, amennyiben e lefölözés megegyezik vagy alacsonyabb, mint az alkalmazható visszatérítés; amennyiben az importálás során beszedett lefölözés magasabb, mint e visszatérítés, ott a visszatérítés megegyezik az alkalmazható visszatérítéssel.

(12) Az 1. cikkben említett és a mellékletben felsorolt áruk formájában exportált termékek tekintetében a (10) és (11) bekezdést csak a következő KN-kódok alá tartozó árukra kell alkalmazni:

– 1806 90 60-ól t1806 90 90-ig (egyes kakaótartalmú termékek),

– 1901 (egyes lisztből stb. készült élelmiszer-készítmények),

– 2106 90 99 (egyes, máshova nem sorolható élelmiszer-készítmények),

amelyeknek magas a tejterméktartalma.

(13) A Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartását az azokban foglalt és az érintett termékekre alkalmazható referencia-időszakra kiadott kiviteli engedélyek alapján kell biztosítani. A mezőgazdasági megállapodás alapján előálló kötelezettségek betartásának tekintetében a referencia-időszak végetérte nem érinti a kiviteli engedélyek érvényességét.

(14) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, beleértve a kiosztatlan és felhasználatlan exportálható mennyiségek újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket, a 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni. Azonban a (8), (10), (11), és (12) bekezdésnek az 1. cikkben említett és a mellékletben említett áruk formájában exportált termékekre való alkalmazására vonatkozó szabályokat a 3448/93/EK rendelet 16. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

18. cikk

(1) A tej- és tejtermékágazat piaca közös szervezésének megfelelő működéséhez szükséges mértékben a Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően, különleges esetekben részben vagy egészben megtilthatja az aktív feldolgozási eljárás alkalmazását az 1. cikkben felsorolt és az ugyanezen cikkben szereplő termékek vagy a mellékletben szereplő áruk gyártására szánt termékek tekintetében.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az (1) bekezdésben említett helyzet kivételesen sürgős, és az aktív feldolgozási eljárás zavarja vagy zavarhatja a Közösség piacát, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre dönt a szükséges intézkedésekről; a Tanácsot és a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amelyek legfeljebb hat hónapig lehetnek érvényben, és azonnal alkalmazandók. Ha a Bizottsághoz kérés érkezik valamely tagállamtól, a kérés kézhezvételét követő egy héten belül arról határoznia kell.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítés napjától számított egy héten belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács, minősített többséggel eljárva, a bizottsági határozatot megerősítheti, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti. Ha a Tanács az ügyben nem jár el három hónapon belül, a Bizottság határozatát hatályon kívül helyezettnek kell tekinteni.

19. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

20. cikk

(1) Ott, ahol az 1. cikkben felsorolt termékre vagy termékekre a határparitásos ár jelentősen túllépi a közösségi árak szintjét, és ahol ez a helyzet várhatóan folytatódik, ezáltal zavarva vagy zavarral fenyegetve a közösségi piacot, az (5) bekezdésben foglalt intézkedésekhez lehet folyamodni.

(2) Az (1) bekezdés értelmében vett jelentős túllépés akkor áll fenn, amikor a határparitásos ár meghaladja az adott termékre megállapított, 15 %-kal megnövelt intervenciós árat, vagy olyan termékek tekintetében, amelyekre nincs intervenciós ár, az intervenciós árból levezetett árat, amelyet a 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell meghatározni, figyelembe véve a szóban forgó termék jellegét és összetételét.

(3) Az olyan helyzet, amelyben a határparitásos ár jelentősen túllépi az árak szintjét, akkor folytatódik várhatóan, amikor nincs egyensúly a kereslet és kínálat között, és ez az egyensúlyhiány várhatóan folytatódik, tekintettel a termelés és a piaci árak előrelátható trendjeire.

(4) A közösségi piacon az e cikkben említett helyzet következtében zavar vagy zavarral való fenyegetettség akkor áll elő, ha a nemzetközi kereskedelemben az árak magas szintje:

– akadályozza a tejtermékek Közösségbe való behozatalát, vagy

– következtében a tejtermékek elhagyják a Közösséget

úgy, hogy a Közösség ellátásának biztonsága többé nem biztosított vagy azt e veszély fenyegeti.

(5) Amennyiben az előző bekezdésekben felsorolt feltételek fennállnak, a lefölözések és/vagy exportterhek beszedését részben vagy egészben történő felfüggesztéséről lehet határozni a 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően. E cikk alkalmazásának részletes szabályait ugyanezen eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

21. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikkben felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni."

II. *A legutóbb az 1344/86/EGK rendelettel (HL L 119., 1986.5.8., 36. o.) módosított, 1968. június 28-i 876/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 155., 1968.7.3., 1. o.).*

Az 1971. szeptember 28-i 2115/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 222., 1971.10.2., 5. o.).

Az 1971. október 12-i 2180/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 231., 1971.10.14., 1. o.).

Az 1974. június 25-i 1603/74/EGK tanácsi rendelet (HL L 172., 1974.06.27., 9. o.).

A legutóbb a 3798/91/EGK rendelettel (HL L 357., 1991.12.28., 3. o.) módosított, 1979. december 18-i 2915/79/EGK tanácsi rendelet (HL L 329., 1979.12.24., 1. o.).

A fenti rendeletek hatályukat vesztik.

VIII. MELLÉKLET

MARHA- ÉS BORJÚHÚS

I. *A legutóbb az 1884/94/EK rendelettel (HL L 197., 1994.7.30., 27. o.) módosított, 1968. június 27-i 805/68/EGK rendelet (HL L 148., 1968.6.28., 24. o.).*

1. A 3. cikket el kell hagyni.

2. A II. cím helyébe a következő szöveg lép:

„II. CÍM

Harmadik országokkal folytatott kereskedelem

9. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe irányuló behozatala csak behozatali engedély bemutatásával lehetséges.

Az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala és az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt termékek bármelyikének az onnan történő kivitele behozatali, illetve kiviteli engedély bemutatásához köthető.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki bármely kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, a 12. és 13. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösség egészére érvényesek. Ezen engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, amennyiben az említett idő alatt nem vagy csak részben kerül sor a behozatalra vagy a kivitelre.

(2) Az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

10. cikk

Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

11. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10. cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azok a küszöbárak, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezethez küldött értesítésben szerepelnek.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(4) A Bizottság a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.

12. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékeknek a kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében megkötött megállapodásokból következő vámkontingenseit a 27. cikkben megállapított eljárás szerint elfogadott részletes szabályoknak megfelelően kell megnyitni és kezelni.

Az 50 000 tonna, 0202 20 30, 0202 30 és 0206 29 91 KN-kód alá tartozó, feldolgozásra szánt fagyasztott hús behozatali kontingense tekintetében a Bizottság minden év decembere előtt jelentést terjeszt elő az egyenlegről. A Tanács, a Bizottság javaslatára minősített többséggel eljárva, megállapíthatja, hogy a kontingens egésze vagy egy része azonos mennyiségű, minőségi húsra vonatkozzon, 4,375-ös átváltási arányt alkalmazva.

(2) A kontingensek kezelése az alábbi módszerek valamelyikének vagy azok kombinációjának alkalmazásával történhet:

– a kérelmek benyújtásának időrendi sorrendjén alapuló módszer (az »aki előbb érkezik, előbb kiszolgálják« elv alapján),

– a kérelmek benyújtásakor kért mennyiségeket arányosan elosztó módszer (az »egyidejű vizsgálat« módszerével),

– a hagyományos kereskedelmi gyakorlatokat figyelembe vevő módszer (a »hagyományos/új érkezők« módszerével).

Más megfelelő módszereket is lehet alkalmazni.

El kell kerülni az érintett piaci szereplők közötti diszkriminációt.

(3) Az elfogadott kezelési módszernek adott esetben megfelelő hangsúlyt kell fektetnie a közösségi piac ellátási igényeire, valamint a piaci egyensúly biztosítása szükségességére, miközben esetleg olyan módszerekhez is folyamodhat, amelyeket a múltban az (1) bekezdésben említetteknek megfelelő kontingensekre alkalmazhattak, az uruguayi forduló tárgyalásai keretében megkötött megállapodásokból származó jogok sérelme nélkül.

(4) Az (1) bekezdésben említett részletes szabályok rendelkeznek az éves kontingensek megnyitásáról, szükség esetén az év egészére megfelelően elosztva, meghatározzák az alkalmazandó kezelési módszert, és adott esetben rendelkezéseket tartalmaznak:

a) a termék jellegét, származását és eredetét, illetve a hagyományos kereskedelmi gyakorlat fenntartását illetően a garanciákra;

b) az a) pontban említett garanciákat igazoló iratok elismerésére vonatkozóan; valamint

c) azokra a feltételekre vonatkozóan, amelyek alapján a behozatali engedélyeket kiadják, és ezek érvényességi idejére vonatkozóan.

13. cikk

(1) Az ahhoz szükséges mértékben, hogy az 1. cikkben felsorolt termékeket exportálni lehessen e termékek világpiaci árai alapján és a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő határokon belül, az említett árak, valamint a közösségi árak közötti különbséget export-visszatérítésekkel lehet fedezni.

(2) Az export-visszatérítéssel exportálható mennyiségek elosztására elfogadott módszer az a módszer, amelyik:

a) a lehető legjobban kell illeszkedik a termék jellegéhez és az adott piac helyzetéhez, lehetővé téve a rendelkezésre álló erőforrások lehető leghatékonyabb felhasználását, figyelembe véve a közösségi exportok hatékonyságát és szerkezetét a nagy és kis szereplők közötti különbségtétel nélkül;

b) a piaci szereplők számára adminisztrációs szempontból a legkevésbé terhesnek kell lennie, figyelembe véve az adminisztrációs követelményeket;

c) kerül bármiféle diszkriminációt az érintett piaci szereplők között.

(3) A visszatérítések a Közösség egészére nézve ugyanazok. Eltérhetnek a rendeltetési hely szerint, amennyiben a világpiaci helyzet vagy egyes piacok speciális követelményei ezt szükségessé teszik. A visszatérítéseket a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni.

A visszatérítések rögzíthetők:

a) szabályos időközönként;

b) továbbá, korlátozott mennyiségben, pályázati felhívással azon termékek esetében, amelyeknél ez az eljárás megfelelőnek tűnik.

A pályázati eljárás kivételével az export-visszatérítésben részesülő termékek listáját és az ilyen visszatérítés összegét legalább háromhavonta egyszer meg kell állapítani. A visszatérítés összege azonban három hónapnál tovább is ugyanazon a szinten tartható, és szükség esetén valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre a Bizottság által a közbenső időszakban kiigazítható.

(4) A visszatérítések megállapításakor a következőket kell figyelembe venni:

a) a fennálló helyzet és a várható irányzatok, tekintettel:

– a marha- és borjúhúságazat termékeinek árára és beszerezhetőségére a közösségi piacon,

– a marha- és borjúhúságazat termékeinek világpiaci áraira;

b) a marha- és borjúhús piaca közös szervezésének céljai, amelyek kiegyensúlyozott helyzetet és természetes fejlődést hivatottak biztosítani az árakat és e piacok kereskedelmét illetően;

c) a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó korlátozások;

d) a Közösség piacának zavarai elkerülésének szükségessége;

e) a tervezett kivitel gazdasági szempontja.

Különösen figyelembe kell venni az egyensúly megteremtésének szükségességét a harmadik országokba feldolgozott áruként exportált alapvető közösségi mezőgazdasági termékek felhasználása és az aktív feldolgozásra engedélyezett, ezekből az országokból származó alapvető mezőgazdasági termékek felhasználása között.

Ezenkívül, a melléklet a), c) és d) szakaszában és a b) szakaszában felsorolt, a 0202 20 30, 0202 20 50, 0202 20 90, 0202 30 és 0206 29 91 alszámok alá tartozó termékekre nyújtható visszatérítés összegének kiszámításakor figyelembe lehet venni az érintett termékekre megállapított átalány együtthatót.

(5) Az (1) bekezdésben felsorolt közösségi árak meghatározásakor a következőket kell figyelembe venni:

– a reprezentatív közösségi piacokon uralkodó árakat,

– az exportnál uralkodó árakat.

Az (1) bekezdésben felsorolt nemzetközi kereskedelmi árak meghatározásakor a következőket kell figyelembe venni:

– a harmadik országok piacain uralkodó árak,

– a harmadik országbeli importnál a rendeltetési hely harmadik országának legkedvezőbb árai,

– az exportáló harmadik országokban jegyzett termelői árak, adott esetben, figyelemmel az ezen országok által adott szubvencióra,

– a határparitásos ajánlati árak.

(6) Visszatérítés csak kérelemre és a vonatkozó kiviteli engedély bemutatása után nyújtható.

(7) Az 1. cikkben felsorolt termékek exportjára alkalmazható visszatérítés megegyezik az engedély iránti kérelem benyújtása napján, differenciált visszatérítés esetén pedig az ugyanazon a napon alkalmazható azon visszatérítéssel, amely:

a) az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre, vagy adott esetben,

b) ha az eltér engedélyen feltüntetettől, a tényleges rendeltetési helyre vonatkozik. Ebben az esetben az alkalmazható összeg nem haladhatja meg az engedélyen szereplő rendeltetési helyre alkalmazható összeget.

Megfelelő intézkedések fogadhatók el az e bekezdésben foglalt rugalmassággal való visszaélések elkerülésére.

(8) A (63) és (47) bekezdéstől el lehet tekinteni az 1. cikkben felsorolt azon termékek esetében, amelyekre visszatérítést élelmiszersegély-műveletek keretében fizetnek, a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(9) A visszatérítés kifizetésére annak igazolását követően kerülhet sor, hogy:

– a termékek közösségi eredetűek, kivéve amikor a (11) bekezdés alkalmazandó,

– a termékek kivitele a Közösségből megtörtént, és

– differenciált visszatérítés esetén a termékek elérték az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyet vagy azt az egyéb rendeltetési helyet, amelyre a visszatérítést rögzítették a (7) bekezdés b) pontjának sérelme nélkül. Azonban, a 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően ez alól a szabály alól kivétel tehető, amennyiben olyan feltételek kerülnek megállapításra, amelyek azonos garanciákat nyújtanak.

(10) A 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően megadott eltérés hiányában nem nyújtható export-visszatérítés a harmadik országokból importált és oda újrakivitelre kerülő termékekre.

(11) A Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartását az azokban foglalt és az érintett termékekre alkalmazható referencia-időszakra kiadott kiviteli engedélyek alapján kell biztosítani. A mezőgazdasági megállapodás alapján előálló kötelezettségek betartásának tekintetében a referencia-időszak végetérte nem érinti a kiviteli engedélyek érvényességét.

(12) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, beleértve a kiosztatlan és felhasználatlan exportálható mennyiségek újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket, a 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

14. cikk

(1) A marha- és borjúhús piaca közös szervezésének megfelelő működéséhez szükséges mértékben a Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően, különleges esetekben részben vagy egészben megtilthatja az aktív feldolgozási eljárás alkalmazását az 1. cikkben felsorolt termékek tekintetében.

(2) Azonban az (1) bekezdéstől eltérően, ha az (1) bekezdésben említett helyzet kivételesen sürgős, és az aktív feldolgozási eljárás zavarja vagy zavarhatja a Közösség piacát, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre dönt a szükséges intézkedésekről; a Tanácsot és a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amelyek legfeljebb hat hónapig lehetnek érvényben, és azonnal alkalmazandók. Ha a Bizottsághoz kérés érkezik valamely tagállamtól, a kérés kézhezvételét követő egy héten belül arról határoznia kell.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítés napjától számított egy héten belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács, minősített többséggel eljárva, a bizottsági határozatot megerősítheti, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti. Ha a Tanács az ügyben nem jár el három hónapon belül, a Bizottság határozatát hatályon kívül helyezettnek kell tekinteni.

15. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

16. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikkben felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni."

3. A 22a cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Tanács, a Bizottság javaslatára a Szerződés 43. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának általános szabályait."

II. *A legutóbb a 429/77/EGK rendelettel (HL L 61., 1977.3.5., 18. o.) módosított, 1969. január 16-i 98/69/EGK tanácsi rendelet (HL L 14., 1969.1.21., 2. o.).*

Az 1. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. cikk

(1) Az intervenciós hivatalok birtokában lévő termékek értékesítése csak akkor vállalható:

a) ha a termékeket meghatározott felhasználásra szánták; vagy

b) ha a termékeket exportra szánták; vagy

c) közelebbről meg nem határozott rendeltetési hely nélküli értékesítés esetén akkor, ha nem áll fenn a piaci zavar kockázata, különös tekintettel a kifejlett szarvasmarhaféléknek a Közösségben és a tagállamokban az 1892/87/EGK rendeletnek megfelelően jegyzett átlagos piaci áraira; vagy

d) ha a raktárból való kitárolást gyakorlati okok teszik szükségessé.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett esetekben különleges feltételeket lehet megállapítani annak biztosítására, hogy a termékeket ne használják fel más célra, mint amelyekre azokat szánták, továbbá az ilyen értékesítések sajátos követelményeinek figyelembevételére.

A vállalt kötelezettségek teljesítésének biztosítására az ilyen feltételek magukban foglalhatják olyan biztosíték előírását is, amely részben vagy egészben elvész, ha a vállalt kötelezettségek nem vagy csak részben teljesülnek.”

III. *A legutóbb a 427/77/EGK rendelettel (HL L 61., 1977.3.5., 16. o.) módosított, 1968. június 28-i 885/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 156., 1968.7.4., 2. o.).*

Az 1992. április 28-i 1157/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 122., 1992.5.7., 4. o.).

A fenti rendeletek hatályukat vesztik.

IX. MELLÉKLET

JUH- ÉS KECSKEHÚS

I. A legutóbb az 1886/94/EK rendelettel (HL L 197., 1994.7.30., 30. o.) módosított, 1989. szeptember 25-i 3013/89/EGK tanácsi rendelet (HL L 289., 1989.10.7., 1. o.).

A II. cím helyébe a következő szöveg lép:

„II. CÍM

Harmadik országokkal folytatott kereskedelem

9. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala vagy az onnan történő kivitele behozatali vagy kiviteli engedély bemutatásához kötött.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki a kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, a 12. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösségen egészére érvényesek. Az engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, ha az említett idő alatt az import vagy az export nem vagy csak részben valósult meg.

(2) Azoknak a termékeknek a listáját, amelyekre kiviteli engedély van előírva, az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait a 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

10. cikk

Ha e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

11. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10. cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azokat a küszöbárak, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezethez küldött értesítésben szereplők.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(4) A Bizottság a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.

12. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékeknek a kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében megkötött megállapodásokból következő vámkontingenseit a 30. cikkben megállapított eljárás szerint elfogadott részletes szabályoknak megfelelően kell megnyitni és kezelni.

(2) A kontingensek kezelése az alábbi módszerek valamelyikének vagy azok kombinációjának alkalmazásával történhet:

– a kérelmek benyújtásának időrendi sorrendjén alapuló módszer (az »aki előbb érkezik, előbb kiszolgálják« elv alapján),

– a kérelmek benyújtásakor kért mennyiségeket arányosan elosztó módszer (az »egyidejű vizsgálat« módszerével),

– a hagyományos kereskedelmi gyakorlatokat figyelembe vevő módszer (a »hagyományos/új érkezők« módszerével).

Más megfelelő módszereket is lehet alkalmazni.

El kell kerülni az érintett piaci szereplők közötti diszkriminációt.

(3) Az elfogadott kezelési módszernek adott esetben megfelelő hangsúlyt kell fektetnie a közösségi piac ellátási igényeire, valamint a piaci egyensúly biztosítása szükségességére, miközben esetleg olyan módszerekhez is folyamodhat, amelyeket a múltban az (1) bekezdésben említetteknek megfelelő kontingensekre alkalmazhattak, az uruguayi forduló tárgyalásai keretében megkötött megállapodásokból származó jogok sérelme nélkül.

(4) Az (1) bekezdésben említett részletes szabályok rendelkeznek az éves kontingensek megnyitásáról, szükség esetén az év egészére megfelelően elosztva, meghatározzák az alkalmazandó kezelési módszert, és adott esetben rendelkezéseket tartalmaznak:

a) a termék jellegét, származását és eredetét, illetve a hagyományos kereskedelmi gyakorlat fenntartását illetően a garanciákra;

b) az a) pontban említett garanciákat igazoló iratok elismerésére vonatkozóan; valamint

c) azokra a feltételekre vonatkozóan, amelyek alapján a behozatali engedélyeket kiadják, és ezek érvényességi idejére vonatkozóan.

13. cikk

(1) A juh- és kecskehús piaca közös szervezésének megfelelő működéséhez szükséges mértékben a Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően, különleges esetekben részben vagy egészben megtilthatja az aktív feldolgozási eljárás alkalmazását az 1. cikkben felsorolt termékek tekintetében.

(2) Azonban az (1) bekezdéstől eltérően, ha az (1) bekezdésben említett helyzet kivételesen sürgős, és az aktív feldolgozási eljárás zavarja vagy zavarhatja a Közösség piacát, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre dönt a szükséges intézkedésekről; a Tanácsot és a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amelyek legfeljebb hat hónapig lehetnek érvényben, és azonnal alkalmazandók. Ha a Bizottsághoz kérés érkezik valamely tagállamtól, a kérés kézhezvételét követő egy héten belül arról határoznia kell.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítés napjától számított egy héten belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács, minősített többséggel eljárva, a bizottsági határozatot megerősítheti, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti. Ha a Tanács az ügyben nem jár el három hónapon belül, a Bizottság határozatát hatályon kívül helyezettnek kell tekinteni.

14. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

15. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikkben felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni."

II. *A legutóbb a 3890/92/EGK rendelettel (HL L 391., 1992.12.31., 51. o.) módosított, 1980. október 14-i 2641/80/EGK tanácsi rendelet (HL L 275., 1980.10.18., 2. o.).*

A legutóbb a 3939/87/EGK rendelettel (HL L 373., 1987.12.31., 1. o.) módosított, 1980. október 14-i 2642/80/EGK tanácsi rendelet (HL L 275., 1980.10.18., 4. o.).

A legutóbb a 3890/92/EGK rendelettel (HL L 391., 1992.12.31., 51. o.) módosított, 1985. december 19-i 3643/85/EGK tanácsi rendelet (HL L 348., 1985.12.24., 2. o.).

A fenti rendeletek hatályukat vesztik.

X. MELLÉKLET

SERTÉSHÚS

I. *A legutóbb az 1249/89/EGK rendelettel (HL L 129., 1989.5.11., 12. o.) módosított, 1975. október 29-i 2759/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 1. o.).*

1. A 4. cikk (1) bekezdése második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az alapárat különösen arra tekintettel kell rögzíteni, hogy ezen árat olyan szinten szükséges rögzíteni, amely hozzájárul a piaci árak stabilizáláshoz anélkül, hogy ez strukturális feleslegek képzéséhez vezetne a Közösségben."

2. Az 5. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A szabványminőségű termékekre, a hasított sertés kivételével, a felvásárlási árakat a hasított sertés felvásárlási áraiból kell levezetni az adott termék kereskedelmi értéke és a hasított sertés kereskedelmi értéke közötti arány alapján."

3. Az 5. cikk (4) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„d) a (2) bekezdésben említett arányt kifejező együttható megállapítása."

4. A II. cím helyébe a következő rendelkezés lép:

„II. CÍM

Harmadik országokkal folytatott kereskedelem

8. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala vagy az onnan történő kivitele behozatali vagy kiviteli engedély bemutatásához kötött.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki a kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, a 11. és 13. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösségen egészére érvényesek. Az engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, ha az említett idő alatt az import vagy az export nem vagy csak részben valósult meg.

(2) Azoknak a termékeknek a listáját, amelyekre kiviteli engedély van előírva, az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait a 24. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

9. cikk

Ha e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

10. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10. cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azok a küszöbárak, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezethez küldött értesítésben szerepelnek.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(4) A Bizottság a 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.

11. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékeknek a kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében megkötött megállapodásokból következő vámkontingenseit a 24. cikkben megállapított eljárás szerint elfogadott részletes szabályoknak megfelelően kell megnyitni és kezelni.

(2) A kontingensek kezelése az alábbi módszerek valamelyikének vagy azok kombinációjának alkalmazásával történhet:

– a kérelmek benyújtásának időrendi sorrendjén alapuló módszer (az »aki előbb érkezik, előbb kiszolgálják« elv alapján),

– a kérelmek benyújtásakor kért mennyiségeket arányosan elosztó módszer (az »egyidejű vizsgálat« módszerével),

– a hagyományos kereskedelmi gyakorlatokat figyelembe vevő módszer (a »hagyományos/új érkezők« módszerével).

Más megfelelő módszereket is lehet alkalmazni.

El kell kerülni az érintett piaci szereplők közötti diszkriminációt.

(3) Az elfogadott kezelési módszernek adott esetben megfelelő hangsúlyt kell fektetnie a közösségi piac ellátási igényeire, valamint a piaci egyensúly biztosítása szükségességére, miközben esetleg olyan módszerekhez is folyamodhat, amelyeket a múltban az (1) bekezdésben említetteknek megfelelő kontingensekre alkalmazhattak, az uruguayi forduló tárgyalásai keretében megkötött megállapodásokból származó jogok sérelme nélkül.

(4) Az (1) bekezdésben említett részletes szabályok rendelkeznek az éves kontingensek megnyitásáról, szükség esetén az év egészére megfelelően elosztva, meghatározzák az alkalmazandó kezelési módszert, és adott esetben rendelkezéseket tartalmaznak:

a) a termék jellegét, származását és eredetét illetően a garanciákra;

b) az a) pontban említett garanciákat igazoló iratok elismerésére vonatkozóan; valamint

c) azokra a feltételekre vonatkozóan, amelyek alapján a behozatali engedélyeket kiadják, és ezek érvényességi idejére vonatkozóan.

12. cikk

(1) Ha az árak a közösségi piacon jelentősen megemelkednek, és ha ez a helyzet várhatóan folytatódik, ezáltal zavarva vagy zavarral fenyegetve a közösségi piacot, a (4) bekezdésben foglalt intézkedésekhez lehet folyamodni.

(2) Az (1) bekezdés értelmében az árak jelentős emelkedése akkor áll fenn, ha az összes közösségi régióban bekövetkezett általános áremelkedést követően a hasított sertés átlagára a 2123/89/EGK rendelet mellékletében megjelölt reprezentatív közösségi piacokon magasabb szinten van, mint ezen áraknak az előző három gazdasági év időszakára megállapított átlaga július 1-jétől június 30-ig, szükség esetén kiigazítva a szóban forgó árak ciklikus trendjei alapján az ezen átlag és a szóban forgó időszak idején érvényben levő alapárak közötti különbség hozzáadásával, figyelembe véve az alapár bármilyen módosítását összehasonlítva az említett időszakra számított átlagától kiemelkedően eltérő árral.

(3) Az árak jelentős emelkedése várhatóan akkor folytatódik az (1) bekezdés értelmében, amikor a sertéshús kínálata és kereslete között egyensúlyhiány áll fenn, és ez előreláthatólag folytatódik, különös tekintettel:

a) a kocák számának és a malacok árának ciklikus trendjeire;

b) a sertéstenyésztésre vonatkozó statisztikai felmérésekről szóló, 1993. június 1-jei 93/23/EGK irányelvnek megfelelően elvégzett felmérésekre és becslésekre;

c) a hasított sertés piaci árainak előrelátható trendjeire.

(4) Amennyiben az előző bekezdésekben felsorolt feltételek fennállnak, határozni lehet a behozatali vámok teljes vagy részleges felfüggesztéséről a 24. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően. E cikk alkalmazásának részletes szabályait, szükség esetén, ugyanezen eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

13. cikk

(1) Az ahhoz szükséges mértékben, hogy az 1. cikkben felsorolt termékeket exportálni lehessen e termékek világpiaci árai alapján, és a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő határokon belül az említett árak, valamint a közösségi árak közötti különbséget export-visszatérítésekkel lehet fedezni.

(2) Az export-visszatérítéssel exportálható mennyiségek elosztására elfogadott módszer az a módszer, amelyik:

a) a lehető legjobban kell illeszkedik a termék jellegéhez és az adott piac helyzetéhez, lehetővé téve a rendelkezésre álló erőforrások lehető leghatékonyabb felhasználását, figyelembe véve a közösségi exportok hatékonyságát és szerkezetét a nagy- és kis szereplők közötti különbségtétel nélkül;

b) a piaci szereplők számára adminisztrációs szempontból a legkevésbé terhesnek kell lennie, figyelembe véve az adminisztrációs követelményeket;

c) kerül bármiféle diszkriminációt az érintett piaci szereplők között.

(3) A visszatérítések a Közösség egészére nézve ugyanazok. Eltérhetnek a rendeltetési hely szerint, amennyiben a világpiaci helyzet vagy egyes piacok speciális követelményei ezt szükségessé teszik.

A visszatérítéseket a 24. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni. A visszatérítéseket szabályos időközönként kell megállapítani, pályázati eljárás alkalmazása nélkül.

Az export-visszatérítéssel támogatott termékek listáját és a visszatérítések összegét legalább háromhavonta egyszer rögzíteni kell. A visszatérítés összege azonban három hónapon túl is ugyanazon a szinten tartható, és azt szükség esetén a közbenső időszakban a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére kiigazíthatja.

(4) A visszatérítések meghatározásakor a következőket kell figyelembe venni:

a) a fennálló helyzetet és a várható irányzatokat, tekintettel:

   – a sertéshústermékek áraira és beszerezhetőségére a közösségi piacon,

   – a sertéshústermékek világpiaci áraira;

b) a Közösség piacának a kínálat és kereslet között elhúzódó egyensúlyhiányt okozó zavarai elkerülésének szükségességét;

c) a tervezett kivitel gazdasági szempontját;

d) a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó korlátozásokat.

A visszatérítés összegének rögzítésekor különösen figyelembe kell venni az egyensúly megteremtésének szükségességét a harmadik országokba történő kivitelre szánt, feldolgozott áruk előállításánál az alapvető közösségi mezőgazdasági termékek felhasználása és a feldolgozási eljárás keretében behozott, harmadik országbeli termékek felhasználása között.

Az 1. cikkben felsorolt termékek visszatérítésének kiszámításánál figyelembe kell venni a Közösségben egy kilogramm sertéshús előállításához szükséges szemestakarmány mennyiségének a közösségen belüli árai és világpiaci árai közötti különbséget, a hasított sertéstől eltérő termékek esetében pedig az 5. cikk (2) bekezdésében említett együtthatót is.

(5) Az (1) bekezdésben említett közösségi árat a következők alapján kell megállapítani:

a) az értékesítés különböző szakaszaiban a Közösségben rendelkezésre álló árak alapján;

b) a kivitelnél rendelkezésre álló árak alapján.

Az (1) bekezdésben említett világpiaci árakat a következők alapján kell megállapítani:

a) a harmadik országok piacain rendelkezésre álló árak;

b) a harmadik országbeli importnál a rendeltetési hely harmadik országának legkedvezőbb árai;

c) az exportáló harmadik országokban jegyzett termelői árak, adott esetben, figyelemmel az ezen országok által adott szubvencióra.

d) a közösségi határparitásos ajánlati árak.

(6) Visszatérítés csak kérelemre és a megfelelő kiviteli engedély bemutatása esetén nyújtható.

(7) Az 1. cikkben felsorolt termékek exportjára alkalmazható visszatérítés megegyezik az engedély iránti kérelem benyújtása napján, differenciált visszatérítés esetén pedig az ugyanazon a napon alkalmazható azon visszatérítéssel, amely:

a) az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre; vagy adott esetben,

b) ha az eltér engedélyen feltüntetettől, a tényleges rendeltetési helyre vonatkozik. Ebben az esetben az alkalmazható összeg nem haladhatja meg az engedélyen szereplő rendeltetési helyre alkalmazható összeget.

Megfelelő intézkedések fogadhatók el az e bekezdésben foglalt rugalmassággal való visszaélések elkerülésére.

(8) A (6) és (7) bekezdéstől el lehet tekinteni az 1. cikkben felsorolt azon termékek esetében, amelyekre visszatérítést élelmiszersegély-műveletek keretében fizetnek, a 24. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(9) A visszatérítés kifizetésére annak igazolását követően kerülhet sor, hogy:

– a termékek kivitele a Közösségből megtörtént,

– a termékek közösségi eredetűek, kivéve amikor a (10) bekezdés alkalmazandó, és

– differenciált visszatérítés esetén a termékek elérték az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyet vagy azt az egyéb rendeltetési helyet, amelyre a visszatérítést rögzítették a (7) bekezdés b) pontjának sérelme nélkül. Azonban, a 24. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően ez alól a szabály alól kivétel tehető, amennyiben olyan feltételek kerülnek megállapításra, amelyek azonos garanciákat nyújtanak.

(10) Nem nyújtható visszatérítés az 1. cikkben felsorolt, harmadik országokból importált és oda újrakivitelre kerülő termékekre, kivéve ha az exportőr igazolja:

– hogy az exportálandó termék és az előzőleg importált termék egy és ugyanaz, továbbá

– hogy a behozatal során a behozatali vámok beszedése megtörtént.

Ilyen esetekben az egyes termékre vonatkozó visszatérítés megegyezik az importálás során beszedett vámokkal, amennyiben az utóbbiak alacsonyabbak, mint az alkalmazható visszatérítés; amennyiben az importálás során beszedett vámok magasabbak, mint e visszatérítés, ott az utóbbit kell alkalmazni.

(11) A Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartását az azokban foglalt és az érintett termékekre alkalmazható referencia-időszakra kiadott kiviteli engedélyek alapján kell biztosítani. A mezőgazdasági megállapodás alapján előálló kötelezettségek betartásának tekintetében a referencia-időszak végetérte nem érinti a kiviteli engedélyek érvényességét.

(12) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, beleértve a kiosztatlan és felhasználatlan exportálható mennyiségek újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket, a 24. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

14. cikk

(1) A sertéshús piaca közös szervezésének megfelelő működéséhez szükséges mértékben a Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően, különleges esetekben részben vagy egészben megtilthatja az aktív feldolgozási eljárás alkalmazását az 1. cikkben felsorolt és ugyanabban a cikkben szereplő termékek előállítására szánt termékek tekintetében.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az (1) bekezdésben említett helyzet kivételesen sürgős, és az aktív feldolgozási eljárás zavarja vagy zavarhatja a Közösség piacát, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre dönt a szükséges intézkedésekről; a Tanácsot és a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amelyek legfeljebb hat hónapig lehetnek érvényben, és azonnal alkalmazandók. Ha a Bizottsághoz kérés érkezik valamely tagállamtól, a kérés kézhezvételét követő egy héten belül arról határoznia kell.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítés napjától számított egy héten belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács, minősített többséggel eljárva, a bizottsági határozatot megerősítheti, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti. Ha a Tanács az ügyben nem jár el három hónapon belül, a Bizottság határozatát hatályon kívül helyezettnek kell tekinteni.

15. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

16. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikkben felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni.”

II. *A legutóbb a 4160/87/EGK rendelettel (HL L 392., 1987.12.31., 46. o.) módosított, 1975. október 29-i 2764/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 21. o.).*

Az 1975. október 29-i 2765/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 23. o.).

A legutóbb a 3906/87/EGK rendelettel (HL L 370., 1987.12.30., 11. o.) módosított, 1975. október 29-i 2766/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 25. o.).

Az 1975. október 29-i 2768/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 39. o.).

Az 1975. október 29-i 2769/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 43. o.).

A fenti rendeletek hatályukat vesztik.

XI. MELLÉKLET

BAROMFIHÚS

I. *A legutóbb az 1574/93/EGK rendelettel (HL L 52., 1993.6.24., 1. o.) módosított, 1975. október 29-i 2777/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 77. o.).*

1. A 3–11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala vagy az onnan történő kivitele behozatali vagy kiviteli engedély bemutatásához kötött.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki a kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, a 6. és 8. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösségen egészére érvényesek. Az engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, ha az említett idő alatt az import vagy az export nem vagy csak részben valósult meg.

(2) Az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

4. cikk

Ha e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

5. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10. cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azok a küszöbárak, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezethez küldött értesítésben szerepelnek.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(4) A Bizottság a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.

6. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékeknek a kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében megkötött megállapodásokból következő vámkontingenseit a 17. cikkben megállapított eljárás szerint elfogadott részletes szabályoknak megfelelően kell megnyitni és kezelni.

(2) A kontingensek kezelése az alábbi módszerek valamelyikének vagy azok kombinációjának alkalmazásával történhet:

– a kérelmek benyújtásának időrendi sorrendjén alapuló módszer (az »aki előbb érkezik, előbb kiszolgálják« elv alapján),

– a kérelmek benyújtásakor kért mennyiségeket arányosan elosztó módszer (az »egyidejű vizsgálat« módszerével),

– a hagyományos kereskedelmi gyakorlatokat figyelembe vevő módszer (a »hagyományos/új érkezők« módszerével).

Más megfelelő módszereket is lehet alkalmazni.

El kell kerülni az érintett piaci szereplők közötti diszkriminációt.

(3) Az elfogadott kezelési módszernek adott esetben megfelelő hangsúlyt kell fektetnie a közösségi piac ellátási igényeire, valamint a piaci egyensúly biztosítása szükségességére, miközben esetleg olyan módszerekhez is folyamodhat, amelyeket a múltban az (1) bekezdésben említetteknek megfelelő kontingensekre alkalmazhattak, az uruguayi forduló tárgyalásai keretében megkötött megállapodásokból származó jogok sérelme nélkül.

(4) Az (1) bekezdésben említett részletes szabályok rendelkeznek az éves kontingensek megnyitásáról, szükség esetén az év egészére megfelelően elosztva, és adott esetben:

a) a termék jellegét, származását és eredetét illetően a garanciákról;

b) az a) pontban említett garanciákat igazoló iratok elismeréséről; valamint

c) azokról a feltételekről, amelyek alapján a behozatali engedélyeket kiadják, és ezek érvényességi idejéről.

7. cikk

(1) Ha az árak a közösségi piacon jelentősen megemelkednek, és ha ez a helyzet várhatóan folytatódik, ezáltal zavarva vagy zavarral fenyegetve a közösségi piacot, megfelelő intézkedésekhez lehet folyamodni.

(2) A Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően eljárva, elfogadja e cikk alkalmazásának általános szabályait.

8. cikk

(1) Az ahhoz szükséges mértékben, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékeket exportálni lehessen e termékek világpiaci árai alapján, és a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő határokon belül, az említett árak, valamint a közösségi árak közötti különbséget export-visszatérítésekkel lehet fedezni.

(2) Az export-visszatérítéssel exportálható mennyiségek elosztására elfogadott módszer az a módszer, amelyik:

a) a lehető legjobban illeszkedik a termék jellegéhez és az adott piac helyzetéhez, lehetővé téve a rendelkezésre álló erőforrások lehető leghatékonyabb felhasználását, figyelembe véve a közösségi exportok hatékonyságát és szerkezetét a nagy és kis szereplők közötti különbségtétel nélkül;

b) a piaci szereplők számára adminisztrációs szempontból a legkevésbé terhesnek kell lennie, figyelembe véve az adminisztrációs követelményeket;

c) kerül bármiféle diszkriminációt az érintett piaci szereplők között.

(3) A visszatérítések a Közösség egészére nézve ugyanazok.

Eltérhetnek a rendeltetési hely szerint, amennyiben a világpiaci helyzet vagy egyes piacok speciális követelményei ezt szükségessé teszik.

A visszatérítéseket a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni. A visszatérítéseket szabályos időközönként kell megállapítani, pályázati eljárás alkalmazása nélkül.

Az export-visszatérítéssel támogatott termékek listáját és a visszatérítések összegét legalább háromhavonta egyszer rögzíteni kell. A visszatérítés összege azonban három hónapon túl is ugyanazon a szinten tartható, és azt szükség esetén a közbenső időszakban a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére kiigazíthatja.

(4) A visszatérítések meghatározásakor a következőket kell figyelembe venni:

a) a fennálló helyzetet és a várható irányzatokat, tekintettel:

   – a baromfihústermékek áraira és beszerezhetőségére a közösségi piacon,

   – a baromfihústermékek világpiaci áraira;

b) a Közösség piacának a kínálat és kereslet között elhúzódó egyensúlyhiányt okozó zavarai elkerülésének szükségességét;

c) a tervezett kivitel gazdasági szempontját;

d) a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó korlátozásokat.

A visszatérítés összegének rögzítésekor különösen figyelembe kell venni az egyensúly megteremtésének szükségességét a harmadik országokba történő kivitelre szánt, feldolgozott áruk előállításánál az alapvető közösségi mezőgazdasági termékek felhasználása és a feldolgozási eljárás keretében behozott, harmadik országbeli termékek felhasználása között.

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett termékek visszatérítésének kiszámításánál figyelembe kell venni a Közösségben egy kilogramm vágott baromfihús előállításához szükséges szemestakarmány mennyiségének a közösségen belüli árai és világpiaci árai közötti különbséget, a vágott baromfitól eltérő termékek esetében megengedve a különböző termékek súlya és/vagy átlagos kereskedelmi értéke közötti különbségeket.

(5) Az (1) bekezdésben említett közösségi árat a következők alapján kell megállapítani:

a) az értékesítés különböző szakaszaiban a Közösségben rendelkezésre álló árak alapján;

b) a kivitelnél rendelkezésre álló árak alapján.

Az (1) bekezdésben említett világpiaci árakat a következők alapján kell megállapítani:

a) a harmadik országok piacain rendelkezésre álló árak;

b) a harmadik országbeli importnál a rendeltetési hely harmadik országának legkedvezőbb árai;

c) az exportáló harmadik országokban jegyzett termelői árak, adott esetben, figyelemmel az ezen országok által adott szubvencióra.

d) a közösségi határparitásos ajánlati árak.

(6) Visszatérítés csak kérelemre és a megfelelő kiviteli engedély bemutatása esetén nyújtható, kivéve a naposcsibe esetében, ahol az engedélyt utólag kell megadni.

(7) Az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékek exportjára alkalmazható visszatérítés megegyezik az engedély iránti kérelem benyújtása napján, differenciált visszatérítés esetén pedig az ugyanazon a napon alkalmazható azon visszatérítéssel, amely:

a) az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre; vagy adott esetben,

b) ha az eltér engedélyen feltüntetettől, a tényleges rendeltetési helyre vonatkozik. Ebben az esetben az alkalmazható összeg nem haladhatja meg az engedélyen szereplő rendeltetési helyre alkalmazható összeget.

Megfelelő intézkedések fogadhatók el az e bekezdésben foglalt rugalmassággal való visszaélések elkerülésére.

(8) A (6) és (7) bekezdéstől el lehet tekinteni az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt azon termékek esetében, amelyekre visszatérítést élelmiszersegély-műveletek keretében fizetnek, a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(9) A visszatérítés kifizetésére annak igazolását követően kerülhet sor, hogy:

– a termékek kivitele a Közösségből megtörtént,

– a termékek közösségi eredetűek, kivéve amikor a (10) bekezdés alkalmazandó, és

– differenciált visszatérítés esetén a termékek elérték az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyet, vagy azt az egyéb rendeltetési helyet, amelyre a visszatérítést rögzítették a (7) bekezdés b) pontjának sérelme nélkül. Azonban, a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően ez alól a szabály alól kivétel tehető, amennyiben olyan feltételek kerülnek megállapításra, amelyek azonos garanciákat nyújtanak.

(10) Nem nyújtható visszatérítés az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt, harmadik országokból importált és oda újrakivitelre kerülő termékekre, kivéve ha az exportőr igazolja:

– hogy az exportálandó termék és az előzőleg importált termék egy és ugyanaz, továbbá

– hogy a behozatal során a behozatali vámok beszedése megtörtént.

Ilyen esetekben az egyes termékre vonatkozó visszatérítés megegyezik az importálás során beszedett vámokkal, amennyiben az utóbbiak alacsonyabbak, mint az alkalmazható visszatérítés; amennyiben az importálás során beszedett vámok magasabbak, mint e visszatérítés, ott az utóbbit kell alkalmazni.

(11) A Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartását az azokban foglalt és az érintett termékekre alkalmazható referencia-időszakra kiadott kiviteli engedélyek alapján kell biztosítani. A mezőgazdasági megállapodás alapján előálló kötelezettségek betartásának tekintetében a referencia-időszak végetérte nem érinti a kiviteli engedélyek érvényességét.

(12) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, beleértve a kiosztatlan és felhasználatlan exportálható mennyiségek újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket, a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

9. cikk

(1) A baromfihús piaca közös szervezésének megfelelő működéséhez szükséges mértékben a Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően, különleges esetekben részben vagy egészben megtilthatja az aktív vagy a passzív feldolgozási eljárás alkalmazását az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt és ugyanott szereplő termékek előállítására szánt termékek tekintetében.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az (1) bekezdésben említett helyzet kivételesen sürgős, és az aktív feldolgozási eljárás zavarja vagy zavarhatja a Közösség piacát, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre dönt a szükséges intézkedésekről; a Tanácsot és a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amelyek legfeljebb hat hónapig lehetnek érvényben, és azonnal alkalmazandók. Ha a Bizottsághoz kérés érkezik valamely tagállamtól, a kérés kézhezvételét követő egy héten belül arról határoznia kell.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítés napjától számított egy héten belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács, minősített többséggel eljárva, a bizottsági határozatot megerősítheti, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti. Ha a Tanács az ügyben nem jár el három hónapon belül, a Bizottság határozatát hatályon kívül helyezettnek kell tekinteni.

10. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

11. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni."

2. A 12. cikket el kell hagyni.

II. *A legutóbb a 3714/92/EGK rendelettel (HL L 378., 1992.12.23., 23. o.) módosított, 1975. október 29-i 2778/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975. 11.1., 84. o.).*

Az 1975. október 29-i 2779/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 90. o.)

Az 1975. október 29-i 2780/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 94. o.)

A fenti rendeletek hatályukat vesztik.

XII. MELLÉKLET

TOJÁS, OVALBUMIN ÉS LAKTALBUMIN

A. TOJÁS

I. *A legutóbb az 1574/93/EGK rendelettel (HL L 152., 1993.6.24., 1. o.) módosított, 1975. október 29-i 2771/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 49. o.).*

1. A 3–11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala vagy az onnan történő kivitele behozatali vagy kiviteli engedély bemutatásához köthető.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki a kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, a 6. és 8. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösségen egészére érvényesek. Az engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, ha az említett idő alatt az import vagy az export nem vagy csak részben valósult meg.

(2) Az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

4. cikk

Ha e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

5. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10. cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azokat a küszöbárak, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezethez küldött értesítésben szereplők.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(4) A Bizottság a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.

6. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékeknek a kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében megkötött megállapodásokból következő vámkontingenseit a 17. cikkben megállapított eljárás szerint elfogadott részletes szabályoknak megfelelően kell megnyitni és kezelni.

(2) A kontingensek kezelése az alábbi módszerek valamelyikének vagy azok kombinációjának alkalmazásával történhet:

– a kérelmek benyújtásának időrendi sorrendjén alapuló módszer (az »aki előbb érkezik, előbb kiszolgálják« elv alapján),

– a kérelmek benyújtásakor kért mennyiségeket arányosan elosztó módszer (az »egyidejű vizsgálat« módszerével),

– a hagyományos kereskedelmi gyakorlatokat figyelembe vevő módszer (a »hagyományos/új érkezők« módszerével).

Más megfelelő módszereket is lehet alkalmazni.

El kell kerülni az érintett piaci szereplők közötti diszkriminációt.

(3) Az elfogadott kezelési módszernek, adott esetben megfelelő hangsúlyt kell fektetnie a közösségi piac ellátási igényeire, valamint a piaci egyensúly biztosítása szükségességére, miközben esetleg olyan módszerekhez is folyamodhat, amelyeket a múltban az (1) bekezdésben említetteknek megfelelő kontingensekre alkalmazhattak, az uruguayi forduló tárgyalásai keretében megkötött megállapodásokból származó jogok sérelme nélkül.

(4) Az (1) bekezdésben említett részletes szabályok rendelkeznek az éves kontingensek megnyitásáról, szükség esetén az év egészére megfelelően elosztva, és adott esetben:

a) a termék jellegét, származását és eredetét illetően a garanciákról;

b) az a) pontban említett garanciákat igazoló iratok elismeréséről; valamint

c) azokról a feltételekről, amelyek alapján a behozatali engedélyeket kiadják, és ezek érvényességi idejéről.

7. cikk

(1) Ha az árak a közösségi piacon jelentősen megemelkednek, és ha ez a helyzet várhatóan folytatódik, ezáltal zavarva vagy zavarral fenyegetve a közösségi piacot, megfelelő intézkedésekhez lehet folyamodni.

(2) A Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően eljárva elfogadja e cikk alkalmazásának általános szabályait.

8. cikk

(1) Az ahhoz szükséges mértékben, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékeket exportálni lehessen e termékek világpiaci árai alapján és a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő határokon belül az említett árak, valamint a közösségi árak közötti különbséget export-visszatérítésekkel lehet fedezni.

(2) Az export-visszatérítéssel exportálható mennyiségek elosztására elfogadott módszer az a módszer, amelyik:

a) a lehető legjobban illeszkedik a termék jellegéhez és az adott piac helyzetéhez, lehetővé téve a rendelkezésre álló erőforrások lehető leghatékonyabb felhasználását, figyelembe véve a közösségi exportok hatékonyságát és szerkezetét a nagy és kis szereplők közötti különbségtétel nélkül;

b) a piaci szereplők számára adminisztrációs szempontból a legkevésbé terhesnek kell lennie, figyelembe véve az adminisztrációs követelményeket;

c) kerül bármiféle diszkriminációt az érintett piaci szereplők között.

(3) A visszatérítések a Közösség egészére nézve ugyanazok.

Eltérhetnek a rendeltetési hely szerint, amennyiben a világpiaci helyzet vagy egyes piacok speciális követelményei ezt szükségessé teszik.

A visszatérítéseket a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni. A visszatérítéseket szabályos időközönként kell megállapítani, pályázati eljárás alkalmazása nélkül.

Az export-visszatérítéssel támogatott termékek listáját és a visszatérítések összegét legalább háromhavonta egyszer rögzíteni kell. A visszatérítés összege azonban három hónapon túl is ugyanazon a szinten tartható, és azt szükség esetén a közbenső időszakban a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére kiigazíthatja.

(4) A visszatérítések meghatározásakor a következőket kell figyelembe venni:

a) a fennálló helyzetet és a várható irányzatokat, tekintettel:

   – a tojáságazat termékeinek áraira és beszerezhetőségére a közösségi piacon,

   – a tojáságazat termékeinek világpiaci áraira;

b) a Közösség piacának a kínálat és kereslet között elhúzódó egyensúlyhiányt okozó zavarai elkerülésének szükségességét;

c) a tervezett kivitel gazdasági szempontját;

d) a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó korlátozásokat.

A visszatérítés összegének rögzítésekor különösen figyelembe kell venni az egyensúly megteremtésének szükségességét a harmadik országokba történő kivitelre szánt, feldolgozott áruk előállításánál az alapvető közösségi mezőgazdasági termékek felhasználása és az aktív feldolgozási eljárásra engedélyezett, harmadik országbeli termékek felhasználása között.

Továbbá, az 1. cikk (1) bekezdésében említett termékek esetében, a visszatérítésének kiszámításánál figyelembe kell venni a Közösségben egy kilogramm héjas tojás előállításához szükséges szemestakarmány mennyiségének egyrészről a közösségen belüli árai, másrészről világpiaci árai közötti különbséget, a héjas tojástól eltérő termékek esetében pedig az ilyen termékek előállításához felhasznált héjastojás-mennyiséget és/vagy a tojás összetevői kereskedelmi értékének átlagos arányát.

(5) Az (1) bekezdésben említett közösségi ár meghatározásánál a következőket kell figyelembe venni:

a) az értékesítés különböző szakaszaiban a Közösségben rendelkezésre álló árak;

b) a kivitelnél rendelkezésre álló árak.

Az (1) bekezdésben említett világpiaci árak meghatározásánál a következőket kell figyelembe venni:

a) a harmadik országok piacain rendelkezésre álló árak;

b) a harmadik országbeli importnál a rendeltetési hely harmadik országának legkedvezőbb árai;

c) az exportáló harmadik országokban jegyzett termelői árak, adott esetben, figyelemmel az ezen országok által adott szubvencióra.

d) a közösségi határparitásos ajánlati árak.

(6) Az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt, további feldolgozás nélkül exportált visszatérítés csak kérelemre és a megfelelő kiviteli engedély bemutatása esetén nyújtható, kivéve a keltetőtojás esetében, ahol az engedélyt utólag kell megadni.

(7) Az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt, további feldolgozás nélkül exportált termékek kivitelére alkalmazható visszatérítés megegyezik az engedély iránti kérelem benyújtása napján, differenciált visszatérítés esetén pedig az ugyanazon a napon alkalmazható azon visszatérítéssel, amely:

a) az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre, vagy adott esetben,

b) ha az eltér engedélyen feltüntetettől, a tényleges rendeltetési helyre vonatkozik. Ebben az esetben az alkalmazható összeg nem haladhatja meg az engedélyen szereplő rendeltetési helyre alkalmazható összeget.

Megfelelő intézkedések fogadhatók el az e bekezdésben foglalt rugalmassággal való visszaélések elkerülésére.

(8) A (6) és (7) bekezdést alkalmazni lehet az 1. cikkben felsorolt, és az I. mellékletben szereplő áruk formájában exportált termékekre, a 3448/93/EGL rendelet 16. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően.

(9) A (6) és (7) bekezdéstől el lehet tekinteni az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt, olyan termékek esetében, amelyekre élelmiszersegély-műveletek keretében fizetnek visszatérítést, a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(10) A visszatérítés kifizetésére annak igazolását követően kerülhet sor, hogy:

– a termékek kivitele a Közösségből megtörtént,

– a termékek közösségi eredetűek, kivéve amikor a (11) bekezdés alkalmazandó, és

– differenciált visszatérítés esetén a termékek elérték az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyet vagy azt az egyéb rendeltetési helyet, amelyre a visszatérítést rögzítették a (7) bekezdés b) pontjának sérelme nélkül. Azonban, a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően ez alól a szabály alól kivétel tehető, amennyiben olyan feltételek kerülnek megállapításra, amelyek azonos garanciákat nyújtanak.

(11) Nem nyújtható visszatérítés az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt, harmadik országokból importált és oda újrakivitelre kerülő termékekre, kivéve ha az exportőr igazolja:

– hogy az exportálandó termék és az előzőleg importált termék egy és ugyanaz, továbbá

– hogy a behozatal során a terhek beszedése megtörtént.

Ilyen esetekben az egyes termékre vonatkozó visszatérítés megegyezik az importálás során beszedett terhekkel, amennyiben az utóbbiak alacsonyabbak, mint az alkalmazható visszatérítés; amennyiben az importálás során beszedett terhek magasabbak, mint e visszatérítés, ott az utóbbit kell alkalmazni.

(12) A Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartását az azokban foglalt és az érintett termékekre alkalmazható referencia-időszakra kiadott kiviteli engedélyek alapján kell biztosítani. A mezőgazdasági megállapodás alapján előálló kötelezettségek betartásának tekintetében a referencia-időszak végetérte nem érinti a kiviteli engedélyek érvényességét.

(13) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, beleértve a kiosztatlan és felhasználatlan exportálható mennyiségek újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket, a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni. Az I. melléklet ugyanezen eljárásnak megfelelően módosítható. A (8) bekezdésnek az 1. cikk (1) bekezdésében említett és az I. mellékletben szereplő áruk formájában exportált termékekre történő alkalmazásának részletes szabályait azonban a 3448/93/EGK rendelet 16. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

9. cikk

(1) A tojás piaca közös szervezésének megfelelő működéséhez szükséges mértékben a Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően, különleges esetekben részben vagy egészben megtilthatja az aktív feldolgozási eljárás alkalmazását a következők tekintetében:

– az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt olyan termékek, amelyeket az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontjában szereplő termékek előállítására szánnak,

– különleges esetekben, az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt olyan termékek, amelyeket az I. mellékletben szereplő áruk előállítására szánnak.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az (1) bekezdésben említett helyzet kivételesen sürgős, és az aktív feldolgozási eljárás zavarja vagy zavarhatja a Közösség piacát, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre dönt a szükséges intézkedésekről; a Tanácsot és a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amelyek legfeljebb hat hónapig lehetnek érvényben, és azonnal alkalmazandók. Ha a Bizottsághoz kérés érkezik valamely tagállamtól, a kérés kézhezvételét követő egy héten belül arról határoznia kell.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítés napjától számított egy héten belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács, minősített többséggel eljárva, a bizottsági határozatot megerősítheti, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti. Ha a Tanács az ügyben nem jár el három hónapon belül, a Bizottság határozatát hatályon kívül helyezettnek kell tekinteni.

10. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

11. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni."

2. A 12. cikket el kell hagyni.

II. *A legutóbb a 4155/87/EGK rendelettel (HL L 392., 1987.12.31., 29. o.) módosított, 1975. október 29-i 2773/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 64. o.).*

Az 1975. október 29-i 2774/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 68. o.).

Az 1975. október 1-i 2775/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 72. o.).

A fenti rendeletek hatályukat vesztik.

B. OVALBUMIN ÉS LAKTALBUMIN

A legutóbb a 4001/87/EGK rendelettel (HL L 377., 1987.12.31., 44. o.) módosított, 1975. október 29-i 2783/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 1975.11.1., 104. o.).

1. Az 1. cikk bevezető mondata helyébe a következő mondat lép:

„Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, a következő termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni:"

2. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala behozatali engedély bemutatásához köthető.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki a kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, a 4. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösségen egészére érvényesek. Az engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, ha az említett idő alatt az import vagy az export nem, vagy csak részben valósult meg.

(2) Az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait a 2771/75/EGK rendelet 17. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni."

3. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10. cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azokat a küszöbárak, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezethez küldött értesítésben szereplők.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(4) A Bizottság a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat."

4. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékeknek a kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében megkötött megállapodásokból következő vámkontingenseit a 2771/75/EGK rendelet 17. cikkében megállapított eljárás szerint elfogadott részletes szabályoknak megfelelően kell megnyitni és kezelni.

(2) A kontingensek kezelése az alábbi módszerek valamelyikének vagy azok kombinációjának alkalmazásával történhet:

– a kérelmek benyújtásának időrendi sorrendjén alapuló módszer (az »aki előbb érkezik, előbb kiszolgálják« elv alapján),

– a kérelmek benyújtásakor kért mennyiségeket arányosan elosztó módszer (az »egyidejű vizsgálat« módszerével),

– a hagyományos kereskedelmi gyakorlatokat figyelembe vevő módszer (a »hagyományos/új érkezők« módszerével).

Más megfelelő módszereket is lehet alkalmazni.

El kell kerülni az érintett piaci szereplők közötti diszkriminációt.

(3) A Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartását az azokban foglalt és az érintett termékekre alkalmazható referencia-időszakra kiadott kiviteli engedélyek alapján kell biztosítani. A mezőgazdasági megállapodás alapján előálló kötelezettségek betartásának tekintetében a referencia-időszak végetérte nem érinti a kiviteli engedélyek érvényességét.

(4) Az (1) bekezdésben említett részletes szabályok rendelkeznek az éves kontingensekről, év egészére megfelelően elosztva, szükség esetén azok megnyitásáról és adott esetben:

a) a termék jellegét, származását és eredetét illetően a garanciákról;

b) az a) pontban említett garanciákat igazoló iratok elismeréséről; valamint

c) azokról a feltételekről, amelyek alapján a behozatali engedélyeket kiadják, és ezek érvényességi idejéről."

5. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

Ha az árak a közösségi piacon jelentősen megemelkednek, és ha ez a helyzet várhatóan folytatódik, ezáltal zavarva vagy zavarral fenyegetve a közösségi piacot, megfelelő intézkedésekhez lehet folyamodni.

A Tanács, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően eljárva, szükség esetén elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait."

6. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

(1) A tojás piaca közös szervezésének és e rendelet megfelelő működéséhez szükséges mértékben a Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően, különleges esetekben részben vagy egészben megtilthatja az aktív feldolgozási eljárás alkalmazását az 1. cikkben felsorolt olyan termékek tekintetében, amelyeket az ugyanott szereplő termékek előállítására szánnak.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az (1) bekezdésben említett helyzet kivételesen sürgős, és az aktív feldolgozási eljárás zavarja vagy zavarhatja a Közösség piacát, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre dönt a szükséges intézkedésekről; a Tanácsot és a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amelyek legfeljebb hat hónapig lehetnek érvényben, és azonnal alkalmazandók. Ha a Bizottsághoz kérés érkezik valamely tagállamtól, a kérés kézhezvételét követő egy héten belül arról határoznia kell.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítés napjától számított egy héten belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács, minősített többséggel eljárva, a bizottsági határozatot megerősítheti, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti. Ha a Tanács az ügyben nem jár el három hónapon belül, a Bizottság határozatát hatályon kívül helyezettnek kell tekinteni."

7. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása."

XIII. MELLÉKLET

GYÜMÖLCS- ÉS ZÖLDSÉGFÉLÉK

I. *A legutóbb a 3669/93/EK rendelettel (HL L 338., 1993.12.31., 26. o.) módosított, 1972. május 18-i 1035/72/EGK tanácsi rendelet (HL L 118., 1972.5.20., 1. o.).*

A IV. cím helyébe a következő szöveg lép:

„IV. CÍM

Harmadik országokkal folytatott kereskedelem

22. cikk

(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala vagy az onnan történő kivitele behozatali vagy kiviteli engedély bemutatásához kötött.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki a kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, a 25. és a 26. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösségen egészére érvényesek. Az engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, ha az említett idő alatt az import vagy az export nem vagy csak részben valósult meg.

(2) Az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait a 33. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

23. cikk

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

(2) Ha a közös vámtarifa vámtételeinek alkalmazása az importált szállítmány belépési árától függne, ennek az árnak a valódiságát ellenőrizni kell a Bizottság által kiszámított, a szóban forgó termékek tagállamainak reprezentatív importpiacain vagy adott esetben egyéb piacokon jegyzett súlyozott átlagárai alapján az eredettől és a terméktől függő átalány importérték felhasználásával.

(3) Amennyiben a szállítmány bejelentett belépési ára magasabb, mint az (5) bekezdés szerinti árkülönbözettel megnövelt átalány importérték, amely nem haladhatja meg az átalányértéket 10 %-kal többel, akkor az átalány importérték alapján meghatározott behozatali vámokkal megegyező összegű biztosíték letétbe helyezését kell előírni.

(4) Ha a szóban forgó szállítmány belépési árát nem jelentik be a vámkezelésnél, a közös vámtarifa vámtételeinek alkalmazása az átalány importértéktől vagy az (5) bekezdéssel összhangban meghatározott feltételek szerint hozott vámjogszabályok megfelelő előírásainak alkalmazásától függ.

(5) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 33. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

24. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10. cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azok a küszöbárak, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezethez küldött értesítésben szerepelnek.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(4) A Bizottság a 33. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.

25. cikk

(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt termékeknek a kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében megkötött megállapodásokból következő vámkontingenseit a 33. cikkben megállapított eljárás szerint elfogadott részletes szabályoknak megfelelően kell megnyitni és kezelni.

(2) A kontingensek kezelése az alábbi módszerek valamelyikének vagy azok kombinációjának alkalmazásával történhet:

– a kérelmek benyújtásának időrendi sorrendjén alapuló módszer (az »aki előbb érkezik, előbb kiszolgálják« elv alapján),

– a kérelmek benyújtásakor kért mennyiségeket arányosan elosztó módszer (az »egyidejű vizsgálat« módszerével),

– a hagyományos kereskedelmi gyakorlatokat figyelembe vevő módszer (a »hagyományos/új érkezők« módszerével).

Más megfelelő módszereket is lehet alkalmazni.

El kell kerülni az érintett piaci szereplők közötti diszkriminációt.

(3) A kezelési módszernek adott esetben figyelembe kell vennie a Közösség piacának kínálati igényeit és a piaci egyensúly megőrzésének szükségességét, és figyelemmel kell lennie a múltban az (1) bekezdésben említetteknek megfelelő kontingensekre alkalmazott módszerekre, az uruguayi forduló kereskedelmi tárgyalásai során megkötött megállapodásokból származó terhek sérelme nélkül.

(4) Az (1) bekezdésben említett részletes szabályok rendelkeznek az éves kontingensekről, év egészére megfelelően elosztva, szükség esetén meghatározzák a kezelési módszert és adott esetben:

a) a termék jellegét, származását és eredetét illetően a garanciákról;

b) az a) pontban említett garanciákat igazoló iratok elismeréséről; valamint

c) azokról a feltételekről, amelyek alapján a behozatali engedélyeket kiadják, és ezek érvényességi idejéről.

26. cikk

(1) Az ahhoz szükséges mértékben, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt, gazdaságilag jelentős mennyiségű termékeket exportálni lehessen e termékek nemzetközi kereskedelmi árai alapján, és a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő határokon belül, az említett árak, valamint a közösségi árak közötti különbséget export-visszatérítésekkel lehet fedezni.

(2) Az export-visszatérítéssel exportálható mennyiségek elosztására elfogadott módszer az a módszer, amelyik:

a) a lehető legjobban illeszkedik a termék jellegéhez és az adott piac helyzetéhez, lehetővé téve a rendelkezésre álló erőforrások lehető leghatékonyabb felhasználását, figyelembe véve a közösségi exportok hatékonyságát és szerkezetét a nagy és kis szereplők közötti különbségtétel nélkül;

b) a piaci szereplők számára adminisztrációs szempontból a legkevésbé terhesnek kell lennie, figyelembe véve az adminisztrációs követelményeket;

c) kerül bármiféle diszkriminációt az érintett piaci szereplők között.

(3) A visszatérítések a Közösség egészére nézve ugyanazok.

Amennyiben a nemzetközi kereskedelmi helyzet vagy egyes piacok speciális követelményei ezt szükségessé teszik, az adott termékekre vonatkozó visszatérítések eltérhetnek a termék rendeltetési helye szerint.

A visszatérítéseket a 33. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni. A visszatérítéseket szabályos időközönként kell megállapítani.

A szabályos időközönként rögzített visszatérítéseket szükség esetén a közbenső időszakban a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére kiigazíthatja.

(4) A visszatérítések meghatározásakor a következőket kell figyelembe venni:

a) a fennálló helyzetet és a várható irányzatok, tekintettel:

– a gyümölcs- és zöldségfélék áraira és beszerezhetőségére a közösségi piacon,

– a gyümölcs- és zöldségfélék világpiaci áraira;

b) az értékesítési költségek, valamint a Közösség piacáról a kikötőkbe és egyéb exporthelyekre történő szállítás minimális díjai, illetve a rendeltetési hely országa piacán való elhelyezéssel kapcsolatban felmerülő költségek;

c) a tervezett kivitel gazdasági szempontja;

d) a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó korlátozások.

(5) Az (1) bekezdésben említett közösségi piaci árak meghatározásánál az exportálás szempontjából legkedvezőbb árakat kell figyelembe venni.

Az (1) bekezdésben említett világpiaci árak meghatározásánál a következőket kell figyelembe venni:

a) a harmadik országok piacain jegyzett árak;

b) a harmadik országbeli importnál a rendeltetési hely harmadik országának legkedvezőbb árai;

c) az exportáló harmadik országokban jegyzett termelői árak;

d) a közösségi határparitásos ajánlati árak.

(6) Visszatérítés csak kérelemre és a megfelelő kiviteli engedély bemutatása esetén nyújtható.

(7) Az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt termékek kivitelére alkalmazható visszatérítés megegyezik az engedély iránti kérelem benyújtása napján, differenciált visszatérítés esetén pedig az ugyanazon a napon alkalmazható azon visszatérítéssel, amely:

a) az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre; vagy adott esetben,

b) ha az eltér engedélyen feltüntetettől, a tényleges rendeltetési helyre vonatkozik. Ebben az esetben az alkalmazható összeg nem haladhatja meg az engedélyen szereplő rendeltetési helyre alkalmazható összeget.

Megfelelő intézkedések fogadhatók el az e bekezdésben foglalt rugalmassággal való visszaélések elkerülésére.

(8) A (6) és (7) bekezdéstől el lehet tekinteni az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt, olyan termékek esetében, amelyekre élelmiszersegély-műveletek keretében fizetnek visszatérítést, a 33. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(9) A visszatérítés kifizetésére annak igazolását követően kerülhet sor, hogy:

– a termékek kivitele a Közösségből megtörtént,

– a termékek közösségi eredetűek, és

– differenciált visszatérítés esetén a termékek elérték az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyet, vagy azt az egyéb rendeltetési helyet, amelyre a visszatérítést rögzítették a (7) bekezdés b) pontjának sérelme nélkül. Azonban, a 33. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően ez alól a szabály alól kivétel tehető, amennyiben olyan feltételek kerülnek megállapításra, amelyek azonos garanciákat nyújtanak.

(10) A Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartását az azokban foglalt és az érintett termékekre alkalmazható referencia-időszakra kiadott kiviteli engedélyek alapján kell biztosítani. A mezőgazdasági megállapodás alapján előálló kötelezettségek betartásának tekintetében a referencia-időszak végetérte nem érinti a kiviteli engedélyek érvényességét.

(11) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, beleértve a kiosztatlan és felhasználatlan exportálható mennyiségek újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket, a 33. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

27. cikk

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik vagy rendelkezéseiből más nem következik, az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt termékek harmadik országokból való importálása során tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

(2) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

28. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben.

Ezeket az intézkedéseket mindaddig alkalmazni lehet, adott esettől függően, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul, illetve amíg a visszavont vagy felvásárolt mennyiségek jelentősen lecsökkennek.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni.”

II. *A legutóbb a 2455/72/EGK rendelettel (HL L 266., 1972.11.14., 7. o.) módosított, 1969. december 9-i 2518/69/EGK tanácsi rendelet (HL L 318., 1969.12.18., 17. o.).*

Az 1972. december 19-i 2707/72/EGK tanácsi rendelet (HL L 291., 1972.12.28., 3. o.).

A legutóbb a 3821/90/EGK rendelettel (HL L 366., 1990.12.29., 45. o.) módosított, 1988. április 28-i 1200/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 115., 1988.5.3., 7. o.).

A fenti rendeletek hatályukat vesztik.

XIV. MELLÉKLET

FELDOLGOZOTT GYÜMÖLCS ÉS ZÖLDSÉGFÉLÉK

I. *A legutóbb az 1490/94/EK rendelettel módosított 1986. február 24-i 426/86/EGK rendelet (HL L 49, 1986.2.27, 1. o.) (HL L 161, 1994.6.29., 13. o.).*

1. A II. cím helyébe az alábbi szöveg lép:

„II. CÍM

Harmadik országokkal folytatott kereskedelem

9. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala vagy az onnan történő kivitele behozatali vagy kiviteli engedély bemutatásához kötött.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki a kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, a 12., 13., 14. és 14a. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösség egészére érvényesek. Az engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, ha az említett idő alatt az import vagy az export nem vagy csak részben valósult meg.

(2) Az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

10. cikk

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

(2) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

10a cikk

(1) Az 1995., 1996., 1997., 1998. és 1999. gazdasági években a I. melléklet B részében felsorolt termékekre minimális importárat kell rögzíteni. A minimális importárat különösen a következőkre tekintettel kell meghatározni:

– a Közösségbe történő behozatalkori határparitásos árak,

– a világpiacon rendelkezésre álló árak,

– a Közösség belső piacának helyzete,

– a harmadik országokkal folytatott kereskedelem trendje.

Ha a minimális importárat nem veszik figyelembe, a vám mellett kiegyenlítő díjat kell kivetnia főbb harmadik szállító országok árai alapján.

(2) A szárított szőlő minimális importárát a gazdasági év kezdete előtt kell meghatározni.

A mazsolára és az egyéb szárított szőlőre minimális importárat kell meghatározni. A minimális importár mindkét termékcsoportra rögzíthető a később meghatározott nettó súlyú közvetlen csomagolású termékekre és az előbbi nettó súlyt meghaladó közvetlen csomagolású termékekre.

(3) A feldolgozott cseresznyére a minimális importárat a gazdasági év kezdete előtt kell meghatározni. Az árat a meghatározott nettó súlyú közvetlen csomagolású termékre is rögzíteni lehet.

(4) A szárított szőlőnél figyelembe veendő minimális importár a behozatal napján alkalmazott minimális ár. Az esetlegesen kivetésre kerülő kiegyenlítő díj megegyezik az ugyanazon a napon alkalmazott díjjal.

(5) A feldolgozott cseresznyénél figyelembe veendő minimális importár a szabad forgalomba bocsátás elfogadásának napján alkalmazott ár.

(6) A szárított szőlőre a kiegyenlítő díjat egy importárskála segítségével kell meghatározni. A minimális importár és az importár skála egyes fokozatai közötti különbség:

– a minimális ár 1 %-a az első fokozatnál,

– a minimális ár 3 %-a a második, 6 %-a a harmadik, 9 %-a a negyedik fokozatnál.

A skála ötödik fokozata vonatkozik minden olyan esetre, amikor az importár alacsonyabb, mint a negyedik fokozatnál alkalmazott.

A szárított szőlőre meghatározott maximális kiegyenlítő díj nem haladhatja meg a minimális ár és a jelentős mennyiségeknél a legreprezentatívabb, tagsággal nem rendelkező országok által a világpiacon alkalmazott legkedvezőbb árak alapján meghatározott összeg különbségét.

(7) Ha a feldolgozott cseresznye importára alacsonyabb, mint ugyanezen termék minimális ára, a két ár közti különbséggel megegyező kiegyenlítő díjat kell kivetni.

(8) A minimális importárat, a kiegyenlítő díj összegét és e cikk végrehajtásának egyéb szabályait a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

11c. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10. cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azok a küszöbárak, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezethez küldött értesítésben szerepelnek.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(4) A Bizottság a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.

12. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékeknek a kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében megkötött megállapodásokból következő vámkontingenseit a 22. cikkben megállapított eljárás szerint elfogadott részletes szabályoknak megfelelően kell megnyitni és kezelni.

(2) A kontingensek kezelése az alábbi módszerek valamelyikének vagy azok kombinációjának alkalmazásával történhet:

– a kérelmek benyújtásának időrendi sorrendjén alapuló módszer (az »aki előbb érkezik, előbb kiszolgálják« elv alapján),

– a kérelmek benyújtásakor kért mennyiségeket arányosan elosztó módszer (az »egyidejű vizsgálat« módszerével),

– a hagyományos kereskedelmi gyakorlatokat figyelembe vevő módszer (a »hagyományos/új érkezők« módszerével).

Más megfelelő módszereket is lehet alkalmazni.

El kell kerülni az érintett piaci szereplők közötti diszkriminációt.

(3) A kezelési módszernek adott esetben figyelembe kell vennie a Közösség piacának kínálati igényeit és a piaci egyensúly megőrzésének szükségességét, és figyelemmel kell lennie a múltban az (1) bekezdésben említetteknek megfelelő kontingensekre alkalmazott módszerekre, az uruguayi forduló kereskedelmi tárgyalásai során megkötött megállapodásokból származó terhek sérelme nélkül.

(4) Az (1) bekezdésben említett részletes szabályok rendelkeznek az éves kontingensekről, év egészére megfelelően elosztva, szükség esetén meghatározzák a kezelési módszert, és adott esetben:

a) a termék jellegét, származását és eredetét illetően a garanciákról;

b) az a) pontban említett garanciákat igazoló iratok elismeréséről; valamint

c) azokról a feltételekről, amelyek alapján a behozatali engedélyeket kiadják, és ezek érvényességi idejéről.

13. cikk

(1) Az ahhoz szükséges mértékben, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt termékekben felhasználásra kerülő,

a) az 1. cikk (1) bekezdésében említett, hozzáadott cukrot nem tartalmazó termékek gazdaságilag jelentős mennyiségeit;

b) az 1701 KN-kód alá tartozó fehér és nyerscukrot,

– az 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 és 1702 40 90 KN-kód alá tartozó glükózt és glükózszirupot,

– az 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10, és 1702 90 30 KN-kód alá tartozó izoglükózt, és

– az 1702 90 90 KN-kód alá tartozó cukorrépa- és cukornádszirupot

exportálni lehessen e termékek világpiaci árai alapján, és a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő határokon belül az említett árak, valamint a közösségi árak közötti különbséget export-visszatérítésekkel lehet fedezni.

(2) Az export-visszatérítéssel exportálható mennyiségek elosztására elfogadott módszer az a módszer, amelyik:

a) a lehető legjobban illeszkedik a termék jellegéhez és az adott piac helyzetéhez, lehetővé téve a rendelkezésre álló erőforrások lehető leghatékonyabb felhasználását, figyelembe véve a közösségi exportok hatékonyságát és szerkezetét a nagy és kis szereplők közötti különbségtétel nélkül;

b) a piaci szereplők számára adminisztrációs szempontból a legkevésbé terhesnek kell lennie, figyelembe véve az adminisztrációs követelményeket;

c) kerül bármiféle diszkriminációt az érintett piaci szereplők között.

(3) A visszatérítések a Közösség egészére nézve ugyanazok.

A visszatérítés eltérhet rendeltetési hely szerint, amennyiben a világpiaci helyzet vagy egyes piacok speciális követelményei ezt szükségessé teszik.

A visszatérítéseket a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni. A visszatérítéseket szabályos időközönként kell rögzíteni.

A szabályos időközönként rögzített visszatérítéseket szükség esetén valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére a közbenső időszakban a Bizottság módosíthatja.

(4) Visszatérítés csak kérelemre és a megfelelő kiviteli engedély bemutatása esetén nyújtható.

(5) A kivitelre alkalmazható visszatérítés megegyezik az engedély iránti kérelem benyújtása napján, differenciált visszatérítés esetén pedig az ugyanazon a napon alkalmazható azon visszatérítéssel, amely:

a) az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre; vagy adott esetben,

b) ha az eltér engedélyen feltüntetettől, a tényleges rendeltetési helyre vonatkozik. Ebben az esetben az alkalmazható összeg nem haladhatja meg az engedélyen szereplő rendeltetési helyre alkalmazható összeget.

Megfelelő intézkedések fogadhatók el az e bekezdésben foglalt rugalmassággal való visszaélések elkerülésére.

(6) A (4) és (5) bekezdéstől el lehet tekinteni az olyan termékek esetében, amelyekre élelmiszersegély-műveletek keretében fizetnek visszatérítést, a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(7) A Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartását az azokban foglalt és az érintett termékekre alkalmazható referencia-időszakra kiadott kiviteli engedélyek alapján kell biztosítani. A mezőgazdasági megállapodás alapján előálló kötelezettségek betartásának tekintetében a referencia-időszak végetérte nem érinti a kiviteli engedélyek érvényességét.

(8) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, beleértve a kiosztatlan és felhasználatlan exportálható mennyiségek újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket, a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

14. cikk

(1) E cikket kell alkalmazni a 13. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett visszatérítésekre.

(2) A visszatérítések meghatározásakor a következőket kell figyelembe venni:

a) a fennálló helyzetet és a várható irányzatok, tekintettel:

   – a feldolgozott gyümölcs- és zöldségfélék áraira és beszerezhetőségére a közösségi piacon,

   – a nemzetközi kereskedelemben uralkodó árakra;

b) a minimális értékesítési és szállítási költségek, a Közösség piacáról a kikötőkbe vagy a Közösség egyéb exporthelyeire, illetve a rendeltetési hely országába történő szállítás költségei;

c) a tervezett kivitel gazdasági szempontja;

d) a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó korlátozások.

(3) A 13. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett termékek közösségi piaci árainak meghatározásánál a kivitel szempontjából legkedvezőbb uralkodó árakat kell figyelembe venni.

A nemzetközi kereskedelmi árak meghatározásánál a következőket kell figyelembe venni:

a) a harmadik országok piacain uralkodó árak;

b) a harmadik országbeli importnál a rendeltetési hely harmadik országának legkedvezőbb árai;

c) az exportáló harmadik országokban jegyzett termelői árak;

d) a Közösség határán az ajánlati árak.

(4) A visszatérítés kifizetésére annak igazolását követően kerülhet sor, hogy:

– a termékek kivitele a Közösségből megtörtént,

– a termékek közösségi eredetűek, és

– differenciált visszatérítés esetén a termékek elérték az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyet vagy azt az egyéb rendeltetési helyet, amelyre a visszatérítést rögzítették a 13. cikk (5) bekezdésének b) pontjának sérelme nélkül. Azonban a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően ez alól a szabály alól kivétel tehető, amennyiben olyan feltételek kerülnek megállapításra, amelyek azonos garanciákat nyújtanak.

(5) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

14a cikk

(1) E cikket kell alkalmazni a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett visszatérítésekre.

(2) A visszatérítés összege megegyezik:

– nyerscukor, fehércukor, valamint répa- és nádszirup esetében a feldolgozatlan állapotú termékekre nyújtható export-visszatérítés összegével, a cukor piacának közös szervezéséről szóló, 1981. június 30-i 1785/81/EGK tanácsi rendelet 17. cikkének és annak végrehajtási rendelkezéseinek megfelelően rögzítve,

– izoglükóz esetében a feldolgozatlan termékre nyújtható export-visszatérítés összegével, a cukor piacának közös szervezéséről szóló, 1981. június 30-i 1785/81/EGK rendelet 17. cikkének és annak végrehajtási rendelkezéseinek megfelelően rögzítve,

– glükóz és glükózszirup esetében a feldolgozatlan termékekre nyújtható export-visszatérítés összegével, a gabonafélék piacának közös szervezéséről szóló, 1992. május 30-i 1766/92/EGK tanácsi rendelet 13. cikkének és annak végrehajtási rendelkezéseinek megfelelően rögzítve.

(3) A visszatérítés elnyeréséhez a feldolgozott termékekhez a kivitelnél a kérelmezőnek nyilatkozatot kell mellékelnie a gyártás során felhasznált nyers- és fehércukor, répa- és nádszirup, valamint izoglükóz, glükóz, és glükózszirup mennyiségeiről.

Az (1) bekezdésben megjelölt nyilatkozat valódiságát az érintett tagállamok illetékes hatóságai ellenőrzik.

(4) Amennyiben a visszatérítés nem elegendő az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt termékek exportjához, akkor e termékekre a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontjában megállapított rendelkezések helyett a 13. cikk (1) bekezdésének a) pontját kell alkalmazni.

(5) A visszatérítés azon termékek kivitele esetén nyújtható, amelyek:

a) közösségi eredetűek;

b) harmadik országokból importáltak, és amelyekre a 10. cikkben említett behozatali vámokat megfizették, feltéve hogy az exportőr igazolja, hogy:

  – az exportálandó termék és az előzőleg importált termék egy és ugyanaz, továbbá

  – a behozatal során a behozatali vámok beszedése megtörtént.

A b) pont hatálya alá tartozó esetben az egyes termékekre vonatkozó visszatérítés megegyezik a behozatal során beszedett behozatali vámok összegével, amennyiben ez utóbbi alacsonyabb, mint az alkalmazandó visszatérítés; ha a behozatal során beszedett vámok összege magasabb, mint a visszatérítés, akkor az utóbbit kell alkalmazni.

(6) A visszatérítés kifizetésére annak igazolását követően kerülhet sor, hogy:

– a termékek megfelelnek az előző bekezdésben foglalt két feltétel valamelyikének,

– a termékek kivitele a Közösségből megtörtént,

– differenciált visszatérítés esetén a termékek elérték az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyet vagy azt az egyéb rendeltetési helyet, amelyre a visszatérítést rögzítették a 13. cikk (5) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül. Azonban a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően ez alól a szabály alól kivétel tehető, amennyiben olyan feltételek kerülnek megállapításra, amelyek azonos garanciákat nyújtanak.

(7) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

15. cikk

(1) A gabonafélék, a cukor, a zöldség- és gyümölcsfélék piaca közös szervezésének megfelelő működéséhez szükséges mértékben a Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően, különleges esetekben részben vagy egészben megtilthatja az aktív feldolgozási eljárás alkalmazását a következők tekintetében:

– az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékek előállítására szánt

– a 13. cikk (1) bekezdés b) pontjában felsorolt termékek, és

– gyümölcs és zöldségfélék.

(2) Azonban az (1) bekezdéstől eltérően, ha az (1) bekezdésben említett helyzet kivételesen sürgős, és az aktív feldolgozási eljárás zavarja vagy zavarhatja a Közösség piacát, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre dönt a szükséges intézkedésekről; a Tanácsot és a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amelyek legfeljebb hat hónapig lehetnek érvényben, és azonnal alkalmazandók. Ha a Bizottsághoz kérés érkezik valamely tagállamtól, a kérés kézhezvételét követő egy héten belül arról határoznia kell.

(3) A Bizottság határozatát az értesítés napjától számított egy héten belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács, minősített többséggel eljárva, a bizottsági határozatot megerősítheti, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti. Ha a Tanács az ügyben nem jár el három hónapon belül, a Bizottság határozatát hatályon kívül helyezettnek kell tekinteni.

16. cikk

(1) Amennyiben az 1785/81/EGK rendelet 20. cikkének megfelelően a fehércukor exportjára 5 ECU/100 kg-ot meghaladó összegű lefölözést vetnek ki, az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott, minimum 35 % hozzáadott cukrot tartalmazó termékek exportjára teher kivetéséről lehet határozni a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(2) Az exportteher összegének meghatározásánál figyelembe kell venni:

– a hozzáadott cukrot tartalmazó, zöldségből vagy gyümölcsből előállított termék jellegét,

– a szóban forgó termék hozzáadott cukor tartalmát,

– a fehércukor árát a Közösségben és a világpiacon,

– a fehércukorra alkalmazandó exportlefölözést,

– az említett teher alkalmazásának gazdasági következményeit.

(3) A hozzáadottcukor-tartalmat az e rendelet III. mellékletének 1. oszlopában a szóban forgó terméknél szereplő számmal megadottnak kell tekinteni.

Az exportőr kérésére azonban, amennyiben a hozzáadott cukor tartalom a termék 100 kg nettó súlyára vetítve, a negyedik bekezdésben foglaltaknak megfelelően, legalább két kilogrammal kevesebb, mint a III. melléklet 1. oszlopában a termék mellett szereplő értékkel kifejezett tartalom, akkor a (4) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

(4) A III. mellékletben felsorolt termékek hozzáadottcukor-tartalmát refraktométer leolvasásával kell meghatározni, a kapott értéket a 2008 KN-kód alá tartozó termékek esetében, kivéve a 2008 11 10, 2008 91 00, 2008 99 85 és 2008 99 91 KN-kód alá tartozó termékeket, meg kell szorozni 0.93 századdal, a III. mellékletben felsorolt egyéb termékek esetében pedig 0.95 századdal, s az eredményből le kell vonni a III. melléklet 2. oszlopában az adott termékre vonatkozó értéket.

(5) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

17. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

18. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni."

2. A II. és a IV. melléklet hatályát veszti.

II. *Az 1977. március 14-i 518/77/EGK tanácsi rendelet (HL L 73., 1977.3.21., 22. o.).*

Az 1977. március 14-i 519/77/EGK tanácsi rendelet (HL L 73., 1977.3.21., 24. o.).

Az 1977. március 14-i 520/77/EGK tanácsi rendelet (HL L 73., 1977.3.21., 26. o.)

Az 1977. március 14-i 521/77/EGK tanácsi rendelet (HL L 73., 1977.3.21., 28. o.).

A legutóbb az 1122/92/EGK rendelettel (HL L 117., 1992.5.1., 98. o.) módosított, 1981. június 30-i 1796/81/EGK tanácsi rendelet (HL L 183., 1981.7.4.).

Az 1985. július 23-i 2089/85/EGK tanácsi rendelet (HL L 197., 1985.7.27., 10. o.).

Az 1988. október 17-i, 3225/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 288., 1988. 10.21., 11. o.)

A legutóbb a 2781/90/EGK rendelettel (HL L 265., 1990.9.28., 3. o.) módosított, 1988. április 28-i 1201/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 115., 1988.5.3., 9. o.) módosítva.

A fenti rendeletek hatályukat vesztik.

XV. MELLÉKLET

BANÁN

A legutóbb a 3518/93/EK rendelettel (HL L 320., 1993.12.22., 15. o.) módosított, 1993. február 13-i 404/93/EGK tanácsi rendelet (HL L 47., 1993.2.25., 1. o.).

1. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

(2) Az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10. cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(3) Azok a küszöbárak, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezethez küldött értesítésben szerepelnek.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(4) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(5) A Bizottság a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.”

2. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

E cím 15a.-tól a 20. cikkig terjedő cikkeit kizárólag a 0803 KN-kód alá tartozó, friss termékekre kell alkalmazni, a plantain kivételével.

E cím alkalmazásában:

a) »AKCS-államokból származó hagyományos behozatal« a mellékletben meghatározott, az egyes olyan AKCS-államok által exportált banánmennyiség, amelyek hagyományosan banánt exportálnak a Közösségbe; az ilyen banán a továbbiakban:
»hagyományos AKCS banán«;

b) »AKCS-államokból származó nem hagyományos behozatal« az AKCS-államok által exportált olyan banánmennyiség, amely meghaladja az 1. pontban meghatározott mennyiséget; az ilyen banán a továbbiakban:
»nem hagyományos banán«;

c) »nem AKCS-államokhoz tartozó harmadik országokból származó behozatal« az egyéb harmadik országokból exportált mennyiségek; az ilyen banán a továbbiakban:
»harmadik országból származó banán«;

d) »közösségi banán« a Közösségben termelt banán;

e) »értékesíteni« és »értékesítés« a termék piacra helyezése, a végső fogyasztó részére történő rendelkezésre bocsátást nem ideértve."

3. A 17. cikkben a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A behozatali engedélyek a Közösség egészére érvényesek. A 27. cikkben megállapított eljárás szerint elfogadott eltérések kivételével az engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket e rendelkeznek megfelelően az engedély érvényességi ideje alatt importálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, ha az említett idő alatt az import nem vagy csak részben valósult meg."

4. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

(1) A harmadik országokból származó és a nem hagyományos AKCS banán behozatalára minden évben 2,2 millió tonnás (nettó súlyú) vámkontingenst kell megnyitni.

A vámkontingens keretén belül a harmadik országból származó banán behozatala tonnánként 75 ECU lefölözés, míg a nem hagyományos AKCS banán behozatala nulla vámtétel hatálya alá tartozik.

Az 1994. évre a vámkontingens 2,1 millió tonna (nettó súly).

Amennyiben a 16. cikkben említett ellátási mérleg alapján megállapított közösségi kereslet megnő, a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a kontingens nagyságát, ezt követve, növelni kell. Bármely ilyen jellegű kiigazítást az adott gazdasági évet megelőző év november 30-a előtt kell megtenni.

(2) A 15. cikk (1) bekezdésétől eltérően, az e cikk (1) bekezdésében említett vámkontingensen kívül behozott nem hagyományos AKCS banán tonnánként a 15 cikk (1) bekezdésében említettel megegyező vám hatálya alá tartozik, amiből le kell vonni 100 ECU-t.

(3) A harmadik országokból származó és nem hagyományos AKCS banánnak a Közösségből újrakivitelre kerülő mennyiségeire nem vonatkozik az első bekezdésben említett kontingens.

(4) Az e cikkben említett összegek nemzeti valutára történő átváltása a közös vámtarifával kapcsolatban az adott termékre alkalmazandó árfolyamon történik."

5. A 20. cikk az alábbi francia bekezdésekkel egészül ki:

„– a 18. cikk (1) bekezdésében foglalt vámkontingensen belül importált banán származását és eredetét garantáló intézkedések,

– a Közösség által a Szerződés 228. cikkével összhangban megkötött megállapodásokból származó kötelezettségek teljesítéséhez szükséges intézkedések."

6. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába."

7. A 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 27. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(5) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni.”

XVI. MELLÉKLET

BOR

I. *A legutóbb az 1891/94/EGK rendelettel (HL L 197., 1994.7.30., 42. o.) módosított, 1987. március 16-i, 822/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 84., 1987.3.27., 1. o.).*

1. A IV. cím helyébe a következő szöveg lép:

„IV. CÍM

Harmadik országokkal folytatott kereskedelem

52. cikk

(1) Az 1. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe irányuló behozatala csak behozatali engedély bemutatásával lehetséges. Az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt egyéb termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala vagy az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt termékek bármelyikének az onnan történő kivitele behozatali, illetve kiviteli engedély bemutatásához köthető.

(2) Az engedélyeket a tagállamok adják ki bármely kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre, az 55. és 56. cikk alkalmazása érdekében tett intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és kiviteli engedélyek a Közösség egészére érvényesek.

Ezen engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, amennyiben az említett idő alatt nem vagy csak részben kerül sor a behozatalra vagy a kivitelre.

(3) A 83. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően el kell elfogadni:

a) azoknak a termékeknek a listáját, amelyekre behozatali vagy kiviteli engedélyt írnak elő;

b) az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait.

53. cikk

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

(2) A 2009 60 és a 2204 30 KN-kód alá tartozó mustok esetében, amelyekre a közös vámtarifa vámtételeinek alkalmazása az importált termék importárától függ, az importár helyességét az eredettől és a terméktől függően az adott termékeknek a tagállamok reprezentatív importpiacán vagy adott esetben egyéb piacokon tapasztalható súlyozott átlagára alapján a Bizottság által kiszámított átalány importérték segítségével kell ellenőrizni.

Ha a szóban forgó szállítmány bejelentett belépési ára magasabb, mint az átalány importérték, a (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott különbözettel – amely az átalányértéket legfeljebb 10 %-kal haladhatja meg – megnövelve, akkor az átalányérték alapján meghatározott behozatali vámmal egyenlő biztosíték letétbe helyezését kell előírni.

Amennyiben a szóban forgó szállítmány belépési ára a vámkezeléskor még nincs bejelentve, a közös vámtarifa vámtételeinek alkalmazása az átalány importértéktől vagy a vonatkozó vámjogi rendelkezésektől függ, a (3) bekezdéssel összhangban meghatározott feltételek szerint.

(3) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 83. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni. E részletes szabályok tartalmazzák az importárak ellenőrzéséhez szükséges rendelkezéseket is.

54. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt egyes termékek behozatala következtében a közösségi piacot érő esetleges hátrányos hatások megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében az ilyen termék vagy termékek 10.

cikkben megállapított vámtétel melletti behozatalát kiegészítő behozatali vám megfizetéséhez kell kötni, amennyiben a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója keretében, a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha a behozatal a közösségi piacot előreláthatóan nem zavarná, vagy ha annak hatása nem állna arányban az elérni kívánt céllal.

(2) Azok a küszöbárak, amelyek alatt kiegészítő vám róható ki, a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezethez küldött értesítésben szereplelnek.

Azokat a küszöbmennyiségeket, amelyeket meg kell haladni ahhoz, hogy kiegészítő behozatali vámot lehessen kiszabni, különösen az (1) bekezdésben említett káros hatások megjelenését vagy várható megjelenését megelőző három év során a Közösségbe irányuló import alapján kell meghatározni.

(3) A kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni.

A CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján.

(4) A Bizottság a 83. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait. E részletes szabályok különösen meghatározzák:

a) azokat a termékeket, amelyekre kiegészítő behozatali vámok alkalmazhatók a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke értelmében;

b) az (1) bekezdésnek az említett megállapodás 5. cikkének megfelelő alkalmazásához szükséges egyéb kritériumokat.

55. cikk

(1) Az ahhoz szükséges mértékben, hogy

a) az 1. cikk (2) bekezdése a), b) és c) pontjában felsorolt termékeket;

b) az 1701 KN-kód alá tartozó cukorfajtákat, az 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 és 1702 90 50 KN-kód alá és glükózszirupot, beleértvtartozó glükózte az 1702 30 51 és 1702 30 59 KN-kód alá tartozó termékek formájában a 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 és 2204 30 99 KN- kód alá tartozó termékfajtákban felhasználtakat is,

exportálni lehessen e termékek világpiaci árai alapján és a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból következő határokon belül, az említett árak, valamint a közösségi árak közötti különbséget export-visszatérítésekkel lehet fedezni.

(2) Az export-visszatérítéssel exportálható mennyiségek elosztására elfogadott módszer az a módszer, amelyik:

a) a lehető legjobban kell illeszkedik a termék jellegéhez és az adott piac helyzetéhez, lehetővé téve a rendelkezésre álló erőforrások lehető leghatékonyabb felhasználását, figyelembe véve a közösségi exportok hatékonyságát és szerkezetét a nagy és kis szereplők közötti különbségtétel nélkül;

b) a piaci szereplők számára adminisztrációs szempontból a legkevésbé terhesnek kell lennie, figyelembe véve az adminisztrációs követelményeket;

c) kerül bármiféle diszkriminációt az érintett piaci szereplők között.

(3) A visszatérítések a Közösség egészére nézve ugyanazok. Eltérhetnek a rendeltetési hely szerint, amennyiben a nemzetközi piac helyzete vagy egyes piacok speciális követelményei ezt szükségessé teszik.

Az (1) bekezdés a) pontjában említett visszatérítéseket a 83. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell rögzíteni. A visszatérítéseket szabályos időközönként kell rögzíteni.

A szabályos időközönként rögzített visszatérítéseket szükség esetén a közbenső időszakban a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére kiigazíthatja.

Az 56. cikk rendelkezéseit az ott felsorolt termékek tekintetében kiegészítő jelleggel kell alkalmazni.

(4) Visszatérítés csak kérelemre és a megfelelő kiviteli engedély bemutatása esetén nyújtható.

(5) Az 1. cikkben felsorolt termékek exportjára alkalmazható visszatérítés megegyezik az engedély iránti kérelem benyújtása napján, differenciált visszatérítés esetén pedig az ugyanazon a napon alkalmazható azon visszatérítéssel, amely:

a) az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre; vagy adott esetben,

b) ha az eltér engedélyen feltüntetettől, a tényleges rendeltetési helyre vonatkozik. Ebben az esetben az alkalmazható összeg nem haladhatja meg az engedélyen szereplő rendeltetési helyre alkalmazható összeget.

Megfelelő intézkedések fogadhatók el az e bekezdésben foglalt rugalmassággal való visszaélések elkerülésére.

(6) A (4) és (5) bekezdéstől el lehet tekinteni az 1. cikkben felsorolt azon termékek esetében, amelyekre visszatérítést élelmiszersegély-műveletek keretében fizetnek, a 83. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(7) A Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartását az azokban foglalt és az érintett termékekre alkalmazható referencia-időszakra kiadott kiviteli engedélyek alapján kell biztosítani. A mezőgazdasági megállapodás alapján előálló kötelezettségek betartásának tekintetében a referencia-időszak végetérte nem érinti a kiviteli engedélyek érvényességét.

Az uruguayi forduló kereskedelmi tárgyalásainak keretében megkötött megállapodásokból származó mennyiségi korlátozások betartására tekintettel a referencia-időszak lejárta nem érinti a kiviteli engedélyek érvényességét.

(8) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, beleértve a kiosztatlan és felhasználatlan exportálható mennyiségek újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket a 83. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

56. cikk

(1) Az 55. cikk (1) bekezdésben említett visszatérítésekre e cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az 55. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett termékekre a visszatérítés összege megegyezik:

– nyerscukor- és fehércukortermékek esetében az azok feldolgozatlan állapota esetén nyújtható, a cukor piacának közös szervezéséről szóló, 1981. június 30-i 1785/81/EGK számú tanácsi rendelet 17. cikkében, valamint az annak alkalmazására elfogadott rendelkezésekben meghatározott export-visszatérítés összegével;

– glükóz és glükózszirup esetében az azok feldolgozatlan állapota esetén nyújtható, a gabonafélék piacának közös szervezéséről szóló, 1992. május 30-i 1766/92/EGK tanácsi rendelet 13. cikkében, valamint az annak alkalmazására elfogadott rendelkezésekben meghatározott export-visszatérítés összegével.

A visszatérítésre való jogosultsághoz a feldolgozott termékekhez exportáláskor a kérelmezőnek nyilatkozatot kell mellékelnie, melyben feltünteti a gyártás során felhasznált nyers- és fehércukor-, glükóz- és glükózszirup-mennyiségeket.

E nyilatkozat pontosságát az érintett tagállamok illetékes hatóságai ellenőrzik.

(3) A visszatérítések meghatározásakor a következőket kell figyelembe venni:

a) a fennálló helyzet és a várható irányzatok, tekintettel:

   – az 55. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékek áraira és beszerezhetőségére a közösségi piacon,

   – e termékek világpiaci áraira;

b) a legkedvezőbb értékesítési és szállítási költségek, a Közösség piacáról a kikötőkbe vagy egyéb exporthelyekre, illetve a rendeltetési országba való szállítás költségei;

c) a borpiac közös szervezésének céljai, amelyek a piaci egyensúlyt és a természetes fejlődést hivatottak biztosítani az árak és a kereskedelem tekintetében;

d) a Szerződés 228. cikkének megfelelően megkötött megállapodásokból származó korlátozások;

e) a közösségi piac zavarai elkerülésének szükségessége;

f) a tervezett kivitel gazdasági szempontja.

(4) Az 55. cikk (1) bekezdésében említett közösségi piaci árakat a legkedvezőbb exportárak alapján kell meghatározni.

Az 55. cikk (1) bekezdésében említett nemzetközi kereskedelmi árak meghatározásakor a következőket kell figyelembe venni:

a) a harmadik országok piacain jegyzett árak;

b) a harmadik országbeli importnál a rendeltetési hely harmadik országának legkedvezőbb árai;

c) az exportáló harmadik országokban jegyzett termelői árak, adott esetben, figyelemmel az ezen országok által adott szubvencióra.

d) a közösségi határparitásos ajánlati árak.

(5) Az 55. cikk (3) bekezdése harmadik albekezdésének sérelme nélkül a 83. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meg kell határozni, hogy milyen időközönként kell megállapítani a visszatérítésre ténylegesen jogosult termékek listáját, valamint a visszatérítés összegét.

(6) A visszatérítés kifizetésére annak igazolását követően kerülhet sor, hogy:

– a termékek közösségi eredetűek, kivéve amikor a (7) bekezdés alkalmazandó, és

– a termékek kivitele a Közösségből megtörtént,

– differenciált visszatérítés esetén a termékek elérték az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyet, vagy azt az egyéb rendeltetési helyet, amelyre a visszatérítést rögzítették az 55. cikk (5) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül. Azonban a 83. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően ez alól a szabály alól kivétel tehető, amennyiben olyan feltételek kerülnek megállapításra, amelyek azonos garanciákat nyújtanak.

A 83. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően további rendelkezések fogadhatók el.

(7) Nem nyújtható visszatérítés a harmadik országokból importált és oda újrakivitelre kerülő termékekre, kivéve ha az exportőr igazolja:

– hogy az exportálandó termék és az előzőleg importált termék egy és ugyanaz, továbbá

– hogy a behozatal során a behozatali vámok beszedése megtörtént.

Ilyen esetekben az egyes termékre vonatkozó visszatérítés megegyezik az importálás során beszedett vámokkal, amennyiben az utóbbiak megegyeznek az alkalmazható visszatérítéssel vagy annál alacsonyabbak; amennyiben az importálás során beszedett terhek magasabbak, mint az alkalmazható visszatérítés, ott a visszatérítés megegyezik az utóbbival.

57. cikk

(1) A borpiac közös szervezésének és e rendelet megfelelő működéséhez szükséges mértékben a Tanács, a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően, különleges esetekben részben vagy egészben megtilthatja az aktív feldolgozási eljárás alkalmazását az 1. cikkben felsorolt termékek tekintetében.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az (1) bekezdésben említett helyzet kivételesen sürgős, és az aktív feldolgozási eljárás zavarja vagy zavarhatja a Közösség piacát, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésre dönt a szükséges intézkedésekről; a Tanácsot és a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, amelyek legfeljebb hat hónapig lehetnek érvényben, és azonnal alkalmazandók. Ha a Bizottsághoz kérés érkezik valamely tagállamtól, a kérés kézhezvételét követő egy héten belül arról határoznia kell.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítés napjától számított egy héten belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács, minősített többséggel eljárva, a bizottsági határozatot megerősítheti, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti. Ha a Tanács az ügyben nem jár el három hónapon belül, a Bizottság határozatát hatályon kívül helyezettnek kell tekinteni.

58. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

59. cikk

(1) Tilos az 1. cikk (2) bekezdésében említett olyan termékek behozatala, amelyek hozzáadott alkoholt tartalmaznak, kivéve a Közösség területéről származó ilyen termékek helyettesítő termékeit, amelyek tekintetében ez a hozzáadás a 25. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében megengedett.

(2) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, különös tekintettel a helyettesítő termékek feltételeire vonatkozókat, a 83. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

60. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

Annak eldöntésében, hogy a helyzet valóban indokolja-e ilyen intézkedések alkalmazását, különösen a következő tényezőket kell figyelembe venni:

a) a mennyiségek, amelyek tekintetében behozatali engedélyeket adtak ki, illetve azt kértek, és az előzetes ellátási mérlegben szereplő számadatok;

b) szükség esetén az intervenció mértékét.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok ideiglenes védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni.

61. cikk

(1) A közvetlen emberi fogyasztásra szánt és földrajzi árujelző segítségével jelölt importborok a Közösségben való értékesítésükre tekintettel, és azzal a feltétellel, hogy kölcsönösség áll fenn, a 823/87/EGK rendelet 16. cikkében említett, meghatározott termőhelyről származó minőségi borokra vonatkozó ellenőrző és védőintézkedések hatálya alá tartozhatnak.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezést az érdekelt harmadik országokkal megtárgyalandó és megkötendő megállapodások formájában kell végrehajtani, a Szerződés 113. cikkében megállapítottaknak megfelelően.

(3) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 83. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni."

2. A 72. cikk után a következő rendelkezést kell beilleszteni 2:

„72a cikk

(1) A tagállamok a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás 23. és 24. cikkében foglalt feltételek értelmében megteszik a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy az érintett felek meg tudják akadályozni az 1. cikk (2) bekezdése b) pontjában említett termékekhez kapcsolódó földrajzi árujelzők Közösségen belüli használatát az olyan termékek tekintetében, amelyek nem a szóban forgó földrajzi árujelző által feltüntetett helyről származnak, még ha azokon a tényleges származási hely fel is van tüntetve, vagy a használt földrajzi árujelző fordításban, illetve olyan kifejezésekkel együtt szerepel, mint a »féle«, »típusú«, »jellegű«, »utánzat« és más hasonlók.

E cikk alkalmazásában »földrajzi árujelző« az olyan megjelölés, amely valamely terméket a Kereskedelmi Világszervezetbe tartozó, valamely harmadik országból vagy e területen belüli régióból vagy helyről származóként tüntet fel, amennyiben a termék bizonyos minősége, elismertsége vagy egyéb jellegzetessége alapvetően e földrajzi származási helynek tulajdonítható.

(2) Az (1) bekezdés az 1. cikk (2) bekezdése b) pontjában említett termékek jelölésére és kiszerelésére vonatkozó szabályokat megállapító közösségi jogszabályok egyéb különleges rendelkezései ellenére is alkalmazandó.

(3) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 83. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni."

3. A VII. mellékletet el kell hagyni.

II. *Az 1979. február 5-i 344/79/EGK tanácsi rendelet (HL L 54., 1979.3.5., 67. o.).*

A legutóbb a 2009/81/EGK rendelettel (HL L 195., 1981.7.18., 6. o.) módosított, 1979. február 5-i 345/79/EGK tanácsi rendelet (HL L 54., 1979.3.5., 69. o.).

A fenti rendeletek hatályukat vesztik.

XVII. MELLÉKLET

DOHÁNY

Az 1992. június 30-i 2075/92/EGK (HL L 215., 1992.7.30., 70. o.) tanácsi rendelet.

A IV. cím helyébe a következő szöveg lép:

„IV. CÍM

Harmadik országokkal folytatott kereskedelem

15. cikk

Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

16. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

16a. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni.”

XVIII. MELLÉKLET

KOMLÓ

A legutóbb a 3124/92/EGK rendelettel (HL L 313., 1992.10.30., 1. o.) módosított, 1971. július 26-i 1696/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 175., 1971.8.4., 1. o.).

Az V. cím helyébe a következő szöveg lép:

„V. CÍM

Harmadik országokkal folytatott kereskedelem

14. cikk

Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

15. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

15a. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni.”

XIX. MELLÉKLET

ÉLŐ FÁK ÉS EGYÉB NÖVÉNYEK, GUMÓK, GYÖKEREK ÉS HASONLÓ RÉSZEK, VÁGOTT VIRÁGOK ÉS LOMBDÍSZEK

I. *A legutóbb a 3336/92/EGK rendelettel (HL L 336., 1992.11.20., 1. o.) módosított, 1968. február 27-i 234/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 55., 1968.3.2., 1. o.).*

A 8., 9. és 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe történő behozatala behozatali engedély bemutatásához kötött.

Az engedélyeket a tagállamok adják ki a kérelmezőnek, tekintet nélkül a Közösségen belüli letelepedési helyükre.

A behozatali engedélyek a Közösség egészére érvényesek. Az engedélyek kiadása biztosíték letétbe helyezéséhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják; *vis maior* esetének kivételével a biztosíték részben vagy egészben elvész, ha az említett idő alatt az import nem vagy csak részben valósult meg.

(2) Az engedélyek érvényességi idejét és e cikk alkalmazásának egyéb részletes szabályait a 14. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

9. cikk

Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

10. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

10a cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) A Bizottság elfogadja e cikk alkalmazásának részletes szabályait a 14. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(5) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni."

II. *Az 1975. december 16-i 3280/75 EGK tanácsi rendelet (HL L 326., 1975.12.18., 4. o.).*

A fenti rendelet hatályát veszti.

XX. MELLÉKLET

MAGVAK

I. *A legutóbb a 3375/93/EGK rendelettel (HL L 303., 1993.12.10., 9. o.) módosított, 1971. október 26-i 2358/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 246., 1971.11.5., 1. o.).*

1. Az 5., 6. és 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

(2) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

6. cikk

Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

7. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikkben felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni."

2. A 8a cikket el kell hagyni.

II. *A legutóbb az 1984/86/EGK rendelettel (HL L 171., 1986.6.28., 3. o.) módosított, 1972. július 20-i 1578/72/EGK tanácsi rendelet (HL L 168., 1972.7.6., 1. o.).*

A fenti rendelet hatályát veszti.

XXI. MELLÉKLET

EGYÉB RENDELETEK

I. *A legutóbb a 794/94/EGK rendelettel (HL L 92., 1994.4.9., 15. o.) módosított, 1968. június 28-i 827/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 151., 1968.6.30., 16. o.).*

1. A 2. és 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, a mellékletben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

(2) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására; az e rendelet alkalmazásából következő tarifális nómenklatúrát be kell építeni a közös vámtarifába.

(3) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

3. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt a mellékletben felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni."

2. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

Ahol erre a cikkre történik utalás, az intézkedéseket a 136/66/EGK rendelet 38. cikkében megállapított eljárásnak, valamint a mezőgazdasági piacok közös szervezéséről szóló egyéb rendeletek megfelelő cikkeinek megfelelően kell elfogadni."

II. *A legutóbb a 3209/89/EGK rendelettel (HL L 312., 1989.10.27., 5. o.) módosított, 1979. február 5-i 234/79/EGK tanácsi rendelet (HL L 34., 1979.2.9., 2. o.).*

A rendelet 2. cikkének (2) bekezdését el kell hagyni.

XXII. MELLÉKLET

A LEGTÁVOLABBI RÉGIÓK

I. *A legutóbb a 3714/92/EGK rendelettel (HL L 378., 1992.12.23., 23. o.) módosított, 1991. december 16-i 3763/91/EGK tanácsi rendelet (HL L 356., 1991.12.24., 1. o.).*

A 2. cikk (2) bekezdésének szövege a következőképpen módosul:

a) Az első albekezdésben az alábbi mondat: „A gabonafélék piacának közös szervezéséről szóló, 1975. október 29-i 2727/75/EGK tanácsi rendeletnek megfelelően rögzített lefölözések" helyébe a következő szöveg lép:

„A közös vámtarifában foglalt behozatali vámok".

b) A második bekezdésben a „lefölözés (mentesség)" szavak helyébe a „behozatali vám (alóli mentesség)" szöveg lép.

II. *A legutóbb a 3714/92/EGK rendelettel (HL L 378., 1992.12.23., 23. o.) módosított, 1992. június 15-i 1601/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 173., 1992.6.27., 13. o.).*

1. A 3. cikk (1) bekezdésében a „lefölözések és/vagy" szövegrészt el kell hagyni.

2. Az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában az „és/vagy a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1968. június 27-i 805/68/EGK tanácsi rendelet 9. cikkében említett" lefölözések „szövegrészt el kell hagyni."

3. A 7. cikkben a „lefölözés és/vagy" szövegrészt el kell hagyni.

III. *A legutóbb a 3714/92/EGK rendelettel (HL L 378., 1992.12.23., 23. o.) módosított, 1992. június 15-i 1601/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 173., 1992.6.27., 13 o.).*

1. A 3. cikk (1) bekezdésében a „lefölözés és/vagy" szövegrészt el kell hagyni.

2. Az 5. cikk (1) bekezdés a) pontjában az „és/vagy a 805/68/EGK tanácsi rendelet 9. cikkében említett lefölözések" szövegrészt el kell hagyni.